

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΟΛΛΗΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 122, ΧΡΟΝΟΣ 22ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

**ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ
ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ**

ΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗ

Το καινούργιο τεύχος της Δικηγορικής Επικαιρότητας είναι ήδη στα χέρια σας, σε μια συλλογική προσπάθεια με κατεύθυνση επιστημονική, συνδικαλιστική και πολιτιστική. Μια προσπάθεια που εντάσσεται στη λογική γνώσης, επιστημοσύνης, προβληματισμού, δράσης και διεκδίκησης σε ένα τοπίο παρατεταμένα ζοφερό, δύσκολο και χωρίς σημάδια ανάκαμψης-ανάπτυξης στο καθημερινό μας **κοινωνικό γίνεσθαι**.

Ο κλάδος μας είναι ιδιαίτερα αρνητικά στοχοποιημένος από σειρά ήδη ειλημμένων μέτρων (θεσμικών, φορολογικών και ασφαλιστικών) αλλά και απειλούμενων νέων διατάξεων με την επικείμενη υπερψήφιση του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που καταργούν ουσιαστικά την εμμάρτυρη δίκη και θέτουν εκποδών το Δικηγόρο από την πολιτική δίκη, παρά τις αντιδράσεις των Δικηγορικών Συλλόγων και των Δικαστικών Ενώσεων. Μία τέτοια εξέλιξη θα αποτελέσει ισχυρό πλήγμα στην άσκηση της δικηγορίας για την πλειονότητα των συναδέλφων και ιδιαίτερα αμφίβολα αποτελέσματα στη ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης.

Αναβαθμισμένοι εξέρχονται **οι Δικηγορικοί Σύλλογοι** από τη νομοθετική «περιπέτεια» της αναγνώρισης των πτυχίων νομικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού στην κρίση τους, με κριτήρια ενδεικτικά προσδιοριζόμενα, είναι πλέον η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων των αιτούντων την εγγραφή τους ως ασκουμένων. Μία εξέλιξη θετική που σε συνδυασμό με τις πανελλαδικές εξετάσεις των ασκουμένων δημιουργεί ένα ισχυρό ανάχωμα στη λογική ότι κάθε πτυχιούχος Νομικής είναι και «θέσει» δικηγόρος. Σκοπός των Συλλόγων πρέπει να είναι και η αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών του Δικηγορικού Σώματος στην κοινωνία.

Στο τοπικό γίνεσθαι και ειδικότερα για τα Δικαστήρια στην πόλη μας, η επίσκεψη του Υπουργού Δικαιοσύνης αρχικά στο Σύλλογο και μετά στο Δημαρχείο Πειραιά σε συνδυασμό με τις δηλώσεις τόσο της πολιτικής όσο και δημοτικής ηγεσίας, δρομολογεί ένα σταθερό προσανατολισμό για την δημιουργία νέου Δικαστικού Μεγάρου στην πρώην Ράλλειο Σχολή, αντάξιο του πρώτου λιμανιού της χώρας. Ένα έργο πνοής, προοπτικής και ζωής για την πόλη μας, που σε συνδυασμό με την ανάπτυξη του λιμανιού με την ανάδειξη του δημόσιου χαρακτήρα του (προστασία περιβάλλοντος, ασφάλεια) και παράλληλη ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, θα μπορούσε να δώσει μια διέξοδο, ένα όραμα στην πόλη μας, πουσφύζει από ασφυξία.

Γιώργος Σταματογιάννης
Πρόεδρος
Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επίσκεψη του Υπουργού Δικαιοσύνης σελ. 3

Ανακοίνωση Προέδρου του ΔΣΠ
για τα Δικαστήρια του Πειραιά σελ. 5

Ολομέλεια Προέδρων της Ελλάδος (Καλάβρυτα)
Ασυμβίβαστο μεταξύ Δικηγόρου-Δημάρχου
(άρση η μη) σελ. 9

Αποφάσεις Συντονιστικής Επιτροπής σελ. 12

Ανακοίνωση του Προέδρου Ολομέλεια σελ.13

Μήπως δουλεύεις για το Δημόσιο και δεν το ξέρεις σελ. 17

CCBE- ΔΙΕΘΝΗ ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ σελ. 20

ΚΕΔΙΠ Δραστηριότητες σελ. 22

Σημαντικοί νόμοι ,νομοθετήματα
και Προεδρικά διατ/τα σελ. 24

Συνέντευξη του Στέφανου Αλεβίζου σελ. 26

ΚΕΔΙΠ Πρόληψη της Βίας στο σχολείο
και διαμεσολάβηση σελ. 29

Μια σύντομη ματιά στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς σελ. 31

Βλάβης Φρουσίρας από την περιπέτεια της συλλογής σελ. 34

Δομήνικος Θεοτοκόπουλος...Κρης επίοι σελ. 37

Γιάννης Λυκούρης σελ. 40

Συνέχεια..... Η γενοκτονία των χριστιανικών
πληθυσμών της Ανατολής... σελ. 41

Συνέχεια..... Παλαμάς (πρωτίστως..) σελ. 45

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

ISSN: 1108-7315

ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ.: 210-4176.251-

<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΜΑΙΡΗ ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΚΡΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αποστολίδου Λίλη

Βλάχος Μιχάλης

Μιχαλάκη Πωλίνα

Μπαλάσκας Αριστομένης

Μπενετάτου Λέττα

Πατρικοπούλου Ελένη

Πιστικός Δημήτριος

Σαββίδου Όλγα

Τσαγκαράκη Κική

Τσουρούλης Ευάγγελος

Χλούπης Γιώργος

Τυπογραφείο
Καραγιάννη

Μεσοποταμίας 28, Πέτρος 105 25

210 4210 479

210 426 322

typosgrafio@karagianni.gr

<http://karagianni.gr>

Μαρία Καραγιάννη

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Επίσκεψη του Υπουργού Δικαιοσύνης στον ΔΣΠ και τον Δήμο Πειραιά για τα Δικαστήρια Πειραιά

Την Τρίτη, 14 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 12:00, επισκέφθηκε τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, **Χαράλαμπος Αθανασίου**, με τον συνεργάτη του, **Χάρη Μπίρμπο** και τον Πρόεδρο της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.», **Δημήτρη Σωτηρόπουλο** όπου τον υποδέχθηκε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, **Γιώργος Στα-**

Έγινε ανταλλαγή απόψεων και η κοινή συνισταμένη όλων ήταν να προχωρήσει και να υλοποιηθεί το συντομότερο δυνατόν η μεταστέγαση αυτή.

Σύσκεψη στο δημαρχείο Πειραιά για την ανακατασκευή της Ραλλείου σε δικαστικό μέγαρο

Στη συνέχεια ο Υπουργός Δικαιοσύνης με τον Πρόεδρο και μέλη του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου επισκέφθηκαν τον Δήμαρχο Πειραιά, **Γιάννη Μώραλη**, ο οποίος εξέθεσε στον Υπουργό συγκεκριμένες προτάσεις για την χρηματοδότηση της ανακατασκευής του κτιρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής, συμφωνήθηκε δε απ' όλα τα μέρη ένα σύντομο χρονοδιάγραμμα για την προμελέτη και τις περαιτέρω ενέργειες για την υλοποίηση του παραπάνω στόχου και δόθηκε σχετική συνέντευξη τύπου.

Από την επίσκεψη του Υπουργ. Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου στον ΔΣΠ.

ματογιάννης στα γραφεία του Συλλόγου μας με μέλη του ΔΣ και συζήτησαν με την Επιτροπή Κτιρίου του Δικηγορικού Συλλόγου **το ζήτημα της στέγασης μέρους των Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά στο κτίριο της πρώην Ραλλείου Σχολής.**

“Η Ράλλειος είναι η καλύτερη και η πιο ενδεδειγμένη λύση να στεγαστούν τα Δικαστήρια Πειραιά, και προς αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε τις επόμενες ημέρες”

Χ. Αθανασίου Υπουργός Δικαιοσύνης

Συζητήθηκε κυρίως το στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι σήμερα για τον έλεγχο της στατικότητας και της τεχνικής και λειτουργικής καταλληλότητας του συγκεκριμένου κτιρίου.

«Επιθυμία της κυβέρνησης, είναι τα δικαστήρια του Πειραιά, να παραμείνουν στην πόλη», δήλωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων **Χαράλαμπος Αθανασίου**, μετά από σύσκεψη στο δημαρχείο, με θέμα την οριστικοποίηση του χρονοδιαγράμματος για την ανακατασκευή της Ραλλείου Σχολής, που αποτελεί πρόταση της δημοτικής αρχής.

Ο υπουργός είπε, ότι ήδη η “Θέμις Κατασκευαστική”, που είναι η Ανώνυμη Εταιρεία που ανήκει στο υπουργείο Δικαιοσύνης, κάνει την προμελέτη έτσι ώστε να διαπιστωθεί το συντομότερο χρονικό

διάστημα που μπορούν να αρχίσουν οι εργασίες, με κάποιο πρόγραμμα που θα μελετηθεί εν καιρώ.

«Βρισκόμαστε σε καλό δρόμο, έχουμε συμφω-

ρήσει η ολοκλήρωση της ανακατασκευής.

Στη σύσκεψη της 14/10/2014 στο γραφείο του Δημάρχου Πειραιά εκτός του δημάρχου Πειραιά

Σύσκεψη στον Δήμο Πειραιά για την ανακατασκευή του κτηρίου της π. Ραλλείου

συμμετείχαν επίσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργος Σταματογιάννης, η Αντιπρόεδρος Μαίρη Φλωροπούλου Μακρή, Ο Γεν. Γραμματέας Παναγ. Πετρόπουλος, Ο Γιάννης Καρδαράς μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ και ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της “Θέμις

νήσει και με τον κ. δήμαρχο και με τον πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου ότι η Ράλλειος είναι η καλύτερη και η πιο ενδεδειγμένη λύση να στεγαστούν τα Δικαστήρια Πειραιά, και προς αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε τις επόμενες ημέρες», τόνισε ο κ. Αθανασίου.

«Επιθυμία όλων των δημοτών, όλων των συνδυασμών του Δήμου και φυσικά της δημοτικής αρχής είναι να παραμείνουν τα δικαστήρια στον Πειραιά- και σήμερα κάναμε ένα βήμα παραπάνω, βάλαμε ένα χρονοδιάγραμμα» δήλωσε από την πλευρά του ο δήμαρχος Πειραιά Γιάννης Μώραλης.

Ο δήμαρχος Πειραιά ανέφερε, επίσης, ότι το θέμα μπαίνει σε μια τελική φάση προκειμένου να οριστικοποιηθεί πώς θα ανακατασκευαστεί η Ράλλειος, και σημείωσε πως στην κατεύθυνση αυτή δεσμεύθηκε στον υπουργό ότι μέχρι τις 30 Οκτωβρίου θα μπορέσει να ανακοινώσει συγκεκριμένα βήματα για το πώς θα προχω-

Κατασκευαστική” Δημήτρης Σωτηρόπουλος.

Μετά τη σύσκεψη ο υπουργός Δικαιοσύνης και ο δήμαρχος Πειραιά επισκέφθηκαν το κτίριο της πρώην Ραλλείου Σχολής προκειμένου ο Υπουργός να διαπιστώσει και προσωπικά την δυναμική του χώρου, τη θέση του στο καίριο αυτό σημείο του κέντρου της πόλης και τη σημασία αυτής της προοπτικής για την πόλη του Πειραιά.

Κοινή διαπίστωση όλων - Υπουργού, Δημάρχου και Προέδρου Δικηγορικού Συλλόγου - ήταν ότι υπάρχουν όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις για να έχει ο Πειραιάς τα Δικαστήρια στην πόλη του.

Επίσκεψη στο κτήριο της π. Ραλλείου

Ανακοίνωση του Προέδρου του ΔΣΠ σχετικά με τα Δικαστήρια του Πειραιά (13/8/2014)

Στις 13 Αυγούστου 2014 εξεδόθη ανακοίνωση του Προέδρου του ΔΣΠ κ. Γ. Σταματογιάννη σχετικά με τα Δικαστήρια του Πειραιά η οποία έχει ως εξής:

Σε συνέχεια της από 28/7/2014 συνάντησης στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, οπότε και εκδόθηκε το σχετικό Δελτίο Τύπου και στα πλαίσια της χωροθέτησης αποκλειστικά και μόνο των λοιπών, πλην των λειτουργούντων στην οδό Σκουζέ, Δικαστηρίων, στις 11/8/2014 πραγματοποιήθηκε νέα συνάντηση αφενός των Υπουργού Δικαιοσύνης και Γεν. Γραμματέως και αφετέρου των φορέων της πόλης (νεοεκλεγείς Δήμαρχος, Πρόεδρος Δ.Σ.Π. , επιμελητήρια) όπου όλοι οι φορείς εξέφρασαν την αντίθεση τους για την μετεγκατάσταση οποιουδήποτε Δικαστηρίου στην οδό Θηβών, κατατέθηκε μάλιστα προς τούτο και η σχετική από 29/7/2014 απόφαση του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης επικαλούμενος τα γνωστά επιχειρήματα περί της κατά το δυνατό κάλυψης δημοσιονομικών ελλειμμάτων (καταβαλλόμενα μισθώματα), επέμεινε στην άμεση μεταφορά μόνο των Διοικητικών Δικαστηρίων (Πρωτοδικείο και Εφετείο) Υποθηκοφυλακείο – Κτηματολόγιο στην οδό Θηβών από 20 Αυγούστου τρέχοντος έτους.

Η επιμονή του Υπουργού για τη μεταφορά αυτή γεννά ιδιαίτερο προβληματισμό αφού αφενός το κτίριο της Ραλλείου ελέγχεται για την στατικότητα - λειτουργικότητά του αφετέρου το κτίριο στην οδό Θηβών παραμένει κενό (ο Υπουργός μας γνωστοποίησε την επικείμενη - άμεση μεταφορά εκεί πολλών Ανεξάρτητων Αρχών και άλλων δημοσίων υπηρεσιών) και συνεπώς ο κίνδυνος συνολικότερα ελλοχεύει.

Παράλληλα γνωστοποίησα για μια ακόμη φορά στον Υπουργό ότι το κτίριο της οδού Θηβών ελέγχεται για την καταλληλότητα - λειτουργικότητά του (ως χώρος συνάθροισης κοινού) τόσο δικαστικά όσο και από πολλές αιτιάσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Επίσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβεβαίωσε ότι ξεκινούν άμεσα οι εργασίες για την έξοδο κινδύνου των Δικαστηρίων στη Σκουζέ, ενώ παράλληλα κινείται και η διαδικασία ελέγχου της με διαβεβαίωσε ο τελευταίος για την κατά προτεραι-

ότητα πρόωξη του ελέγχου αυτού.

Σε περαιτέρω επικοινωνία που είχα σήμερα με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο τελευταίος με διαβεβαίωσε ότι αναβάλλεται η μεταστέγαση οποιουδήποτε δικαστηρίου στην οδό Θηβών μέχρι να γίνει επίσημη (από την « ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.») στατική επαναξιολόγηση του κτιρίου της οδού Θηβών, αποδεχόμενος έτσι τις προταθείσες αιτιάσεις για την φερόμενη ακαταλληλότητα του κτιρίου.

Η κρίσιμη ουσιαστικά και χρονικά συγκυρία, και παρά το γεγονός ότι αδιαλείπτως ενημερώνω προσωπικά ή τηλεφωνικά τα μέλη του Δ.Σ., δεν λειτούργησε ανασταλτικά σε απόψεις και λογικές περί ανευρέσεως αξιόπιστων πηγών εκτός Δ.Σ.Π., που είναι προσβλητικές για τους δικηγόρους Πειραιά και για μένα προσωπικά, αφού γνωρίζουν οι «αρθρογράφοι» ότι ο Πρόεδρος τιμώντας και εκπροσωπώντας όλους ήταν, είναι και θα είναι παρών στη διεκδίκηση αυτή (χωροθέτηση Δικαστηρίων), χωρίς να έχει λείψει ούτε μια στιγμή παρά τη θερινή ραστώνη , δημιουργώντας - σφυρηλατώντας με την καθημερινή παρουσία του ένα αρραγές μέτωπο της πόλης (με επικεφαλής το νεοεκλεγέντα Δήμαρχο).

Οι αυτοανακηρυχθέντες εκπρόσωποι τύπου του Δ.Σ.Π. θα πρέπει να εξετάζουν πολύ προσεχτικά τις πηγές γνώσης τους, έχουν μάλιστα αυξημένη αρνητική ευθύνη όταν είναι μέλη του Προεδρείου του Δ.Σ. Η ενημέρωση όταν υποκειμενικοποιείται και η πηγή γνώσης είναι εξωθεσμική, παύει να είναι ενημέρωση, εξυπηρετεί μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες και τελικά λειτουργεί διασπαστικά στον ύψιστο, κοινό, τοπικό στόχο, την παραμονή των Δικαστηρίων στην πόλη.

Κλείνοντας την επιστολή-ενημέρωση θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι όλες οι παραπάνω εξελίξεις θα γίνουν αντικείμενο διεξοδικής συζήτησης του Δ.Σ., που θα εξετάσει τα νέα δεδομένα, στις δε προθέσεις μου είναι η σύγκληση Γενικής Συνέλευσης για να ενημερωθείτε-αποφασίσετε για τις εξελίξεις αυτές.

Πειραιάς, 13/08/2014

Ο Πρόεδρος
του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
Γιώργος Σταματογιάννης

Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (Καλάβρυτα 19,20,21 Σεπ. 2014)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε στα Καλάβρυτα, στις 19,20 και 21 Σεπτεμβρίου, υπό τη προεδρία του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών Βασιλείου Αλεξανδρή, συζήτησε διεξοδικά, κατά γενική ομολογία, με υψηλό αίσθημα ευθύνης, τα ζωτικά προβλήματα του κλάδου και του συστήματος απονομής Δικαιοσύνης στη χώρα. Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Χαράλαμπος Αθανασίου, ο γενικός γραμματέας του

και πολίτες. Έκανε μνεία στον ΕΝΦΙΑ και τις πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί από Δικηγορικούς συλλόγους για την ανάδειξη της αντισυνταγματικότητας του φόρου και τη παροχή οδηγιών σε αδύναμους οικονομικά πολίτες σχετικά με τη δικαστική αμφισβήτησή του. Τόνισε ακόμη ότι πολλά μέτρα που λαμβάνονται για την πάταξη της φοροδιαφυγής στοχεύουν στην κάλυψη δημοσιονομικών ελλειμμάτων και αντιβαίνουν σε θεμελιώδεις κανόνες του κράτους δικαίου, υπενθυμίζοντας τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για διε-

νέργεια κατ' οίκον ερευνών από τις φορολογικές αρχές χωρίς παρουσία δικαστικού λειτουργού και την άμεση αντίδραση της Ολομέλειας.

Στο μείζον θέμα της ασφάλισης σημείωσε πως ένα σημαντικό μέρος δικηγόρων αδυνατεί να καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές και ζήτησε να ληφθούν μέτρα από τη πολιτεία.

Ο Πρόεδρος της Ολομέλειας υπογράμμισε με έμφαση ότι οι δικηγόροι επιδιώκουν καλές σχέσεις με το υπουργείο Δικαιοσύνης και είναι έτοιμοι να συμμετάσχουν σε διάλογο για όλα τα θέματα. Επέκρινε ωστόσο το

υπουργείου Νικόλας Κανελλόπουλος, οι οποίοι παρακολούθησαν μεγάλο μέρος των συζητήσεων και των προβληματισμών του δικηγορικού σώματος καθώς και ο Πρόεδρος-Συντονιστής της Ενιαίας Αρχής κατά της Διαφθοράς, πρώην εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ι. Τέντες.

Τις εργασίες της συνεδρίασης άνοιξε ο Πρόεδρος της Ολομέλειας και Πρόεδρος του ΔΣΑ Βασίλειος Αλεξανδρής ο οποίος αναφέρθηκε στα κρίσιμα προβλήματα που απασχολούν δικηγόρους

φαινόμενο να ψηφίζονται νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν την απονομή της Δικαιοσύνης και τους δικηγόρους, με αιφνιδιαστικό τρόπο, χωρίς προηγούμενη διαβούλευση (αναγνώριση πτυχίων εξωτερικού) αλλά και ενάντια στις θέσεις του συνόλου του νομικού κόσμου της χώρας (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας). Απήλυθε έκκληση στον παριστάμενο υπουργό να τερματισθεί αυτή η πρακτική και να αρθούν ρυθμίσεις που παραβιάζουν δικονομικά δικαιώματα πολιτών, όπως ο περιορι-

σμός της ανάγνωσης εγγράφων στις ποινικές δίκες, ρύθμιση που ο υπουργός υποσχέθηκε να επανεξετάσει.

Για το σχέδιο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι εισηγητές (Δ. Κατσαρός πρόεδρος Δικηγορικού Λάρισας, Θεοφ. Παπαπαναγιωτάκης, μέλος Δ.Σ Δ.Σ Πατρών) ανέπτυξαν τις θέσεις της Ολομέλειας και υπογράμμισαν την καθολική σχεδόν αντίθεση, εκτός των δικηγόρων και της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (με ποσοστό 85%) στο προωθούμενο σχέδιο. Υποστήριξαν ότι με τις προτεινόμενες αλλαγές περιορίζεται κατά πολύ ο ρόλος των μαρτύρων στην αποδεικτική διαδικασία, καθιερώνονται δίκες χωρίς δικηγόρους και ευνοούνται, με τις διατάξεις περί αναγκαστικής εκτέλεσης, τα πιστωτικά ιδρύματα. Ο εισηγητής, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Λάρισας Δ. Κατσαρός, τόνισε ότι το σχέδιο δεν συμβάλλει στην ταχεία και ορθή απονομή της Δικαιοσύνης και πρότεινε να ισχύσει για όλα τα δικαστήρια, το έως σήμερα αποτελεσματικό και πετυχημένο σύστημα εκδίκασης υποθέσεων του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, σε όλη την τακτική διαδικασία.

Ο Πρόεδρος εκφράζοντας την βούληση του σώματος ζήτησε να εισακουσθεί η γνώμη όλων των συλλειτουργών της Δικαιοσύνης στο θέμα ενώ έθεσε παράλληλα ζήτημα κατάργησης και των παραβόλων που εν μέσω κρίσης, εμποδίζουν την πρόσβαση των πολιτών στη Δικαιοσύνη.

Την Ολομέλεια απασχόλησε επίσης το σχέδιο του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και οι σχεδιαζόμενες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα. **Όσον αφορά τη Ποινική Δικονομία, ο προβληματισμός των εισηγητών (Γ. Σταματογιάννης, πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά-συντονιστής, Αν. Τριανταφύλλου, λέκτορας ΑΠΘ, δικηγόρος Πειραιά, Αριστ. Τζαννετής, επίκουρος καθηγητής ΕΚΠΑ, Πολ. Τσιρίδης, Δ.Ν δικηγόρος Πειραιά), εστιάσθηκε στην διόγκωση της ύλης των μονομελών ποινικών δικαστηρίων και την συρρίκνωση των πολυμελών δικαστηρίων καθώς και στην σωστή εφαρμογή του άγνωστου στην ελληνική δικαστική πραγματικότητα θεσμού της ποινικής συνδιαλλαγής κατηγορουμένου και εισαγγελέα και σε υποθέσεις κακουργημάτων.**

Όσον αφορά τις σχεδιαζόμενες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, οι εισηγητές (Ευαγγ. Μουνδριανάκης, πρόεδρος Δ.Σ Ρεθύμνης-συντονιστής, Νικ. Κοτζαμπασάκης δικηγόρος Ρεθύμνης, Τάκης Παπαδόπουλος, Α΄ Αντιπρόεδρος Δ.Σ Πατρών και Εμμ. Πετρακάκης, γ.γ Δ.Σ Ρεθύμνης), επικέντρωσαν τις παρατηρήσεις τους στο σωστό τρόπο χορήγησης της αναστολής έκτισης των ποινών αφού πλέον καταργείται η μετατροπή τους σε χρηματική, στην τροποποίηση του άρθρου 187 (εγκληματική οργάνωση) και στην προτεινόμενη κατάργηση του νόμου 1608/1950 περί καταχραστών του δημοσίου, πρόταση που βρήκε σύμφωνη την ολομέλεια του σώματος.

Ο πρόεδρος της Ολομέλειας αναφέρθηκε επίσης στον τερματισμό της αποχής από τις υποθέσεις του ΙΚΑ, μετά την έγκριση του ιδιωτικού συμφωνητικού για τις αμοιβές των δικηγόρων και ανακοίνωσε τις ενέργειες της Συντονιστικής Επιτροπής (επιστολές σε Τράπεζες και Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος) με αφορμή τη συμπεριφορά των Τραπεζών απέναντι στους συνεργαζόμενους με αυτές δικηγόρους και τις πρακτικές των λεγόμενων «εισπρακτικών εταιρειών», οι οποίες παρά το νόμο, φέρεται να χρησιμοποιούν για διεκπεραίωση των υποθέσεων τους, δικηγόρους της δικής τους επιλογής.

Σχετικά με την εγγραφή στο μητρώο ασκουμένων δικηγόρων όσων έχουν πτυχίο νομικής από κράτη μέλη της ΕΕ, ο πρόεδρος ενημέρωσε ότι ψηφίσθηκαν μετά από συστηματικά διαβήματα της Ολομέλειας, οι αναγκαίες τροποποιήσεις που καθιερώνουν Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης (άρθρο 6 του ν. 4285/2014). Ωστόσο, όπως επισημάνθηκε, εκκρεμεί ακόμη η έκδοση από το υπουργείο Δικαιοσύνης, υπουργικών αποφάσεων για τη ρύθμιση μιας σειράς κρίσιμων και επειγόντων θεμάτων.

Η ολομέλεια έθεσε επίσης στον υπουργό, ο οποίος έδειξε θετική διάθεση αντιμετώπισης τους, και τα εξής σοβαρά ζητήματα:

- * Κατάργηση της αυτόφωρης διαδικασίας για μικροφειλέτες του δημοσίου.
- * Κατάργηση παραβόλου εφέσεως και δικαστικού ενσήμου στην αναγνωριστικές αγωγές.
- * Έκδοση υπουργικής απόφασης για τη θέσπιση

πόρων του Λογαριασμού Ενίσχυσης Δικηγόρων Επαρχιών(ΛΕΔΕ),

Η Ολομέλεια, μετά από εισηγήσεις και ανταλλαγή απόψεων αποφάσισε:

Ασφαλιστικές εισφορές: Αποστολή υπομνήματος με τις προτάσεις των δικηγόρων και συνάντηση με τον υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Γ. Βρούτση, παρουσία του υπουργού Δικαιοσύνης(εισηγητής Νικ. Παγίδας, πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Σύρου).

Φορολογικά(ΕΝΦΙΑ, ΦΠΑ, τέλος επιτηδεύματος κ.α): Την ανάληψη συντονισμένης δράσης από όλους τους δικηγορικούς συλλόγους.

Για το θέμα της Αποστολής Στοιχείων στο Μητρώο Ψηφιακής Υποδομής των φορέων του Δημοσίου: Να συνταχθεί και να σταλεί επιστολή στο αρμόδιο υπουργείο, στην οποία θα τονίζεται η διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κώδικα Δικηγόρων(εισηγητές Σπ. Καλογερίας Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Ζακύνθου και Μαρία Μάρκου, πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Νάξου).

Για το θέμα της Ίδρυσης Επαγγελματικού Ταμείου, επικουρικής ασφάλισης: Σύσταση επιτροπής για να μελετήσει το θέμα με συντονίστρια τη πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Νάξου, Μαρία Μάρκου.

Για την άρση του ασυμβιβάστου μεταξύ δικηγόρου και δημάρχου: Εμμένει, κατά πλειοψηφία, στη θέση περί μη άρσης του ασυμβιβάστου, ως ισχύει

σήμερα, υιοθετώντας την εισήγηση της προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Ιωαννίνων Αν. Γιογλή.

Επίσης η Ολομέλεια:

Ενημερώθηκε για τις τεχνικές και άλλες τροποποιήσεις του Κώδικα περί Δικηγόρων και ενέκρινε την εισήγηση της επιτροπής υπό τον πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών Ν. Παπάκο. Το τελικό κείμενο θα αποσταλεί τις αμέσως επόμενες ημέρες.

Συμπλήρωσε την Επιτροπή Αξιολόγησης του άρθρου 15 παρ. 1 του ν. 4194/2013, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 4α του ν. 4285/2014 για τα πτυχία εξωτερικού, με τον πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Λάρισας Δ. Κατσαρό. Τα άλλα μέλη της επιτροπής είναι ex officio οι πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας, Πειραιά, Θεσσαλονίκης και ο πρόεδρος του συλλόγου εκείνου στον οποίο γίνεται η αίτηση.

Ορισε ως τακτικό μέλος του Συμβουλίου Σπουδών της Εθνικής Σχολής Δικαστών, τον πρόεδρο της Ολομέλειας και του ΔΣΑΒασίλειο Αλεξανδρή, με αναπληρωτή του τον δικηγόρο Αθηνών Ευάγγελο Σπινέλλη.

Τα μέλη της Ολομέλειας αντάλλαξαν τέλος απόψεις και για την ενίσχυση του θεσμού της Διαμεσολάβησης στις αστικές υποθέσεις, μετά από εισήγηση του προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης Νικ. Βαλεργάκη.

Η Ολομέλεια ευχαρίστησε τον Δήμαρχο Καλαβρύτων Γ. Λαζουρά καθώς και τον πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Καλαβρύτων Ανδρέα Οικονόμου, για την θερμή και άψογη φιλοξενία.

Ενημερωτικό σεμινάριο για τις εμπορικές μισθώσεις

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργανώνει ενημερωτικό σεμινάριο με θέμα: «ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ» την Τετάρτη, 12 Νοεμβρίου 2014, ώρα 19:00 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. (Ηρώων Πολυτεχνείου αρ. 47, Πειραιάς)

Εισηγήσεις: «Οι εμπορικές μισθώσεις μετά το Ν. 4242/2014»
Ιωάννης Κατράς, Δικηγόρος.

«Αναπροσαρμογή μισθώματος κατ' άρθρα 288 και 388 Α.Κ.»
Γεώργιος Θεοδωρόπουλος, Δικηγόρος.

Θα συντονίσει ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. Γιώργος Σταματογιάννης

ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ – ΔΗΜΑΡΧΟΥ (ΑΡΣΗ Η ΜΗ)

του **Γιάννη Βούτα**
Δικηγόρου Πειραιά
Σύμβουλου ΔΣΠ

Στην τελευταία Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας που συνεδρίασε στα Καλάβρυτα στις 19-21 Σεπτεμβρίου επρόκειτο να συζητηθεί, μεταξύ άλλων, το αίτημα ορισμένων συναδέλφων Δικηγόρων που έχουν εκλεγεί Δήμαρχοι για την προώθηση στη Βουλή τροπολογίας περί άρσεως του ασυμβίβαστου ασκήσεως δικηγορίας από τους Δημάρχους, που υπάρχει σήμερα, με τη στήριξη της Ολομέλειας. Στα πλαίσια αυτής της συζήτησης μου ανατέθηκε να εισηγηθώ επί του θέματος στο Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, προκειμένου να τοποθετηθούμε ως Σύλλογος στην Ολομέλεια.

I. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 του Ν. 4194/2013 (Κώδικας περί Δικηγόρων):

«1. Η άσκηση του λειτουργήματος του δικηγόρου αναστέλλεται:

α) Σε εκείνους που διορίζονται, υπουργοί, αναπληρωτές υπουργοί, υφυπουργοί, γραμματείς του υπουργικού συμβουλίου, γενικοί ή ειδικοί γραμματείς της Βουλής και των υπουργείων, καθώς και στους συμβούλους αυτών, πλην των ειδικών συνεργατών. Ειδικά όταν πρόκειται για την περίπτωση των ειδικών συμβούλων, με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού μπορεί να εισαχθούν εξαιρέσεις από την αναστολή άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος.

β) Στον Πρόεδρο της Βουλής, **στους γενικούς γραμματείς της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στους αιρετούς περιφερειάρχες, στους δημάρχους και στους γενικούς γραμματείς των δήμων.**

γ) Στους κατέχοντες έμμισθες θέσεις σε διεθνείς οργανισμούς ή υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

δ) Στους διοικούντες με εκτελεστική αρμοδιότητα τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το νόμο, ανεξάρτητα από την ιδιότητα ή τον αντίστοιχο χαρακτηρισμό της θέσης τους.

ε) Στους προέδρους ανεξάρτητων αρχών.

στ) Σε κάθε άλλη περίπτωση που προβλέπεται από ειδική διάταξη τυπικού νόμου ή του κανονισμού της Βουλής.

2. Η έναρξη και η λήξη της αναστολής του λειτουργήματος του δικηγόρου συμπίπτει με το χρονικό σημείο έναρξης και λήξης των πιο πάνω ιδιοτήτων».

*****ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με το άρθρο 25 του Ν. 4255/2014 (ΦΕΚ Α` 89/ 11.04.2014) ισχύουν τα ακόλουθα:**

Μετά την έναρξη ισχύος της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4194/2013 («Κώδικας Δικηγόρων», Α` 208), σύμφωνα με την οποία Δήμαρχοι που έχουν την ιδιότητα του Δικηγόρου, από 27.9.2013, βρίσκονται σε υποχρεωτική αναστολή άσκησης του λειτουργήματός τους, το σύνολο των εισφορών τους στον οικείο φορέα ασφάλισης, καταβάλλεται από το Δήμο και βαρύνει τον προϋπολογισμό αυτού”.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Ν. 4194/2013 (Κώδικας περί Δικηγόρων) καθιερώνεται ένα είδος μερικής αναστολής άσκησης του λειτουργήματος του Δικηγόρου στις ακόλουθες περιπτώσεις:

«1. Οι καθηγητές και οι αναπληρωτές καθηγητές των σχολών των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τελούν σε μερική αναστολή του δικηγορικού λειτουργήματος. Στους ανωτέρω επιτρέπεται η παροχή γνωμοδοτήσεων και η παράσταση ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των ανακριτικών αρχών για υποθέσεις κακουρηγηματικού χαρακτήρα, των Εφετείων, του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου και Μικτού Ορκωτού Εφετείου, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις παράστασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα.

2. Δικηγόροι που έχουν εκλεγεί Βουλευτές ή Ευρωβουλευτές κατά τη διάρκεια της θητείας τους δεν επιτρέπεται να αναλαμβάνουν άμεσα οι ίδιοι ή έμμεσα με συνεργάτη τους και να παρίστανται είτε στην προδικασία είτε στην κυρία διαδικασία για υποθέσεις: α) ναρκωτικών και β) αδικημάτων κατά της γε-

νετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

3. Ο χρόνος της μερικής ή ολικής αναστολής της άσκησης της δικηγορίας θεωρείται για την προαγωγή των δικηγόρων και τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα ή υποχρεώσεις ως χρόνος πραγματικής άσκησης δικηγορίας.

Ο προηγούμενος Κώδικας περί Δικηγόρων (Ν. Δ. 3026/1954 και όχι 3056/1951), τον οποίο επικαλούνται οι συνάδελφοι δικηγόροι που εκλέχτηκαν Δήμαρχοι και μεν ρητά αναφέρει στην παράγραφο 2 αυτού ότι :

«2. Δεν αποβάλλουν την ιδιότητα του Δικηγόρου α) οι Βουλευταί, οι Υπουργοί, οι Υφυπουργοί, οι Γεν. Γραμματείς των Υπουργείων, των Γεν. Διοικήσεων και της Βουλής, των Νομαρχιών, των Δήμων, και της Ενώσεως των Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδος, οι Νομάρχαι, Δήμαρχοι, Δημαρχιακοί Πάρεδροι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, οι διοριζόμενοι εις μετακλητάς θέσεις εν τοις ιδιαιτέροις γραφείοις Υπουργών ή Υφυπουργών ως και οι διευθύνοντες Νομικά Πρόσωπα Δημ. Δικαίου, εφ' όσον αι θέσεις των τελευταίων τούτων είναι μετακληταί ή επι θητεία και εφόσον διορίζονται κατόπιν διορίζονται κατόπιν αδείας του Συμβουλίου του αρμοδίου Συλλόγου», πλην όμως στην παράγραφο 3 αυτού αναφέρει επίσης ρητά ότι :

«3. Οι Δικηγόροι Υπουργοί, Υφυπουργοί, Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων, των Γενικών Διοικήσεων και της Βουλής, των Νομαρχιών, των Δήμων και της Ενώσεως των Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδος, **οι Νομάρχαι, Δήμαρχοι, Δημαρχιακοί Πάρεδροι, Πρόεδροι Κοινοτήτων** και οι κατά τ' ανωτέρω κατέχοντες μετακλητάς ή επί θητεία θέσεις διευθυντού Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ή παρ' Υπουργικούς γραφείοις, ως και οι παρέχοντες επ' αμοιβή τας υπηρεσίας των εις το Ταμείον Συντάξεων Νομικών **εφ' όσον κατέχουσι τ' ανωτέρω αξιώματα τελούσιν εν αναστολή του λειτουργήματος του Δικηγόρου και δεν δύναται ν' ασκώσι τούτο αμέσως ή εμμέσως διά βοηθών ή συνεργατών ουδέ να παρίσταται ενώπιον των Δικαστηρίων ή των αρχών, να λαμβάνωσι μέρος εις εξώδικους πράξεις και να παρέχωσι γνωμοδοτήσεις ή συμβουλάς».**

Δηλαδή ο προηγούμενος Κώδικας Δικηγόρων ήταν ακόμη πιο αυστηρός στο θέμα της αναστολής της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος, αφού το θεωρούσε ασυμβίβαστο όχι μόνο με την ιδιότητα του Δημάρχου ή του Νομάρχη, αλλά ακόμη και με την ιδιότητα του Δημαρχιακού Παρέδρου ή του Προέδρου της Κοινότητας και δεν επέτρεπε την άσκησή

του ακόμη και εμμέσως δια βοηθών ή συνεργατών του έχοντα τα ανωτέρω αξιώματα δικηγόρου !!

Το ανωτέρω ασυμβίβαστο των αξιωμάτων του Δημάρχου, του Προέδρου Κοινότητας, του Προέδρου του συμβουλίου δημοτικού διαμερίσματος κλπ. με την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος ήρθη τελικά με το άρθρο 6 παρ. 2 του Ν. 1270/1982, ο οποίος όμως καταργήθηκε με το άρθρο 16 του Ν. 3852/2010, το οποίο προέβλεπε αναστολή της άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας των δημάρχων κατά τη διάρκεια της θητείας τους σε δήμους άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων και το οποίο επίσης τελικά καταργήθηκε από το άρθρο 18 παρ. 1 του Ν. 4111/2013.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ: Τουλάχιστον ο Δικηγορικός Κώδικας ιστορικά, **ΟΡΘΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΜΟΥ**, πάντοτε προέβλεπε ως ασυμβίβαστο με την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος την κατοχή του αξιώματος του Δημάρχου, του Νομάρχη κλπ.

II. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ.

Οι συνάδελφοι δικηγόροι που έχουν εκλεγεί Δήμαρχοι με το υποβληθέν κείμενό τους προσεγγίζουν το όλο θέμα από καθαρά οικονομίστικη άποψη, προβάλλοντας ως βασικό επιχείρημα το γεγονός ότι τα έξοδα παραστάσεως των Δημάρχων έχουν μειωθεί πάρα πολύ και ότι αδυνατούν να συντηρηθούν μ' αυτά, γι' αυτό δε το λόγο θα πρέπει να αρθεί το ασυμβίβαστο της άσκησης της δικηγορίας από τους Δημάρχους, ώστε να μπορούν να ασκούν και το επάγγελμά τους για λόγους βιοποριστικούς. Χωρίς να θέλω να αντιπαρατεθώ με τους συναδέλφους, θα ήθελα να τους υπενθυμίσω ότι όταν κατέρχονταν ως υποψήφιοι Δήμαρχοι ή ξεραν ότι σε περίπτωση εκλογής τους υπάρχει το εν λόγω ασυμβίβαστο και άρα γνώριζαν τα οικονομικά δεδομένα, με τα οποία θα έπρεπε να πορευθούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Οι οικονομικές δε συνέπειες γι' αυτούς από το εν λόγω ασυμβίβαστο αίρονται ή τουλάχιστον μειώνονται κατά πολύ μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι αφενός μεν δεν στερούνται από τη δυνατότητα της διατήρησης και λειτουργίας του επαγγελματικού τους γραφείου, μέσω βοηθών ή συνεργατών, κάτι που δεν απαγορεύεται από τον νέο Δικηγορικό Κώδικα, αφετέρου δε από το γεγονός ότι **σύμφωνα με το άρθρο 25 του Ν. 4255/2014 (ΦΕΚ Α' 89/11.04.2014), μετά την έναρξη ισχύος της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4194/2013 («Κώδικας Δικηγόρων»), σύμφωνα με την οποία Δήμαρχοι που έχουν την ιδιότητα του Δικηγόρου, από 27.9.2013, βρίσκονται σε υποχρεωτική αναστολή άσκησης του**

λειτουργημάτων τους, το σύνολο των εισφορών τους στον οικείο φορέα ασφάλισης, καταβάλλεται από το Δήμο και βαρύνει τον προϋπολογισμό αυτού”.

Αλλωστε είναι δεδομένο ότι είναι τέτοιες οι υποχρεώσεις των Δημάρχων με τις αρμοδιότητες που τους έχουν δοθεί με τον «Καλλικράτη» που δεν θα τους επιτρέπουν εν τοις πράγμασι να ασκούν συγχρόνως δικηγορία, κατά τρόπο σωστό και υπεύθυνο έναντι των εντολών τους, όπως απαιτεί το λειτουργήμα του δικηγόρου, για την άσκηση του οποίου είναι πλέον απαραίτητη η συνεχής επιμόρφωση και ενημέρωση, εν όψει της πολυνομίας που υπάρχει στο δίκαιό μας και της συνεχούς και εκ βάθρων αλλαγής βασικών θεσμικών νομοθετημάτων του δικαϊκού μας συστήματος.

Πέραν των ανωτέρω παρατηρήσεων, νομίζω ότι θα πρέπει να προσεγγίσουμε το θέμα **και από πλευράς θεσμικής**. Ο δικηγόρος είναι μεν δημόσιος λειτουργός, αλλά είναι υποχρεωμένος να κινείται πάντα στο πλαίσιο της εντολής που του δίνουν οι πελάτες του. Ποιος μπορεί να εξασφαλίσει ότι όταν ο δικηγόρος καλείται να ασκήσει δημόσια καθήκοντα, όπως αυτά του Δημάρχου, δεν είναι δυνατόν να βρεθεί κάποια στιγμή σε σύγκρουση με ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία ενδεχόμενα είχε εκπροσωπήσει στο παρελθόν ως πληρεξούσιος δικηγόρος και κατά πόσο θα μπορέσει να λειτουργήσει με ανεξαρτησία σε μια τέτοια περίπτωση; Στις εποχές που ζούμε, πολύ περισσότερο από το παρελθόν, η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια, αλλά και να φαίνεται τίμια. Είμαι βέβαιος ότι αν οι συνάδελφοι δικηγόροι που έχουν εκλεγεί Δήμαρχοι προσεγγίσουν το θέμα από αυτή την οπτική γωνία θα αντιληφθούν ότι η άρση του ασυμβίβαστου της άσκησης της δικηγορίας από τους Δημάρχους, περισσότερο θα βλάψει τη δημόσια εικόνα τους, παρά θα τους ωφελήσει, αφού οι μεν δημότες τους, αλλά και η κοινωνία στο σύνολό της, θα κάνουν περιέργους συνειρμούς για ακόμη και υποσυνείδητο επηρεασμό της κρίσης των δικαστικών λειτουργών όταν ο Δήμαρχος παρίσταται αυτοπροσώπως σε ακροατήρια, οι δε συνάδελφοί τους δικηγόροι δεν θα τους βλέπουν με καλό μάτι, αφού στο πίσω μέρος του μυαλού τους θα σκέπτονται ότι χρησιμοποιούν την ιδιότητά τους ως Δημάρχων προς άγναν πελατών.

Και δεν είναι βάσιμη η επιχειρηματολογία ότι ο Κώδικας Δικηγόρων επιτρέπει στους βουλευτές και ευρωβουλευτές να ασκούν δικηγορία, κατά τη διάρκεια της θητείας τους με κάποιες εξαιρέσεις που αφορούν το αντικείμενο των υποθέσεων, **αφού οι βουλευτές και οι ευρωβουλευτές δεν ασκούν εκτε-**

λεστική εξουσία, όπως οι Δήμαρχοι. Κι αν μπορούμε σε τέτοια συζήτηση, γιατί να μην αρθεί το ασυμβίβαστο και για τον Περιφερειάρχη, το Γενικό Γραμματέα του Δήμου, τους Γενικούς Γραμματείς των Υπουργείων, τους Προέδρους των ανεξαρτήτων Αρχών, τους διοικούντες με εκτελεστική αρμοδιότητα τα Νομικά Πρόσωπα του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα ; Όπως επίσης, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι βάσιμη η επιχειρηματολογία ότι δεν υπάρχει ασυμβίβαστο για τα άλλα ελεύθερα επαγγέλματα (γιατρού, μηχανικού, οικονομολόγου κλπ), **αφού κανένα από αυτά δεν φέρει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του θεσμικού ρόλου του δικηγόρου ως συλλειτουργού της δικαστικής εξουσίας και υπερασπιστή του Κράτους Δικαίου**, που τόση ανάγκη έχει σήμερα η ελληνική κοινωνία που δοκιμάζεται από την κρίση των θεσμών που μας οδήγησε στην οικονομική κρίση.

Ως εκ τούτου και με βάση το παραπάνω σκεπτικό ΕΙΣΗΓΗΘΗΚΑ στο Συμβούλιο του Συλλόγου μας, η θέση μας στην ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ να είναι κατά της στήριξης της προώθησης μιας τέτοιας τροποποίησης στον Δικηγορικό Κώδικα με την οποία να απαλείφεται το ασυμβίβαστο της ασκήσεως δικηγορίας από τους Δημάρχους.

Θεωρώ ότι μ’ αυτό τον τρόπο δείχνουμε ότι δεν διακατεχόμαστε από συντεχνιακή λογική, σεβόμαστε στην πράξη τους θεσμούς και συμβάλλουμε στην προβολή του θεσμικού ρόλου του δικηγόρου ως συλλειτουργού της δικαστικής εξουσίας και υπερασπιστή του Κράτους Δικαίου.

Η εισήγησή μου αυτή έγινε δεκτή από την πλειοψηφία του Συμβουλίου του Συλλόγου μας, ενώ παρόμοια εισήγηση επί του θέματος υπήρξε και από την Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου των Ιωαννίνων κ. Αν. Γιογλή στη συνεδρίαση της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων στα Καλάβρυτα, η οποία και τελικά υιοθετήθηκε με μεγάλη πλειοψηφία από την Ολομέλεια.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στην Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας που συνεδρίασε στα Καλάβρυτα στις 19-21 Σεπτεμβρίου ακούστηκαν φυσικά για το παραπάνω θέμα του ασυμβίβαστου μεταξύ Δικηγόρου και Δημάρχου και αντίθετες απόψεις που υποστήριζαν ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει ασυμβίβαστο ή ότι, τέλος πάντων, θα πρέπει να υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί στην άσκηση δικηγορίας από τους Δημάρχους, αλλά μικρότερης έκτασης (π.χ. δυνατότητα παράστασης στα Ανώτατα Δικαστήρια ή στα πρωτοδικεία και Εφετεία που βρίσκονται εκτός της Περιφέρειας του Δήμου που έχει εκλεγεί κλπ).

Αποφάσεις της Συντονιστικής Επιτροπής Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας

Η Συντονιστική εμμένει στην απόφασή της μέχρι να συνταχθεί το νέο ιδιωτικό συμφωνητικό παροχής δικηγορικών υπηρεσιών, που κατά περιεχόμενο θα είναι συμβατό με το Κώδικα περί Δικηγόρων, σύμφωνα με την απόφαση 104/24-7-2014 του ΔΣ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, κατά τη συνεδρίαση της, στις 28 Αυγούστου 2014 στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, υπό την προεδρία του Προέδρου του ΔΣΑ, κ. Βασιλείου Αλεξανδρή, αποφάσισε τα εξής:

1. Ως προς τα θέματα των δικηγόρων που απασχολούνται από τις Τράπεζες: Επειδή μέχρι τώρα δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση στις επιστολές που απεστάλησαν προς τις διοικήσεις των τραπεζών και τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος καθώς και στο αίτημα για συνάντηση και συζήτηση των προβλημάτων, η Συντονιστική, εξουσιοδοτεί το Προεδρείο να επανέλθει προς τις διοικήσεις των Τραπεζών εμμένοντας στο αίτημα που διατύπωσαν για συνάντηση και διάλογο. Παράλληλα, όρισε επιτροπή αποτελούμενη από τους Προέδρους των Δικηγορικών Συλλόγων Πειραιώς Γ. Σταματογιάννη, Καβάλας Α. Αθανασίου, Λάρισας Δ. Κατσαρό και Πατρών Ν. Παπάκο, η οποία εντός των επομένων δύο εβδομάδων θα καταγράψει αναλυτικά τα προβλήματα που ανακύπτουν με τους απασχολούμενους δικηγόρους από τις Τράπεζες.

2. Επί των θεμάτων του ΙΚΑ: Η Συντονιστική εμμένει στην από 29-4-2014 απόφασή της μέχρι να συνταχθεί και υπογραφεί το νέο ιδιωτικό συμφωνητικό παροχής δικηγορικών υπηρεσιών, που κατά περιεχόμενο θα είναι συμβατό με το Κώδικα περί Δικηγόρων, σύμφωνα με την απόφαση 104/24-7-2014 του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. Ως προς τα πτυχία πανεπιστημίων της ΕΕ: Την Τρίτη 2/9/2014 και την Παρασκευή 5/9/2014, συζητείται στη Βουλή το σχέδιο νόμου «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)», στο

οποίο έχει συμπεριληφθεί ήδη η τροπολογία για το άρθρο 15 (αναγνώριση πτυχίων πανεπιστημίων της ΕΕ).

4. Ως προς τον Κώδικα Δικηγόρων: Όσον αφορά τις επείγουσες, τεχνικού χαρακτήρα και αναγκαίες για την ομαλή λειτουργία των Δικηγορικών Συλλόγων τροποποιήσεις του Κώδικα, η Συντονιστική συζήτησε και ενέκρινε τις τροποποιήσεις. Το τελικό κείμενο που θα συντάξει η επιτροπή αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών Ν. Παπάκο, τον Γενικό Διευθυντή του ΔΣΑ Χ. Ναούμη και τον δικηγόρο Αθηνών Α. Λεοντόπουλο -Βαμβέτσο (Νομική Υπηρεσία ΔΣΑ) λαμβάνοντας υπόψη και τις παρατηρήσεις που έχουν διατυπωθεί από τους Δικηγορικούς Συλλόγους, θα σας αποσταλεί άμεσα προκειμένου να προωθηθεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης προς ψήφιση.

5. Ως προς το σχέδιο του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας: Ανέθεσε στον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γ. Σταματογιάννη να επιμεληθεί την επεξεργασία των διατάξεων του νομοσχεδίου, με δικηγόρους της επιλογής του.

6. Ως προς το σχέδιο του νέου Ποινικού Κώδικα: ανέθεσε στον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Ρεθύμνης Ε. Μουνδριανάκη να επιμεληθεί την επεξεργασία των διατάξεων του νομοσχεδίου με δικηγόρους της επιλογής του.

7. Ως προς το σχέδιο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: Σε αναμονή κατάθεσης του σχεδίου, εμμένουμε στις τροποποιήσεις συγκεκριμένων διατάξεων όπως τις εκφράζει ομόφωνα ο δικηγορικός κόσμος.

8. Ως προς τα φορολογικά: Έγινε συζήτηση για τα σοβαρά και επείγοντα φορολογικά θέματα που απασχολούν την κοινωνία και τους δικηγόρους και αποφασίσθηκε η άμεση ανάληψη πρωτοβουλιών.

9. Η Επιτροπή εκφράζει τη αντίθεσή της στη κατάργηση των μεταβατικών εδρών των δικαστηρίων (άρθρα 38 και 39 του νόμου 4274/2014).

10. Να συγκληθεί η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος στις 19,20,21 Σεπτεμβρίου, στα Καλάβρυτα.

Ανακοίνωση Προέδρου της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος

επί της Γνωμοδότησης 256/2014 του Ν.Σ.Κ.

Όπως δημοσιεύθηκε στις 14/08/2014 από την Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας έχουμε τα εξής:

Με την με αριθμ. 256/2014 Γνωμοδότησή του, το ΝΣΚ παρείδε -κατά π λειοψηφία- τα δικαιοκρατικά όρια της ελεγκτικής εξουσίας της Φορολογικής Διοίκησης. Παραγνώρισε ότι η διαφύλαξη των φορολογικών δικαιωμάτων του Δημοσίου και η πάταξη της φοροδιαφυγής δεν μπορούν να επιτευχθούν έναντι οιοδήποτε τιμήματος, πολύ περισσότερο μέσω προσβολών του πυρήνα συνταγματικών εγγυήσεων και δικαιωμάτων.

Ειδικότερα, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, υιοθετώντας την άποψη της μειοψηφίας, σημειώνει τα εξής: Στη φορολογική Διοίκηση δεν έχει παρασχεθεί καμία γενική εξουσιοδότηση να περιορίζει ατομικά δικαιώματα. Εν προκειμένω, επεμβάσεις στο άσυλο της κατοικίας πρέπει να πληρούν τις επιταγές των άρθρων 9 και 25 του Συντάγματος. Σύμφωνα δε με το γράμμα του άρθρου 9 παρ. 1 εδ. 3, για την “έρευνα σε κατοικία” απαιτείται “πάντοτε” η παρουσία δικαστικού λειτουργού, ανεξαρτήτως του σκοπού της εκάστοτε “έρευνας” ή της νομικής της φύσης, και υπό την επιφύλαξη του νόμου. Ας σημειωθεί ότι αιτιάσεις περί αν-

τισυνταγματικότητας έχει προβάλλει η συνταγματική θεωρία για την είσοδο σε κατοικία, χωρίς την παρουσία δικαστικού λειτουργού, κατά την αναγκαστική εκτέλεση του ΚΠολΔ ή τη διοικητική εκτέλεση του ΚΕΔΕ (βλ. σχετ. Δαγτόγλου, Ατομικά δικαιώματα, 2012, σελ. 349, επίσης Χρυσόγονου, Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, 2006, σελ. 249).

Πλέον συγκεκριμένα, το Σύνταγμα δεν διακρίνει μεταξύ διοικητικών ή ανακριτικών ερευνών. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, τα όρια ανάμεσα σε μια προληπτική-ελεγκτική και σε μια κατασταλτική δράση των φορολογικών οργάνων είναι ασαφή, οι δε δυνατότητες αποτροπής καταχρηστικών συμπεριφορών δεν διασφαλίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Με δεδομένο ότι κάθε φορολογικός έλεγχος μπορεί να έχει ως επακόλουθο την επιβολή διοικητικών κυρώσεων (ποινών κατά την έννοια της ΕΣΔΑ), αλλά και κίνησης ποινικής δίωξης κατά του φορολογουμένου, η μη διασφάλιση των δικαιοκρατικών εγγυήσεων κατά το στάδιο των φορολογικών ελέγχων/ερευνών οδηγεί σε καταστρατήγηση των δικαιωμάτων του μετέπειτα διοικητικά ή ποινικά διωκόμενου.

Τα παραπάνω παρατηρούνται (και) στις διατάξεις των άρθρων 23 επ. του ν. 4174/2013. Στο άρθρο 23 του νόμου, η εξου-

σία ερευνών της φορολογικής Διοίκησης φαίνεται κατά τον σκοπό της να έχει κατ’ αρχήν προληπτικό-ελεγκτικό χαρακτήρα και πάντως περιορίζεται σε “εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων”. Οι όροι που διέπουν τις εν λόγω έρευνες ρυθμίζονται -ελλειμματικά- στο άρθρο 25 του ίδιου ως άνω νόμου. Όπως δε ασαφώς, στην παρ. 3 του άρθρου αυτού (τελ. εδάφιο) προβλέπεται η δυνατότητα εισόδου στην “κατοικία” του φορολογουμένου “μόνο με εντολή του αρμόδιου Εισαγγελέα”. Είναι προφανές ότι η εν λόγω πρόβλεψη στερείται της απαιτούμενης “ποιότητας νόμου”, η δε κατ’ οίκον έρευνα δεν έχει (μόνον) προληπτικό, αλλά (και) κατασταλτικό χαρακτήρα. Έτσι, ο κίνδυνος καταστρατήγησης θεμελιωδών δικαιωμάτων του καθ’ ου η έρευνα, δια του φερόμενου ως “διοικητικού ελέγχου”, είναι απτός και συγκεκριμένος.

Ενόψει των ανωτέρω, η επίμαχη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ αντιβαίνει ευθέως στις επιταγές της εσωτερικής συνταγματικής τάξης, η δε διάταξη του άρθρου 25 παρ. 3 τέλ. εδάφιο του ν. 4174/2013 είναι προδήλως αντισυνταγματική.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ**

Επιστολή ΔΣΑ στον πρωθυπουργό και τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης για σύσταση ειδικής επιστημονικής επιτροπής διεκδίκησης των μαρμάρων του Παρθενώνα

Στις 14-10-2014 ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας με δελτίο τύπου που εξέδωσε αναφέρει:

Επιστολή στον πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά και τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ευάγγελο Βενιζέλο, έστειλε ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας, με την οποία ζητά να συσταθεί ειδική επιστημονική επιτροπή που θα συνδράμει την προσπάθεια της Πολιτείας, για την, δια της νομικής οδού, διεκδίκηση των γλυπτών του Παρθενώνα.

Στην επιτροπή αυτή, η οποία θα επέχει θέση νομικού παραστάτη των πολιτειακών οργάνων, προτείνεται να συμμετέχουν και να προσφέρουν εθελοντικώς τις υπηρεσίες τους, Έλληνες νομικοί ειδήμονες εγνωσμένου κύρους, οι οποίοι θα συμβάλουν με τις γνώσεις και την εμπειρία τους, στην διεκδίκηση των γλυπτών από το Βρετανικό Μουσείο.

Επικροτώντας εμπράκτως την εθνική αυτή προσπάθεια, η οποία «εμπνέει και ενώνει δημιουργικά τους Έλληνες πολίτες», ο ΔΣΑ επισημαίνει, μεταξύ άλλων, στην επιστολή: «Θεωρούμε υποχρέωση μας να πλαισιώσουμε με τις δικές μας δυνάμεις την εθνική προσπάθεια των πολιτειακών μας οργάνων, με δεδομένο ότι όλα τα διακεκριμένα μέλη της επιστημονικής μας κοινότητας τίθενται στη διάθεσή σας. Αναμένουμε την αποδοχή της πρότασης μας για τις περαιτέρω δικές μας ενέργειες».

Νέες αιρετές διοικήσεις στα Δικαστήρια Πειραιά - Αθήνας

01/10/2014

ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι η κα Γεωργία Σωτηροπούλου, Πρόεδρος Εφετών και μέλη του οι Εφέτες κ. Γεώργιος Κόκκορης και κα Αμαλία Μήλιου

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι η κα Βασιλική Ανδρουλάκη, Πρόεδρος Πρωτοδικών και μέλη του οι Πρωτοδίκες κ. Γεώργιος Ξυνόπουλος και κα Μαρία Σκάρπου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι η κα Δήμητρα Κάπου, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ. και μέλη του οι Εφέτες Δ.Δ. κ. Κύπρος Λουκαΐδης και κ. Παρασκευάς Μαρινάκης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι η κα Αυγερινή Λάσκαρη, Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ. και μέλη του οι Πρωτοδίκες Δ.Δ. κα Νικόυλα Μαρούλη και κ. Αθανάσιος Σκουρλής

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι ο κ. Δημήτριος Μόκκας, Πρόεδρος Εφετών και μέλη του οι Εφέτες κα Χρυσούλα Φλώρου και κ. Κων/νος Παναρίτης

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι ο κ. Σπυρίδων Γεωργουλέας, Πρόεδρος Πρωτοδικών και μέλη του οι Πρωτοδίκες κ. Ευάγγελος Στασινόπουλος και κ. Ευάγγελος Χατζίκος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι η κα Παναγιώτα Λαμπράκη-Καστάνη, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ. και μέλη του οι Εφέτες Δ.Δ. κα Αγγελική Μίντια και κα Ζαφειρούλα Βασιλάτη

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης είναι ο κ. Δημήτριος Νικολόπουλος, Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ. και μέλη του οι Πρωτοδίκες Δ.Δ. κ. Κων/νος Ζουρνατζής και κα Ευαγγελία Ζωγραφάκη

Λήξη αποχής των Δικηγόρων από τις υποθέσεις του ΙΚΑ από Δευτέρα 15/09/2014

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σε εναρμόνιση με την απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, αποφασίστηκε η λήξη της αποχής των Δικηγόρων Πειραιά από τις υποθέσεις του ΙΚΑ από 15/9/2014.

Ειδικότερα, στην ανακοίνωση αναφέρεται: «Η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας, εγκρίνει το περιεχόμενο του ιδιωτικού συμφωνητικού σχετικά με τις αμοιβές των δικηγόρων που συνεργάζονται με το ΙΚΑ, όπως αυτό συμφωνήθηκε και απεστάλη από τη διοίκηση του Ιδρύματος και **αποφασίζει τη λήξη της αποχής** των δικηγόρων της χώρας από τις υποθέσεις του ΙΚΑ (των δικηγόρων του ΙΚΑ ανά υπόθεση, των δικηγόρων του ΙΚΑ με πάγια αντιμισθία και των δικηγόρων των αντιδίκων του ΙΚΑ), η οποία είχε ξεκινήσει στις 5-5-2014. **Κατόπιν τούτου, οι Δικηγόροι επανέρχονται στην άσκηση των καθηκόντων τους, τη Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου 2014.**»

Ηλεκτρονική η διαβίβαση συμβολαιογραφικών πράξεων στο Κτηματολόγιο

Με ηλεκτρονικό τρόπο θα διαβιβάζουν πλέον οι συμβολαιογράφοι στη βάση δεδομένων του Κτηματολογίου στοιχεία και συμβόλαια ύστερα από οποιαδήποτε μεταγραφή ακινήτου σε κτηματολογικό γραφείο ή υποθηκοφυλακείο. Το νέο πρόγραμμα, ξεκινά πιλοτικά, με τη συμμετοχή 50 συμβολαιογράφων και στόχο να επεκταθεί σύντομα σε όλη τη χώρα. Το νέο πρόγραμμα, το οποίο παρουσίασαν οι εκπρόσωποι του Συλλόγου Συμβολαιογράφων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου, παρουσία του **υπουργού Περιβάλλοντος κ. Γιάννη Μανιάτη** ξεκινά πιλοτικά, με τη συμμετοχή 50 συμβολαιογράφων και στόχο να επεκταθεί σύντομα σε όλη τη χώρα. Σε χαιρετισμό του ο κ. Μανιάτης, κατά την παρουσίαση του προγράμματος, χαρακτήρισε το έργο ως τη μεγαλύτερη Διοικητική Μεταρρύθμιση της χώρας, καθώς όπως είπε, ως βασικό αντικείμενο έχει τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η προστασία, η αξιοποίηση, η διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του πολίτη ή του Δημοσίου.

Στη συνέχεια, για το θέμα της διαφάνειας, επεσήμανε ότι «κανένας πια, με την ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου δεν θα μπορεί να κρύβεται, είτε αυτός είναι υπουργός, είτε είναι δήμαρχος και περιφερειάρχης, είτε είναι υπηρεσιακός παράγοντας, πίσω από την πιθανολογούμενη άγνοια του πολίτη», καθώς όπως τόνισε «ο πολίτης θα μπορεί να μας ελέγχει όλους».

Η νέα ηγεσία του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Με γνώμονα τη δικαστική επετηρίδα, το ήθος και την επιστημονική κατάρτιση των επιλεγέντων, το Υπουργικό Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση του, επέλεξε τους ανώτατους Δικαστικούς που θα στελεχώσουν τις κορυφαίες θέσεις της δικαστικής ιεραρχίας.

Ειδικότερα, το υπουργικό συμβούλιο, μετά από σχετική εισήγηση του υπουργού Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμ-που Αθανασίου, επέλεξε ως νέο πρόεδρο του Αρείου Πάγου τον κ. Αθανάσιο Κουτρομάνο,

Για τη θέση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου επελέγη ο Αντιπρόεδρος του Ε.Σ. κ. Νικόλαος Αγγελάρας,

Για τη θέση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας επελέγη ο Αντιπρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Μιχαήλ Ζυμής.

Παράλληλα προήχθησαν:

Στο βαθμό των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, οι Αρεοπαγίτες κ.κ Βασιλική Θάνου, Βιολέττα Κυτέα, Παναγιώτης Ρουμπής και Γεώργιος Γεωργέλλης.

Στο βαθμό των Αντιπροέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι Σύμβουλοι κ.κ Χρυσούλα Καραμαδούκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Μαρία Βλαχάκη, και Άννα Λιγωμένου.

Ο νέος πρόεδρος του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Κουτρομάνος δήλωσε ότι «Θα μιλήσω εμπράκτως, με πρώτες προτεραιότητες τη μείωση των αναβολών στην εκδίκαση των υποθέσεων και τη δίκαιη κατανομή του δικαστικού έργου».

Ενημερωτικό σεμινάριο στο ΔΣΠ

Την Πέμπτη, 16 Οκτωβρίου 2014, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε ενημερωτικό σεμινάριο με θέμα: Οι κυριότερες αλλαγές τις οποίες επιφέρει ο νέος Κανονισμός 1215/2012 (ισχύων από 10-1-2015) στις διατάξεις του υπάρχοντος Κανονισμού 44/2001 “για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές ποθέσεις”. Ομιλητής ήταν ο συνάδελφος κ.Αντώνιος Ε. Κουτσοφιδής και το παρακολούθησαν αρκετοί συνάδελφοι.

ΚΕΘΕΑ ΝΟΣΤΟΣ-ΕΞΑΝΤΑΣ

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στις 19/10/2014 στο κτίριο της Κοινωνικής επανένταξης ενημερωτική συνάντηση 25 μελών του Προγράμματος με το μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ Γιώργο Αθανασόπουλο για τα εργατικά θέματα. Με επιστολή από το ΚΕΘΕΑ ΝΟΣΤΟΣ-ΕΞΑΝΤΑΣ στις 21/10/2014 η υπεύθυνη του τμήματος Εκπαίδευσης κ. Εύη Μαλάμογλου ευχαριστεί τον Πρόεδρο του ΔΣΠ για την άμεση ανταπόκριση στο αίτημά τους, το μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ Γιώργο Αθανασόπουλο για τη διάθεση του χρόνου, των γνώσεων και της εμπειρίας του καθώς και το μέλος του ΔΣΠ Κυριάκο Λιακάκο ο οποίος έφερε τον ΚΕΘΕΑ ΝΟΣΤΟΣ-ΕΞΑΝΤΑΣ σε επικοινωνία με τον ΔΣΠ. Η υποστήριξή σας είναι πολύ σημαντική τονίζει η κ. Εύη Μαλάμογλου στην ευχαριστήριο επιστολή της και κάλυψε την ανάγκη των μελών της Κοινωνικής Επανάταξης να ενημερωθούν για τα εργασιακά θέματα και να συζητήσουν απορίες τους.

5ο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο - Το Τροχαίο Ατύχημα Αστική και Ποινική Ευθύνη των εμπλεκόμενων μερών

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών υπό τη αιγίδα του, συνδιοργάνωσε με το νομικό περιοδικό Επιθεώρηση Συγκοινωνιακού Δικαίου το 5ο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο – Διημερίδα 19-20 Σεπτεμβρίου 2014 “Το Τροχαίο Ατύχημα Αστική και Ποινική Ευθύνη των εμπλεκόμενων μερών - Ανάδειξη σύγχρονων προβλημάτων δικαστηριακής πρακτικής” στις 19/20 Σεπτεμβρίου 2014 στο Συνεδριακό Κέντρο Δαΐς Παράδεισος Αμαρουσίου. Χαιρετισμό στο Συνέδριο απηύθυνε ο Πρόεδρος ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης. Μεταξύ των εισηγητών από τον ΔΣΠ ήταν το μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ Ηλίας Κλάμπας με θέμα: “Η δεσμευτικότητα των αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) για τον Εθνικό Δικαστή”.

ΕΝΔΙΑΑΕΤΑ

Η ΕΝΩΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ (Ε.Ν.Δ.Ι.Α.Α.Ε.Τ.Α.), διοργάνωσε την έκτη (6η) επιστημονική διημερίδα της, με θέμα: «Αποζημίωση από αυτοκινητικό ατύχημα (θέματα αστικού, δικονομικού-νέες ρυθμίσεις, ποινικού και ασφαλιστικού δικαίου) – Σύμβαση ιδιωτικής ασφάλισης (θέματα υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης αυτοκινήτου και ασφάλισης λοιπών κλάδων)», στις 4 (Σάββατο) και 5 (Κυριακή) Οκτωβρίου 2014, στο Λουτράκι Κορινθίας, στο Ξενοδοχείο ΠΟΣΕΙΔΩΝ (HOTEL POSEIDON RESORT), σε συνεργασία με τον ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ και την ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. Τις εργασίες της διημερίδας παρακολούθησε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης.

Ανεξάρτητος Δικηγόρος:

Μήπως δουλεύεις για το Δημόσιο και δεν το ξέρεις;

του **Σπυρίδωνος Αδάμ**
Δικηγόρου Αθηνών

Μέλους της Πανελληνίας Ένωσης Δικηγόρων

Οι φορολογικές εργασίες που θα απαιτούνται από 1.1.2015 για να είναι ένας ανεξάρτητος δικηγόρος φορολογικά ενήμερος ανέρχονται περίπου –μέχρι στιγμής– σε τριάντα τρεις (26) τον αριθμό.

Συγκεκριμένα, πέρα από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, υποχρεούμαστε να υποβάλουμε 5 δηλώσεις ΦΠΑ (4 περιοδικές και 1 εκκαθαριστική), 7 δηλώσεις παρακρατούμενων φόρων (6 προσωρινές και 1 οριστική), μία ετήσια κατάσταση με τις έγγραφες συμφωνίες αμοιβών με τους πελάτες μας, και, τέλος, 12 μηνιαίες συγκεντρωτικές καταστάσεις. Μαζί με τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, που υποβάλλονται από το σύνολο των φορολογουμένων, μας κάνουν 26 φορολογικές εργασίες.

Εδώ απαιτείται μία σημαντική διευκρίνιση για να έχουμε πλήρη εικόνα του τι ακριβώς εννοείται: με 26 φορολογικές εργασίες επιβαρύνεται και ο δικηγόρος που έχει πολύ μικρή οικονομική δραστηριότητα και η μεγαλύτερη δικηγορική εταιρεία στην Ελλάδα. Απολύτως καμία διαφοροποίηση.

Έτσι, ακόμη και αν ένας συνάδελφος έχει κάνει μέχρι 10 παραστάσεις στα δικαστήρια (συγκαταλέγεται δηλαδή στο 66 % περίπου² των ενεργών δικηγόρων της Αθήνας για το έτος 2011) και εμφανίζει μία αστεία οικονομική δραστηριότητα (επί παραδείγματι 2000 – 5000 € ετησίως), υποχρεούται και αυτός να χάσει 26 από τις 261 περίπου εργάσιμες ημέρες του έτους³, απλώς για να είναι εντάξει με την εφορία.

Ο αριθμός αυτός, φυσικά, ισχύει μόνο αν ο συνάδελφος είναι απόλυτα οργανωμένος, γνωρίζει άριστα τη φορολογική νομοθεσία, ενημερώνεται καθημερινά, έχει την πνευματική δυνατότητα να ερμηνεύει σωστά (δηλ. σύμφωνα πάντα με την «ερμηνεία» που δίνουν οι εφοριακοί υπάλληλοι) τις καθημερινές εγκυκλίους που έρχονται σωρηδόν από το Υπουργείο Οικονομικών, τη Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και άλλους φορείς, και – φυσικά – θα μπορέσει να εξυπηρετηθεί στην ώρα του τη δέλη ημέρα υποβολής (είτε από τους υπαλλήλους είτε από το taxisnet).

1 <http://panhelleniclawyersassociation.wordpress.com/>

2 σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα στις 28-9-2012 ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, βλ. στην ιστοσελίδα του ΔΣΑ, ανάρτηση που επιγράφεται «Η αλήθεια της “προνομίουχου” δικηγορίας σε αριθμούς...» <http://goo.gl/4pgyl>.

Σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, το 2011 το 33.16% των δικηγόρων δεν είχε ούτε μία παράσταση, το 18.44% είχε από 1-4 παραστάσεις, το 14,32% είχε 5-10, το 13,34% είχε από 11-20 παραστάσεις. Συνολικά δηλαδή, οι δικηγόροι που είχαν μέχρι 4 παραστάσεις, αντιπροσώπευαν το 51,6% των ενεργών δικηγόρων, ενώ οι δικηγόροι που είχαν μέχρι 10 παραστάσεις, αντιπροσώπευαν το 65.6% του συνολικού αριθμού των δικηγόρων της Αθήνας. Σε απλά ελληνικά, μόλις το 34,4% πιθανολογείται ότι έχει αρκετό εισόδημα για να βιοπορίζεται από τη δικηγορία, ενώ μόλις το 6,5% είχαν πάνω από 50 παραστάσεις στα δικαστήρια.

3 Ο υπολογισμός αφήνει εκτός μόνο τα Σαββατοκύριακα, και όχι τις αργίες και έχει ως εξής: 52 εβδομάδες έχει το έτος, άρα 52 Σαββατοκύριακα περίπου το χρόνο = 104 ημέρες ετησίως. Αφαιρώντας τες από το σύνολο των 365 ημερών, προκύπτει ο αριθμός 261 εργάσιμων ημερών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και ημέρες αργιών, απεργιών, κλπ.

Σε αυτές τις εργασίες **δεν** έχουμε μετρήσει ούτε τις ώρες προετοιμασίας των δηλώσεων αυτών, ούτε τις ώρες που χάνονται στις πληρωμές των εκάστοτε υποχρεώσεων *αφού* έχουν γίνει οι αντίστοιχες δηλώσεις. Σίγουρα, η ταυτότητα οφειλής έχει βοηθήσει πολλούς συναδέλφους (όσους έχουν χρηματικές συναλλαγές με τράπεζες που υποστηρίζουν online banking και πληρωμή φόρων μέσω αυτού και δεν έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τη ΔΟΥ ή τις τράπεζες ή δεν έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης οφειλών), αλλά για τους περισσότερους συναδέλφους έχουμε άλλες έξι εργασίμες ημέρες, που θα πρέπει να αφιερώσουν μέρος του χρόνου τους στη διατήρηση αγαστών σχέσεων με το Δημόσιο: 5 φορές για το ΦΠΑ, μία για το φόρο εισοδήματος. Και έχουμε ακόμη να συμπεριλάβουμε κάποιες άλλες εργασίες που αντιστοιχούν σε λοιπά φορολογικά βάρη, όπως πχ τον ΕΝΦΙΑ.

Και για όλα τα ανωτέρω υποθέτουμε ότι ο συνάδελφος είναι ενήμερος με εφάπαξ καταβολές, διότι, αν έχουμε πληρωμή δόσεων, τότε μάλλον ο αριθμός των ημερών ενασχόλησης με την εφορία μας αυξάνεται υπερβολικά: αν, για παράδειγμα, κάποιος συνάδελφος πρέπει να πληρώσει το φόρο εισοδήματος σε 3 δόσεις, το ΦΠΑ εφάπαξ και τον ΕΝΦΙΑ σε 6 δόσεις, τότε έχουμε $26 + 10 = 36$ εργάσιμες που αποτελούν δήλη ημέρα για υποχρεώσεις προς την εφορία.

Αν λοιπόν στρογγυλέψουμε το νούμερο, και πάρουμε ένα ασυνήθιστα – σύμφωνα με όσα τα επίσημα στοιχεία μας αφήνουν να πιθανολογήσουμε – καλό σενάριο ενημερότητας του συναδέλφου, τότε ο συνάδελφος αναλώνει (σύμφωνα με τους πιο αισιόδοξους των υπολογισμών) **το 13,8 % του εργάσιμου χρόνου** που διαθέτει για τις συ-

ναλλαγές με το δημόσιο στις συναλλαγές του με τη ΔΟΥ, αντί να τον αφιερώνει στην πρόοδο της επιχείρησής του και την επιμέλεια των υποθέσεων των πελατών του⁴.

Για όσους δεν κουράστηκαν και παρακολουθούν ακόμη, δεν έχουμε μιλήσει καν για τις υποχρεώσεις μας προς τα ασφαλιστικά ταμεία, την ατελείωτη γραφειοκρατία που επέβαλε ο νέος κώδικας δικηγόρων, τις ουρές κατάθεσης στα δικαστήρια, την αγορά παραβόλων, ενσήμων κλπ.

Ποσοτικοποιώντας και σε χρήμα τις υποχρεώσεις μας προς το δημόσιο τώρα, σημειώνουμε ότι η παρακράτηση φόρου πλέον γίνεται από το πρώτο ευρώ, πράγμα που μας αναγκάζει σε παρακράτηση φόρου ακόμα και στην αμοιβή του δικαστικού επιμελητή (σε υποθέσεις που μπορεί να έχουν ακόμη και μηδενικό οικονομικό αντικείμενο, όπως οι ρυθμίσεις οφειλών του ν. 3869/2010).

Σε απλά ελληνικά, η κατάθεση του οποιοδήποτε δικογράφου, σημαίνει κρατήσεις

επί της συνολικής «αμοιβής» μας ύψους (περίπου) 3% προς ΔΣΑ, 3% προς ΕΤΑΑ-TAN, 5% προς ΕΤΑΑ-ΤΠΔΑ και 15% φόρου, συν τα ένησημα υπέρ ΕΤΑΑ-ΤΥΔΑ, ΤΑΝ-ΤΕΑΔ, ΤΑΧΔΙΚ, συν τις όποιες πρόσθετες επιβαρύνσεις (παράβολα υπέρ του δημοσίου, κλπ). Για ένα δικόγραφο στον πρώτο βαθμό δηλαδή, από την αμοιβή μας, γίνονται αυτομάτως κρατήσεις ύψους 26%, επιβαρυνόμεθα με ΦΠΑ 23%, φόρο εισοδήματος 26% από το πρώτο ευρώ καθώς και με 55% προκαταβολή φόρου.

Πιο απλουστευμένα, για κάθε 100 € που δίνει ο πολίτης (εξαιρουμένων παραβόλων) για την «αμοιβή» μας, έχουμε επιβάρυνση 23 € ΦΠΑ, καθώς και 40,30 € φόρο εισοδήματος με προκαταβολή και 26 € κρατήσεις υπέρ τρίτων. Από τα συ-

4 κατάθεση δικογράφων, παραλαβή πιστοποιητικών, έκδοση αποφάσεων, δίκες κλπ

νολικά 123 € δηλαδή 89,30 € καταλήγουν σε Κράτος, Ταμεία, ΝΠΔΔ.

Ο εντολέας δηλαδή πληρώνει 123 € και εμείς «αμειβόμαστε» με 33,70 €.

Είναι σαφές ότι οι εποχές που «πειράζαμε» τους δικηγόρους που είχαν λογιστή έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Όποιος έχει βιοποριστεί έστω και ένα εξάμηνο από τη δικηγορία, γνωρίζει ότι δεν έχει την πολυτέλεια να δίνει 14% (δηλαδή κάτι λιγότερο από το 1/7) του χρόνου του και πλέον του 70% των ανύπαρκτων εισπράξεών του (σκοπίμως δε γίνεται χρήση της λέξης «εισόδημα» εδώ!), ακόμη και αν το θέλει, χωρίς τη βοήθεια λογιστή. Σημειωτέον δε ότι το οποιοδήποτε λάθος σε καταχώριση φορολογικών υποχρεώσεων (ακόμη και το πλέον καλόπιστο) επισύρει βαρύτατα πρόστιμα. Τα έξοδα για λογιστή, βέβαια, δεν είναι και λίγα – δικαίως – και πολλοί συναδέλφοι προσπαθούν να τηρήσουν τα βιβλία μόνοι τους. Η σπατάλη χρόνου σε αναγνώσεις ΠΟΛ από συναδέλφους είναι το λιγότερο, ενόψει των προστίμων που μόλις προανέφερα.

Τέλος, όσο και αν δε θέλουμε να το παραδεχθούμε, το παρόν καθεστώς εργασίας των δικηγόρων δεν αποτελεί τίποτα άλλο από μία ανερυθρίαστη στοχοποίηση, τόσο δική μας, όσο και των εντολέων μας. Διότι φυσικά τι άλλο επιθυμεί ο νομοθέτης όταν υποχρεώνει τον πολίτη σε ένα δυσθεώρητο κόστος για να προστατευθεί δικαστικά και τον δικηγόρο σε μία θεσμική κατοχύρωση της μαύρης εργασίας, αν όχι και της φοροδιαφυγής για την επιβίωσή του⁵;

Το παράξενο είναι ότι κανένας δε μιλά γι' αυτά, πολύ περισσότερο δεν αντιδρά. Συναδέλφοι αναλώνονται – καλώς – στις νομικές τους αναλύσεις και ασχολούνται με το καθεστώς της διαμεσολάβησης, τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, τις νέες μηνιαίες πλέον τροποποιήσεις βασικής νομο-

θεσίας, κλπ, αλλά προς Θεού... μη θίξουμε την εργασιακή κατάσταση του θεματοφύλακα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ελλάδα.

Ξέρω πως πιθανότατα δε θα αφυπνιστούν οι συναδέλφοι από τα παραπάνω, όπως δεν αφυπνίστηκαν όταν η ΠΕΔ προέβη σε συγκεκριμένες προτάσεις ενώπιον της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων που υπεγράφησαν από περισσότερους από 1000 συναδέλφους πανελλαδικά.

Δυστυχώς, η τρομακτική απροθυμία και αδειότητα υπεράσπισης των δικών μας δικαιωμάτων είναι παροιμιώδης και προκαλεί πολλές φορές, αν όχι τον αποτροπιασμό, τουλάχιστον την απογοήτευση.

Δεν παύει όμως να υπάρχει χρέος αποτύπωσης της παρούσας κατάστασης. Δεν παύει να είναι επιτακτικό να διαρραγεί με κάποιο τρόπο το βαρύ πέπλο ακηδεΐας και σιωπής που επικρατεί στις νομικές εκδόσεις παντός τύπου.

Εν πάσει περιπτώσει, όσοι θέλουν και μπορούν, ας συνεχίσουν να κυνηγούν μία πάγια αντιμισθία ή ένα μαύρο μπλοκάκι και να επιβιώνουν χωρίς περαιτέρω απαιτήσεις για το μέλλον της εργασίας και της επιστήμης τους. Μπορούν ανενόχλητα να συνεχίσουν να δουλεύουν εισπράττοντας και αποδίδοντας φόρους και να ελπίζουν ότι όλα θα καλυτερεύσουν. Δύσκολο να τους κατηγορήσει κανείς. Η επιβίωση είναι αρετή.

Για όσους από εμάς όμως θέλουν μία εν τοις πράγμασι θεσμική κατοχύρωση και ένα μέλλον για τις επόμενες γενιές, για όσους αναζητούν όχι μονάχα την επιβίωση, αλλά και την αυτοπραγμάτωση μέσα από ένα κάποτε σαγηνευτικό επάγγελμα, δεν μπορεί να υπάρχει εφησυχασμός. Είναι αδήριτη ανάγκη να αναδιοργανώσουμε το πλαίσιο του λειτουργήματός μας, έτσι ώστε η εξάσκηση του να καταστεί αξιοπρεπής και ανθρώπινη, τόσο για μας, όσο και για τους εντολείς μας.

5 Βλ. τα όσα διόλου πρωτότυπα διαλαμβάνονται στην έκθεση του ΔΝΤ για την Ελλάδα τον Ιούνιο 2013 [IMF Country Report No. 13/155, διαθέσιμη διαδικτυακά στο url <http://www.imf.org/external/pubs/ft/scr/2013/cr13155.pdf>] στη σελ. 26 in fine: **“Πίεση για την επιβίωση των επιχειρήσεων. Οι εταιρείες αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό από μεγάλο κομμάτι εταιρειών που δε χρεώνουν ή δεν αποδίδουν τον ΦΠΑ, δεν πληρώνουν τον υψηλό φόρο εργασίας της τάξεως του 43 τοις εκατό, αποφεύγουν τον φόρο εισοδήματος, και, επομένως, είναι σε θέση να προσφέρουν το προϊόν ή την υπηρεσία σε πολύ χαμηλότερες τιμές. Περαιτέρω, η κυκλική επίδραση της ύφεσης στις εταιρείες, τις πιέζει περισσότερο να φοροδιαφύγουν για να επιβιώσουν.”**

Διεθνή Νομικά Θέματα

Διεθνείς Διαιτησίες

Νέοι κανόνες («Κανόνες 2014») που αφορούν το Δικαστήριο Λονδίνου για Διεθνείς Διαιτησίες (“LCIA”) ισχύουν από 1-10-2014. Οι Κανόνες προβλέπουν, μεταξύ άλλων, τον διορισμό Διαιτητή με κατεπείγουσα διαδικασία (“Emergency Arbitrator”) και την δεοντολογική συμπεριφορά των εκπροσώπων/νομικών παραστατών των διαδίκων.

Το παραπάνω Διαιτητικό Δικαστήριο έχει την κύρια έδρα του στο Λονδίνο αλλά με δυνατότητα εκδικάσεων των διαιτητικών διαφορών στο Νέο Δελχί, Ντουμπάι, Αγ. Μαυρίκιο, Σιγκαπούρη και Τορόντο.

Σημειωτέο ότι το 2013 παραπέμφθηκαν στο παραπάνω Δικαστήριο 290 υποθέσεις (πέραν των περί ναυτιλιακών διαφορών που παραπέμφθησαν σε ναυτική διαιτησία στο Λονδίνο) – σαφής ένδειξη της εμπιστοσύνης του επιχειρηματικού κόσμου στον θεσμό της διεθνούς διαιτησίας.

Η στήλη ευελπιστεί ότι η ναυτιλιακή και επιχειρηματική κοινότητα της Ελλάδος θα δείξει την ίδια εμπιστοσύνη στους ελληνικούς θεσμούς ναυτιλιακής διαιτησίας και διαμεσολάβησης, όπου πρωτοστατεί ο ΔΣΠ και αξιόλογα έμπειρα μέλη του.

Ξέπλυμα Χρήματος

Με τη στενή συνεργασία του **Διεθνούς Δικηγορικού Συλλόγου (IBA)**, **Αμερικανικού Δικηγορικού Συλλόγου (ABA)** και του **Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE)** συντάχθηκε λεπτομερής Οδηγός για Δικηγόρους που αποσκοπεί να τους βοηθήσει να εντοπίσουν τις απόπειρες κακοποιών στοι-

χείων να κάνουν κακή χρήση των υπηρεσιών των λειτουργών της δικαιοσύνης για να πετύχουν τους παράνομους σκοπούς και εγκληματικές δραστηριότητες.

Ο Οδηγός αυτός θα κυκλοφορήσει στα τέλη Οκτωβρίου 2014 και πιστεύεται ότι θα φανεί χρήσιμος για όλους τους Δικηγορικούς Συλλόγους και τον κάθε Δικηγόρο στην άσκηση του λειτουργήματός μας για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του πολίτη (συμπεριλαμβανομένου αυτού που αφορά το επαγγελματικό απόρρητο) και την προστασία και προώθηση του κράτους δικαίου, αποφεύγοντας ταυτόχρονα τις παγίδες που μπορεί να στήσουν οι ασχολούμενοι με το ξέπλυμα χρήματος και την τρομοκρατία παραβάτες του νόμου.

Διαρκής Επιτροπή CCBE

Στις 11 και 12 Σεπτεμβρίου 2014 έλαβαν χώρα στο Μιλάνο η συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE) και οι συνεδριάσεις των επί μέρους Επιτροπών.

Τα κύρια θέματα που απασχόλησαν τους συνέδρους ήταν, μεταξύ άλλων, η εκλογή νέας Επιτροπής Οικονομικών, ο καθορισμός της 10^{ης} Δεκεμβρίου ως η «**Ημέρα του Ευρωπαϊκού Δικηγόρου**» κατά την οποία θα διοργανώσουν εκδηλώσεις σε κάθε χώρα από τους Εθνικούς Συλλόγους για να γνωρίσει ο πολίτης τον ρόλο και το έργο του Δικηγόρου στην κοινωνία.

Επίσης η λήψη αποφάσεως για την αποστολή του

ετήσιου βραβείου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στην Βραζιλιάνα Δικηγόρο VALDENIA PAULINO σε αναγνώριση του σπουδαίου της έργου σ' αυτό τον τομέα. Εξετάσθηκε επίσης το θέμα της παράνομης παρακολούθησης επικοινωνιών των πολιτών από μυστικές υπηρεσίες πολλών χωρών και ανακοινώθηκε ότι το CCBE απέστειλε επιστολή διαμαρτυρίας γι' αυτό το θέμα στην Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας των ΗΠΑ (NSA of USA). Περαιτέρω εξετάστηκε η πιθανότητα παρεμβάσεως του CCBE στην υπόθεση ΟΤΣΑΛΑΝ κατά Τουρκίας που εκκρεμεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και οριστική απόφαση θα ληφθεί στην επόμενη συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής. Συζητήθηκε εκτενώς το θέμα της επανεκτιμήσεως των κλαδικών Οδηγιών για τους Δικηγόρους (παροχή υπηρεσιών σε προσωρινή βάση και μόνιμη εγκατάσταση κοινοτικών δικηγόρων) και επικυρώθηκε η απόφαση να αποφευχθούν οποιοσδήποτε τροποποιήσεις, αφού οι σχετικές Οδηγίες εφαρμόζονται επιτυχώς σ' όλη την επικράτεια της Ε.Ε. Εκτενής συζήτηση έγινε για τα θέματα των Οδηγιών για το Ξέπλυμα Χρήματος, Εκπαιδύσεως Δικηγόρων, κατάστασης των Δικηγόρων Ουκρανίας εν όψει των δραματικών εξελίξεων σ' αυτή τη χώρα και της δραστηριοποίησής του νέου Ιδρύματος Ευρωπαίων Δικηγόρων που συνεστήθη από το CCBE με έδρα την Χάγη. Τέλος, έγινε ενημέρωση για τις νέες τροποποιήσεις στην ποινική και πολιτική δικονομία στην Ιταλία, Ελλάδα, Πορτογαλία και Σλοβακία.

Από την Ελληνική Αντιπροσωπεία συμμετείχαν οι κ.κ. Π. Περάκης (ΔΣΑ, Αρχηγός Αντιπροσωπείας), Μ. Φλωροπούλου (ΔΣΠ), Γ. Βελιτζέλου (ΔΣΘ), Ι. Χαρακτινιώτης (ΔΣΑ), Ν. Κουρκιάς (ΔΣΑ). Επίσης συμμετείχε και ο τέως Πρόεδρος του CCBE Ε. Τσουρούλης, ο οποίος έλαβε μέρος και σε ειδική συνεδρίαση των πρώην Προέδρων και Συμβούλων για το «Μέλλον του CCBE».

Ημερίδα Πολωνών-Ουκρανών Δικηγόρων

Κατόπιν ειδικής προσκλήσεως ο τ. Πρόεδρος του CCBE Ε. Τσουρούλης παρευρέθηκε σε Ημερίδα Δικη-

γόρων Πολωνών-Ουκρανίας που έλαβε χώρα στη Κρακόβη στις 26-10-2014 και εκήρυξε την έναρξη των εργασιών με ομιλία του για τον ρόλο των Δικηγορικών Συλλόγων, αλλά και για τις εξελίξεις στην Ουκρανία.

Πέραν των θεμάτων θεσμικού ενδιαφέροντος, οι σύνεδροι ασχολήθηκαν με θέματα που αφορούν την σύνδεση της Ουκρανίας με την ΕΕ, επενδύσεις στις δύο χώρες, εναλλακτικές μέθοδοι επιλύσεως διαφορών (διαμεσολάβηση και διαιτησία) και μεταρρυθμίσεις στα νομικά συστήματα των δύο χωρών.

Η επιτυχία αυτής της κοινής εκδήλωσης των Δικηγόρων δύο γειτονικών χωρών της Ευρώπης θα μπορούσε να είναι ένα καλό παράδειγμα για τους Ελληνικούς Συλλόγους για την διοργάνωση με τους αδελφούς Κύπριους Δικηγόρους και/ή με τους Δικηγορικούς Συλλόγους άλλων χωρών της ΕΕ και ειδικότερα των Βαλκανίων.

Εκπαιδευτικά Προγράμματα και ανταλλαγή νέων/ασκουμένων Δικηγόρων

Με πρωτοβουλία του CCBE, οι Δικηγορικοί Σύλλογοι της ΕΕ θα μπορούν να συμμετάσχουν σε διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα της Επιτροπής Δικαιοσύνης της ΕΕ. Ειδικότερα υπάρχει δυνατότητα με το πρόγραμμα «ανταλλαγής νέων/ασκουμένων δικηγόρων» για την αποστολή ασκουμένων/νέων δικηγόρων για δύο (2) μήνες σε άλλη χώρα για εκπαίδευση/ενημέρωση του νομικού συστήματος της χώρας υποδοχής. Οι ενδιαφερόμενοι θα λαμβάνουν μία μικρή αποζημίωση για τα ημερήσια έξοδα διαβίωσης καθώς και ταξιδιωτικά έξοδα.

Επίσης θα διοργανωθούν εκπαιδευτικές ημερίδες στο Λουξεμβούργο (έδρα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου) για νέους Δικηγόρους. Τα σχετικά έξοδα ταξιδίου και διαβίωσης θα καλυφθούν από το πρόγραμμα της ΕΕ.

Ήδη η Ελλάδα εξέφρασε την πρόθεσή της να συμμετάσχει στα παραπάνω προγράμματα και προσεχώς σχετικές δηλώσεις θα γίνουν από τους ενδιαφερόμενους Δικηγορικούς Συλλόγους.

Δραστηριότητες του Κέντρου Διαμεσολάβησης Πειραιώς για τους μήνες Σεπτεμβρίου – Οκτωβρίου 2014

Νέο εκπαιδευτικό σεμινάριο με θέμα: «ΣΧΟΛΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ & ΠΡΟΛΗΨΗ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ» 17,18 & 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) σε συνεργασία με τη διεθνούς φήμης εκπαιδευτρια διαμεσολαβητών Δρ. Jamie Walker τριήμερο σεμινάριο στα Αγγλικά με τίτλο « Mediation and violence prevention in schools » διάρκειας 20 ωρών. Το σεμινάριο διεξήχθη τις ημέρες Παρασκευή 17, Σάββατο 18 και Κυριακή 19 Οκτωβρίου 2014, στους χώρους του ΔΣΠ. Στο τέλος του σεμιναρίου χορηγήθηκε σχετικό πιστοποιητικό συμμετοχής. Το σεμινάριο απευθύνονταν σε διαπιστευμένους/ πιστοποιημένους διαμεσολαβητές καθώς και σε εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων.

Τριήμερο σεμινάριο στην οικογενειακή διαμεσολάβηση

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) σε συνεργασία με τον διεθνούς φήμης μη κερδοσκοπικό φορέα οικογενειακής διαμεσολάβησης "MiKK e.V." (<http://www.mikk-ev.de/english/englisch/>) διοργάνωσε εκ νέου τριήμερο σεμινάριο στην οικογενειακή διαμεσολάβηση (family mediation) στα Ελληνικά με τίτλο «Εισαγωγή στην Οικογενειακή Διαμεσολάβηση» (Introduction to family mediation), διάρκειας 20 ωρών το καθένα. Το σεμινάριο διεξήχθη τις ημέρες Παρασκευή 10, Σάββατο 11 και Κυριακή 12 Οκτωβρίου 2014. Επικεφαλής Εκπαιδευτής: Σπύρος Λειβαδόπουλος, Δικηγόρος, Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής CEDR, Διαπιστευμένος Εκπαιδευτής Διαμεσολαβητών TOOLKIT & ΚΕ.ΔΙ.Π., Πιστοποιημένος Διαμεσολαβητής ΥΔΑΔΔ.

Εργαστήρι οικογενειακής διαμεσολάβησης 3 και 4 Οκτωβρίου 2014

Το νέο εργαστήρι (workshop) Οικογενειακής Διαμεσολάβησης που διοργάνωσε το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.), κλήθηκαν να συμμετάσχουν ως μέλη και δικηγόροι σε μια προσομοίωση σε πραγματικό, κατά το δυνατόν, χρόνο. Τον ρόλο των διαμεσολαβητών είχαν διαμεσολαβητές, οι οποίοι έχουν λάβει την ειδική εκπαίδευση στην Οικογενειακή Διαμεσολάβηση. Το

εργαστήρι προσφέρθηκε δωρεάν και συντονιστές ήσαν εκπαιδευτές του ΚΕΔΙΠ

Εκπαιδευτικά σεμινάρια στην οικογενειακή διαμεσολάβηση(ΣΕΠ-ΟΚΤ 2014)

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) σε συνεργασία με τον διεθνούς φήμης μη κερδοσκοπικό φορέα οικογενειακής διαμεσολάβησης "MiKK e.V." διοργάνωσε εκ νέου 2 τριήμερα σεμινάρια στην οικογενειακή διαμεσολάβηση (family mediation) στα Ελληνικά με τίτλο «Εισαγωγή στην Οικογενειακή Διαμεσολάβηση» (Introduction to family mediation), διάρκειας 20 ωρών το καθένα Τις ημέρες Παρασκευή 19, Σάββατο 20 και Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου 2014.

Σεμινάριο Οκτωβρίου

Διεξήχθη τις ημέρες Παρασκευή 10, Σάββατο 11 και Κυριακή 12 Οκτωβρίου 2014.

Επικεφαλής Εκπαιδευτές:

Σπύρος Λειβαδόπουλος, Δικηγόρος, Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής CEDR, Διαπιστευμένος Εκπαιδευτής Διαμεσολαβητών TOOLKIT & ΚΕ.ΔΙ.Π., Πιστοποιημένος Διαμεσολαβητής ΥΔΑΔΔ. Μαρία Χατζηλεωνίδα, Δικηγόρος, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια και Διαπιστευμένη Εκπαιδευτρια Διαμεσολαβητών. Σε ποιους απευθύνονται: Το σεμινάριο Οικογενειακής Διαμεσολάβησης απευθύνονται σε διαπιστευμένους/ πιστοποιημένους διαμεσολαβητές και αποτελούν εισαγωγικά σεμινάρια για όσους θέλουν να ασχοληθούν και να ειδικευθούν στην οικογενειακή διαμεσολάβηση.

Νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα διαμεσολάβησης

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) ανακοίνωσε άλλα 1 νέο εκπαιδευτικό πρόγραμμα διαμεσολάβησης σε συνεργασία με την εταιρεία «TOOLKIT COMPANY», στα Ελληνικά (Training of Mediators), διάρκειας 40 ωρών (5 μέρες εκπαίδευσης και 1 μέρα αξιολόγησης), που οδηγούν στη λήψη του τίτλου του Διαπιστευμένου Διαμεσολαβητή (Accredited Mediator), τα οποία θα διεξαχθούν τις κάτωθι ημερομηνίες: ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014/. Δευτέρα 13 Οκτωβρίου έως και Σάββατο 18 Οκτωβρίου.

Επιτροπή Πληροφορικής του Δ.Σ.Π.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

11 Σεπ 2014

Αγαπητοί συνάδελφοι

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, μετά τη σύνδεση του με το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων, είναι στην ευχάριστη θέση να παράσχει στα μέλη του μία νέα ηλεκτρονική υπηρεσία, μέσω της οποίας ο ίδιος ο χρήστης – μέλος του Δ.Σ.Π. θα μπορεί, εισερχόμενος στο χώρο μελών του Δ.Σ.Π. της Δικτυακής Πύλης (Portal) της Ολομέλειας (portal.olomeleia.gr), μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή (PC, Laptop ή Tablet) είτε κινητού τηλεφώνου (smartphone) να εκδίδει και να εκτυπώνει σε οποιονδήποτε εκτυπωτή το γραμμάτιο προκαταβολής για την παράσταση του σε οποιοδήποτε Δικαστήριο της Επικράτειας.

Το περιβάλλον του Portal είναι εύχρηστο, φιλικό και προσβάσιμο απ' όπουδήποτε μέσω διαδικτύου, αρκεί ο χρήστης να χρησιμοποιήσει τους κωδικούς (username και password), που μπορεί να παραλάβει άμεσα από τη Γραμματεία του Δικηγορικού Συλλόγου.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση γραμματίου προκαταβολής από το χρήστη του συστήματος – μέλος του Δ.Σ.Π. είναι να χρησιμοποιήσει λογαριασμό και χρεωστική κάρτα της Τράπεζας Πειραιώς, της οποίας την ασφαλή υπηρεσία διαδικτυακών συναλλαγών (Pay

Center) χρησιμοποιεί το Ο.Π.Σ.

Η εισαγωγή, η επικαιροποίηση και ο έλεγχος των στοιχείων του μέλους του Δ.Σ.Π., όπως έχουν καταχωρηθεί στο μητρώο του Συλλόγου, με βάση την ετήσια δήλωση του μέλους, γίνεται από τον ίδιο το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς, μέσω ορισθέντος υπαλλήλου του (local administrator).

Από την ίδια Διαδικτυακή Πύλη (Portal), το μέλος του Δ.Σ.Π. μπορεί να εκτυπώνει καταστάσεις με τα γραμμάτια που έχει εκδώσει (προς το παρόν αρχής γενομένης από 14/7/2014, οπότε έγινε η έναρξη λειτουργίας του νέου Ο.Π.Σ.), καθώς και να κάνει χρήση της υπηρεσίας ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφου, σε όσα Δικαστήρια σταδιακά διασυνδέονται με το Ο.Π.Σ., ενώ παράλληλα εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να κάνει χρήση της υφισταμένης υπηρεσίας (ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφου) μέσω του τμήματος μελών της ιστοσελίδας του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Σύντομα θα κληθείτε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς σε ενημερωτική εκδήλωση – παρουσίαση των υπηρεσιών του συστήματος.

Για την επιτροπή πληροφορικής του Δ.Σ.Π.
Γ.Π.Καραμιζάρης

“Ο ευρωπαϊκός κοινωνικός χάρτης στην Ελλάδα της κρίσης” βιβλίο του Λουκά Αποστολίδη.

Παρουσίαση στον Πειραιϊκό Σύνδεσμο

Στον Πειραιϊκό Σύνδεσμο πραγματοποιήθηκε εκδήλωση παρουσίασης του νέου βιβλίου του συγγραφέα Λουκά Αποστολίδη, τη Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου, στην αίθουσα του Βαρώνου Κίμωνος Ράλλη, με θέμα: «Ο Ευρωπαϊκός κοινωνικός χάρτης στην Ελλάδα της κρίσης – κοινωνικοί και δικαστικοί αγώνες».

Σε αυτό το βιβλίο ο κ. Αποστολίδης περιγράφει όλους τους δικαστικούς και κοινωνικούς αγώνες της εποχής των μνημονίων, καθώς και τις αποφάσεις της Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη στο Στρασβούργο, όπου ομόφωνα (15-0) καταδίκασε την Ελλάδα και τους μνημονιακούς νόμους μέχρι το ν. 4093/12 για τις οδυνηρές περικοπές σε εργαζομένους και συνταξιούχους. Το βιβλίο απευθύνεται σε κάθε πολίτη που ανησυχεί από τις οδυνηρές συνέπειες των μνημονίων και «έχοντας συνείδηση των δικαιωμάτων του, αντιστέκεται και δρα συλλογικά και ατομικά για τα δικαιώματα του και την αξιοπρέπεια της χώρας». Η

άποψη του κ. Αποστολίδη είναι ότι «η εμπλοκή του Δ.Ν.Τ. μονάχα δεινά έφερε στον τόπο μας αλλά και στην ευρωζώνη» κάτι που «σήμερα με περίσσιο θράσος οι εκπρόσωποι του ίδιου του Δ.Ν.Τ. παραδέχονται δημόσια» ότι δηλαδή «η πολιτική και τα μέτρα λιτότητας που πρότειναν ήταν ολέθρια και βούλιαξαν τη χώρα στην ύφεση οδηγώντας «μαζικά τον πληθυσμό σε φτωχοποίηση»

Το βιβλίο παρουσίασαν ο Δήμαρχος Πειραιά κ. Γιάννης Μώραλης, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Γιώργος Σταματογιάννης, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του Ο.Λ.Π. κ. Γιώργος Ανωμερίτης και ο πρόεδρος της ΟΜΥΛΕ κ. Γιώργος Γεωργακόπουλος. Τη συζήτηση συντόνισε ο δημοσιογράφος της εφημερίδας ΤΟ ΒΗΜΑ κ. Ζώης Τσώλης. Στη αίθουσα του Πειραιϊκού Συνδέσμου παραβρέθηκαν αρκετές προσωπικότητες της πόλης του Πειραιά.

**ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014**

Επιμέλεια: **Όλγα Σαββίδου**

Δικηγόρος Πειραιά

LLM στο Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο

ΠΔ 120/14: Τροποποίηση κατανομής των υποθέσεων στα τρία Ποινικά Τμήματα του Αρείου Πάγου.

N 4286/14: Σύστημα αμοιβών νοσοκομείων/ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΑ οχήματα /ΕΝΦΙΑ/ΔΕΣΦΑ/ κλπ

N 4285/14: Τροπ/ση του Ν. 927/79 και προσαρμογή του στην απόφαση - πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328) και άλλες διατάξεις.

N 4277/14: Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας - Αττικής και άλλες διατάξεις.

N 4278/14: Μέριμνα προσωπ. Εν. Δυνάμεων / Ολυμπιονίκες / ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΕΣ / ΕΑΣ / ΝΕΩΡΙΟ / ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ ΚΛΡ.

N 4276/14: Απλούστευση διαδικασιών λειτουργίας τουριστικών επιχειρήσεων και τουριστικών υποδομών, ειδικές μορφές τουρισμού και άλλες διατάξεις.

N 4274/14: Τροποποιήσεις Σωφρονιστικού, Ποινικού και Κώδικα Ποιν. Δικονομίας/Τροποποιήσεις Κώδ.Διοικητ.Δικ ΣτΕ,ΕΣ/Θέματα Δικαστικών λειτουργών, Δικηγόρων/Εθελοντ. Κινητικότητα/Γραφείο Εισαγγελέα Οικον. Εγκλήματος Κινητικότητας

ΠΔ 79/14: Τροπ/ση Π.Δ. 50/08 «Φοίτηση και Αξιολόγηση των μαθητών του Επαγγελματικού Λυκείου (ΕΠΑ.Λ.)» . ΠΔ 73/14: Προσαρμογή άρθρου μερίσματος μονίμων υπαλλήλων - ασφ/νων Μ.Τ. Αεροπορίας βάσει διατάξεων Ν. 4024/11.

N 4263/14: Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018. ΠΔ 68/14: Τρο-

ποποίηση και συμπλήρωση του π.δ/τος 60/2006 «Αξιολόγηση των μαθητών του Ενιαίου Λυκείου».

N 4264/14: Άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων εκτός καταστήματος και άλλες διατάξεις

N 4262/14: Απλούστευση της αδειοδότησης για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις

ΕΓΚ.ΥΠΕΣ 30/14: Προγραμματισμός συνεντεύξεων και αιτήματα επίστευσης της διαδικασίας πολιτογράφησης – Απόδειξη πληρεξουσιότητας δικηγόρων, όταν αυτοί εκπροσωπούν ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς για θέματα πολιτογράφησης

ΠΔ 62/14: Ηλεκτρονική επιτήρηση υποδικών, καταδίκων κλπ – πιλοτική εφαρμογή

ΠΔ 63/14: Κατανομή οργαν. Θέσεων δικαστικών λειτουργούν των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων

Κανον. Εκκλησίας 255/14: Ανάθεση από την Εκκλησία της Ελλάδος και εκτέλεση συμβάσεων έργων, μελετών κλπ

N 4256/14: Τουριστικά πλοία και άλλες διατάξεις

N 4249/14: ΕΛΑΣ – ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ – ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ / ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ – ΥΠΗΡ. ΑΣΥΛΟΥ / ΚΕΡΑΙΕΣ / ΙΑΤΡΟΙ ΕΣΥ / ΚΛΠ

ΠΥΣ 8/14: Απαλλοτριώσεις για κατασκευή οδικών αξόνων (Θεσσαλονίκης – Κιλκίς κλπ) και ανισόπεδου κόμβου

ΠΔ 35/14: Έλεγχος επενδυτικών σχεδίων ν.3299/2004 και ν.3908/2011 από Πιστοποιημένους Φορείς

ΠΔ 30/14: Τροποποίηση πδ/τος 130/1984 (Γενικός Κανονισμός Υπηρεσίας στο Στρατό)

N 4244/14: Ευρωεκλογές: Ενσωμάτωση ΟΔΗΓ 2013/1 και άλλες διατάξεις (ΕΑΒ/ απογραφή / Υπ.Εξωτερ. κλπ)

ΠΥΣ 7/14: Συνυπογραφή του Σχεδίου Σύμβασης Αγοραπωλησίας Μετοχών της ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ

ΠΔ 25/14: Ηλεκτρονικό Αρχείο και ψηφιοποίηση εγγράφων

N 4242/14: Ενιαίος Φορέας Εξωστρέφειας / ΕΜΠΟΡ. ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ / Προεκλογική Περίοδος / Απολύσεις ασθενών καταδίκων / Κάλυψη ασφαλισμένων από ΕΟΠΠΥ, υπολογισμός εφάπαξ / ΓΕΜΗ κ.α. διατάξεις

N 4238/14: ΠΕΔΥ/ αλλαγή σκοπού ΕΟΠΠΥ και λοιπές διατάξεις (Κινητικότητα / Τουριστ. Εγκαταστάσεις κλπ Θέματα ΕΟΤ / ΦΠΑ / «Παμμακάριστος» κλπ)

ΠΥΣ 6/14: Σύσταση Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους

ΠΥΣ 5/14: Σύσταση Διυπουργικής Επιτροπής για τη Βιομηχανική Πολιτική

N 4239/14: Δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο και άλλες διατάξεις

N 4237/14: Θέματα της ΑΔΜΗΕ ΑΕ και άλλες διατάξεις (Ελλην. Αμυντικά Συστήματα / ΕΚΑΣ Συντάξεις τ.ΤΣΠ-ΑΤΕ, ΤΑΠ-ΔΕΗ, περιορισμός θέσεων μετακλητών κλπ

N 4235/14: Τρόφιμα, ζώα συντροφιάς, ζωοτροφές κλπ: Μέτρα – Κυρώσεις / Αγρότες, παραχωρητήρια, αναδασμοί κλπ Θέματα Υπ. Αγρ.

Ανάπτυξης και Τροφίμων / Εκπαίδευση

N 4232/14: Σύμβαση για διεθνή συνεργασία σε ζητήματα διοικ.συνδρομής προς τους πρόσφυγες

N 4231/14: Κύρωση της Σύμβασης που απαλλάσσει από την επικύρωση ορισμένες πράξεις και έγγραφα

ΠΔ 11/14: Ένοπλες Δυνάμεις: Κρίση Σωματικής Ικανότητας των στρατευσίμων, στρατιωτικών κλπ

N 4230/14: Κύρωση της Σύμβασης για την έκδοση πιστοποιητικού ικανότητας γάμου

ΠΔ 8/14: Εφαρμογή της απόφασης 1929 (2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ

N 4229/14: Άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας χώρου παραστάσεων – άδεια παράστασης και άλλες διατάξεις

ΠΔ 169/14: Ρύθμιση θεμάτων χορήγησης δανείων σε ΟΤΑ και σε άλλους φορείς από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

N 4225/14: Αναβάθμιση και βελτίωση των μηχανισμών είσπραξης των ασφαλιστικών φορέων, πρόστιμα για την ανασφάλιστη και αδήλωτη εργασία και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Τροποποίηση Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό – Μέρος Β')

N 4224/14: Αναστολή Πλειστηριασμών – Κυβερνητικό Συμβούλιο Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο, Αξιοποίηση Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, Τροποπ. ΚΕΔΕ

N 4223/14: Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων και άλλες διατάξεις

Συνέντευξη

Του Στέφανου Αλεβίζου

Ψυχολόγου στο Σύλλογο "Το Χαμόγελο του Παιδιού"

του Γιώργου Χλούπη, Δ.Ν - Δικηγόρου Πειραιά

Ο Στέφανος Αλεβίζος εργάζεται ως ψυχολόγος στο Σύλλογο «Το Χαμόγελο του Παιδιού» από το 2006 και από το 2009 συντονίζει το Τμήμα Ενημέρωσης Παιδιών, Γονέων και Εκπαιδευτικών του Συλλόγου αλλά και την δράση της Συμβουλευτικής Υποστήριξης Παιδιών. Αποφοίτησε το 2004 από το Τμήμα Ψυχολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στην πορεία παρακολούθησε εκπαιδευτικό σεμινάριο πάνω στην Ψυχική Υγεία Βρεφών, Νηπίων και Παιδιών. Έχει εμπειρία σε ότι αφορά σε θέματα βίας και εκφοβισμού των παιδιών και έχει δημοσιεύσει άρθρα του σε συλλογικές εκδόσεις βιβλίων με θέμα την Παιδική Κακοποίηση. Τέλος έχει συμμετάσχει ως εισηγητής σε διεθνή συνέδρια με τις ίδιες θεματικές. Από το 2013 είναι μέλος της Ελληνικής Ψυχιατροδικαστικής Εταιρείας.

Αλεβίζος Στέφανος, Ψυχολόγος «Το Χαμόγελο του Παιδιού»

Τηλ. επικοινων.: Εθνική Τηλεφωνική Γραμμή για τα Παιδιά SOS 1056

E-mail: school@hamogelo.gr

url: www.e-abc.eu

Κε Αλεβίζο, είστε ψυχολόγος και εργάζεστε στο Σύλλογο «Το Χαμόγελο του παιδιού». Έχετε τεράστια και πολύτιμη εμπειρία στο θέμα του bullying στο σχολικό περιβάλλον – του φαινομένου του εκφοβισμού από ανήλικα άτομα στα σχολεία. Πείτε μας δυο λόγια για το φαινόμενο αυτό. Σε ποιες ηλικίες εκδηλώνεται κυρίως και ποια είναι τα χαρακτηριστικά των παιδιών που εκδηλώνουν τέτοιες συμπεριφορές;

Καλησπέρα σας. Το ενδιαφέρον της επιστημονικής αλλά και δημοσιογραφικής κοινότητας τις τελευταίες δεκαετίες έχει επικεντρωθεί στην έννοια του εκφοβισμού και κατά συνέπεια ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας συνδέει τον όρο εκφοβισμό με το σύνολο της σχολικής βίας. Ο όρος bullying σταδιακά άρχισε να συνδέεται με την σχολική επιθετικότητα, όσο και με τις έννοιες της σχολικής βίας και της παραβατικότητας στο χώρο του σχολείου. Κι ενώ ως έννοιες συνδέονται, εντούτοις δεν ταυτίζονται. Σύμφωνα με τον Dan Olweus, "Ένας μαθητής ή μια μαθήτρια γίνεται αντικείμενο εκφοβισμού ή θυματοποιείται όταν υποβάλλεται, κατ' επανάληψη και κατ' εξακολούθηση, σε αρνητικές ενέργειες από έναν ή περισσότερους άλλους μαθητές". Ο εκφοβισμός έχει αναγνωριστεί ως παγκόσμιο φαινόμενο αλλά και ως πρόβλημα δημόσιας υγείας καθώς συνδέεται με

προβλήματα προσαρμογής, συμπεριλαμβανομένων της διαταραγμένης ψυχικής υγείας και την μακροπρόθεσμη εμφάνιση βίαιης συμπεριφοράς. Όσον αφορά στις ηλικίες που εκδηλώνεται θα σας αναφέρω ότι η πληθώρα των αναφερόμενων περιστατικών αλλά και των ερευνών αναδεικνύει τις ηλικίες των μαθητών και μαθητριών του δημοτικού αλλά και του γυμνασίου ως τους πιο συχνά εμπλεκόμενους / εμπλεκόμενες σε τέτοιες συμπεριφορές. Η ανισορροπία δύναμης είναι το βασικό χαρακτηριστικό σε αυτή την σχέση των παιδιών. Όταν γίνεται λόγος για ανισορροπία δύναμης μπορεί να αφορά τα σωματικά, συναισθηματικά, κοινωνικά χαρακτηριστικά των εμπλεκόμενων παιδιών. Τόσο τα παιδιά που εκφοβίζονται όσο και τα παιδιά που εκφοβίζουν παρουσιάζουν όμως κάποια κοινά χαρακτηριστικά. Τέτοια χαρακτηριστικά είναι η χαμηλή αυτοεκτίμηση, καθώς και η διαβίωση σε οικογένειες με δυσλειτουργικούς μηχανισμούς στο εσωτερικό τους (αν και θα πρέπει να τονιστεί ότι σε κάθε οικογένεια παρατηρούνται διαφορετικά είδη δυσλειτουργιών.)

Ποιοι είναι οι ενδεδειγμένοι τρόποι αντιμετώπισης;

Ενδεδειγμένοι τρόποι αντιμετώπισης δεν ξέρω αν

αυτή τη στιγμή μπορώ να σας αναφέρω καθώς κάθε περίπτωση είναι μοναδική και θα πρέπει να συμπεριλάβει κάποιος τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των παιδιών, της οικογένειάς τους, του σχολείου, της τοπικής κοινωνίας και άλλα. Αυτό όμως που με σιγουριά μπορώ να σας αναφέρω είναι ότι όσον αφορά στο σχολείο, όταν κάποιος σχεδιάζει ένα πρόγραμμα παρέμβασης, θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη τις ηθικές αξίες του σχολείου (τον τρόπο δηλαδή που όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας επικοινωνούν μεταξύ τους), το κλίμα της τάξης, την συμπεριφορά των παιδιών παρατηρητών αλλά και την ετοιμότητα του σχολείου να λάβει δράση απέναντι σε αυτό που εκδηλώνεται.

Ποια είναι η άποψή σας, με τόση εμπειρία που έχετε, για τους εκπαιδευτικούς; Είναι εκπαιδευμένοι στην αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων;

«Το Χαμόγελο του Παιδιού» συνυπολογίζοντας την εμπειρία που έχει αποκομίσει από την άμεση επαφή του με τα παιδιά, τους επαγγελματίες που εργάζονται με τα παιδιά, τις υποθέσεις που έχει χειριστεί αλλά και την αδιάλειπτη και καθημερινή του παρουσία στα σχολεία με βεβαιότητα μπορεί να πει ότι οι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα έχουν πολύ μεγάλη διάθεση αλλά και θέληση να διαχειριστούν τέτοιες καταστάσεις. Τις περισσότερες φορές ωστόσο τους λείπει η γνώση και η εκπαίδευση για κάτι τέτοιο, γι' αυτό το λόγο «Το Χαμόγελο του Παιδιού» σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και τους ανά περιοχή σχολικούς συμβούλους πραγματοποιούν ανάλογα εκπαιδευτικά σεμινάρια.

Οι γονείς πώς το αντιμετωπίζουν συνήθως;

Οι γονείς των παιδιών που βιώνουν εκφοβισμό συνήθως αισθάνονται θυμό προς το άλλο παιδί, την οικογένειά του και τη σχολική μονάδα, πανικό και αγωνία για το τι συναισθηματικά κατάλοιπα μπορεί να αφήσει το γεγονός στο παιδί τους αλλά και ενοχές για την αδυναμία τους να προστατεύσουν το παιδί τους και απογοήτευση για την «απραξία» του εκπαιδευτικού συστήματος να το προστατεύσει. Όλα αυτά τα συναισθήματα αφενός μπλοκάρουν συναισθηματικά το γονέα ο οποίος ζητά μια μαγική λύση επίλυσης του προβλήματος στο «εδώ και τώρα». Γι' αυτό το λόγο προσπαθούν να πάρουν πολλές φορές την κατάσταση στα χέρια τους το οποίο βέβαια ελλοχεύει πάρα πολλούς κινδύνους όπως την θυματοποίηση του άλλου παιδιού, το λάθος μήνυμα που μπορεί να περάσουν στο

παιδί τους και φυσικά την «καθήλωση» του παιδιού που θα περιμένει τη λύση πάντα από το γονέα. Ο ρόλος του γονιού σταματά στην σχολική πόρτα. Από εκεί και πέρα οι όποιοι χειρισμοί του θα πρέπει να γίνονται σε συνεργασία με το εκπαιδευτικό προσωπικό. Το ίδιο ισχύει και για τους γονείς του παιδιού που εκφοβίζει.

Άλλα φαινόμενα που έχουν πέσει στην αντίληψή σας, όπως αυτοπροσβολές; Πού οφείλονται;

Οι αυτοπροσβολές, με την λογική των αυτοκαταστροφικών πράξεων όπως για παράδειγμα οι αυτοτραυματισμοί, είναι ένα φαινόμενο που φαίνεται να λαμβάνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις ανάμεσα στους εφήβους και ιδιαίτερα μέσα στο διαδίκτυο. Πολλά παιδιά εκδηλώνουν τις παραπάνω συμπεριφορές με σκοπό να προκαλέσουν φυσικό πόνο στο σώμα τους και έτσι να απαλλαγούν από τον ψυχικό πόνο που βιώνουν από το άγχος και από την πίεση γεγονότων όπως κακοποίηση, θάνατος, οικογενειακά προβλήματα, μοναξιά, παραμέληση ή και τον εκφοβισμό, που είναι το θέμα της συζήτησής μας.

Μπορείτε να εκτιμήσετε την εξέλιξη του φαινομένου;

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της πανευρωπαϊκής έρευνας που διεξήγαγε ο Σύλλογος «Το Χαμόγελο του Παιδιού» το 2012 σε τυχαίο δείγμα 4999 μαθητών και μαθητριών Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα το 31,98% των παιδιών δήλωσε ότι έχει βιώσει εκφοβισμό είτε κατ'επανάληψη είτε περιορισμένες φορές. 1 στα 3 παιδιά δηλαδή. Και οι υπόλοιπες έρευνες δίνουν περίπου τα ίδια ποσοστά. Με βάση τα παραπάνω ερευνητικά δεδομένα γίνεται κατανοητό ότι το πρόβλημα του εκφοβισμού είναι ένα υπαρκτό θέμα στα ελληνικά σχολεία που χρήζει δράσεις τόσο αντιμετώπισης και διαχείρισης αλλά και πρόληψης.

Υπήρξαν κάποιες περιπτώσεις που σας είχαν προβληματίσει έντονα και πώς τις αντιμετωπίσατε;

Πολλές περιπτώσεις. Για παράδειγμα, θυμάμαι ένα αγόρι 12 ετών το οποίο καθημερινά ζητούσε χρήματα από τους γονείς του για το κυλικείο και για διάφορα πράγματα που ήθελε να αγοράσει από το περίπτερο. Όταν οι γονείς του – στο πλαίσιο της εκμάθησης διαχείρισης χρημάτων- του μείωσαν το χαρτζιλίκι ανακάλυψαν ότι από το ταμείο του σπιτιού έλειπαν αρκετά χρήματα. Με μια διακριτική παρατήρηση και κουβέντα ανακάλυψαν ότι ο νεαρός τα τελευταία 3 χρόνια βίωνε απειλές

από μεγαλύτερα παιδιά ότι εάν δεν τους δώσει χρήματα θα τον χτυπήσουν μπροστά σε όλους. Ένα άλλο αγόρι 16 ετών επέστρεψε στο σπίτι του και έσπασε την βιβλιοθήκη του δωματίου του. Το τελευταίο διάστημα επέστρεφε πολύ συχνά στο σπίτι με ανεξήγητα ξεσπάσματα θυμού τα οποία οι γονείς του προσπάθησαν να τα διερευνήσουν. Ανακάλυψαν ότι το τελευταίο διάστημα οι συμμαθητές του κατά την διάρκεια των διαλλειμάτων του κατέβαζαν τα παντελόνια και το εσώρουχο για να αποδείξουν σε όλους «ότι δεν αξίζει σαν άντρας». Ή μια άλλη περίπτωση, όπου παιδί μεταναστών, έκανε απόπειρα αυτοκτονίας καθώς οι συμμαθητές και συμμαθήτριες του το χλεύαζαν συνεχώς για την καταγωγή του και του απέδιδαν χαρακτηρισμούς όπως «κλέφτης», «βρωμιάρης». Σε όλες τις περιπτώσεις υπήρξε στενή συνεργασία με παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς για την σωστή διαχείριση της κατάστασης. Επίσης πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις ευαισθητοποίησης στα σχολεία των παιδιών.

Πόσα σχολεία έχετε επισκεφτεί και τι ακριβώς κάνετε σε αυτά;

Τα τελευταία χρόνια μια ομάδα ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών πραγματοποιεί διαδραστικές παρεμβάσεις πρόληψης σε σχολεία όλων των βαθμίδων και σε όλη την Ελλάδα με στόχο την ευαισθητοποίηση των μαθητών και μαθητριών για το φαινόμενο αλλά και να αναδειχθούν τρόποι αντίδρασης. Οι τρόποι που έχουμε επιλέξει είναι ιδιαίτερα αγαπητοί στα παιδιά αφού περνάμε τα μηνύματα μέσα από ιστορίες και με μια θεατρικότητα. Τα παιδιά έχουν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν μια ιστορία και σιγά σιγά να ανακαλύπτουν κίνητρα, συναισθήματα, συμπεριφορές αλλά κυρίως να αντιληφθούν τον ρόλο τους σαν παρατηρητές και πώς αυτός επηρεάζει την κατάσταση. Από πέρισι μάλιστα έχουμε ξεκινήσει μια συνεργασία με την οικογένεια Σοφιανού και έχουν φτιάξει το δικό μας κουκλοθέατρο ως μέσο πρόληψης και ευαισθητοποίησης. Παράλληλα πραγματοποιούμε επιμορφώσεις και παρεμβάσεις και σε συλλόγους εκπαιδευτικών αλλά και γονέων και κηδεμόνων. Έτσι, τα προγράμματα μας απευθύνονται σε όλη την σχολική κοινότητα. Παράλληλα, πιστεύοντας στην δύναμη των παιδιών έχουμε δημιουργήσει την διαδραστική πλατφόρμα YOUSMILE (www.yousmile.gr) την οποία την λειτουργούν τα

παιδιά – με εποπτεία του Συλλόγου- και κάνουν τις δικές τους web εκπομπές. Με τον τρόπο αυτό περνάνε αδιαμεσολάβητα, στην δική τους γλώσσα τα μηνύματα που θέλουν στα άλλα παιδιά.

Ποιος ο ρόλος του Συλλόγου στην Ευρώπη;

Τον Ιούνιο «Το Χαμόγελο του Παιδιού» σε συνεργασία με 16 οργανισμούς από 12 ευρωπαϊκά κράτη υπέγραψαν το καταστατικό ίδρυσης του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά του Σχολικού Εκφοβισμού σε μια προσπάθεια να προωθηθεί μια κοινή ευρωπαϊκή στρατηγική κατά του bullying σε όλη την Ευρώπη. Το Δίκτυο έχει έδρα στις Βρυξέλλες και αποτελείται, αυτή τη στιγμή, από 17 οργανισμούς

από 13 χώρες, φιλοδοξεί να επεκταθεί σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με συμμετοχή κρατικών, μη κυβερνητικών οργανισμών και άλλων φορέων, συλλογικών ομάδων και οργανισμών που δουλεύουν στο πεδίο καταπολέμησης του bullying. Στους βασικούς στόχους του Δικτύου περιλαμβάνονται ο συντονισμός των πρωτοβουλιών και δράσεων κατά του εκφοβισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η

προώθηση μιας κοινής στρατηγικής κατά του bullying σε όλη την Ευρώπη, η ανταλλαγή καλών πρακτικών και η εκπαίδευση των επαγγελματιών, ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικότερα το φαινόμενο και η ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του ευρωπαϊκού κοινού και των εμπλεκόμενων στο πρόβλημα. Τα μέλη του Δικτύου ομόφωνα εξέλεξαν ως Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου τον Πρόεδρο του ελληνικού οργανισμού «Το Χαμόγελο του Παιδιού», Κώστα Γιαννόπουλο.

Μάλιστα τον Ιούνιο ολοκληρώθηκε το 1ο Ευρωπαϊκό Επιστημονικό Συνέδριο του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά του σχολικού εκφοβισμού που διοργανώθηκε από «Το Χαμόγελο του Παιδιού», με τίτλο «Το φαινόμενο του εκφοβισμού στο σχολικό και διαδικτυακό περιβάλλον: Με το βλέμμα στην Ευρώπη», υπό την αιγίδα της Ελληνικής Προεδρίας της Ε.Ε με Πρόεδρο της επιστημονικής επιτροπής την κα Βασιλική Αρτινοπούλου, καθηγήτρια Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και Επίτιμο Πρόεδρο τον διεθνούς φήμης καθηγητή Ψυχολογίας Dan Olweus.

Κε Αλεβίζο σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

Χρίστος Τσάλλος

*Δικηγόρος Πειραιά LL.M, Μέλος ΔΣ ΔΣΠ
Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής,
Συντονιστής Ενεργειών Κατάρτισης ΚΕ.ΔΙ.Π.*

Είναι γνωστό σε όλους πως η βία στα σχολεία δεν αποτελεί ένα νέο κοινωνικό φαινόμενο. Μόλις πριν από λίγες δεκαετίες, η άσκηση σωματικής βίας από το δάσκαλο προς τον μαθητή αποτελούσε μία συμπεριφορά κοινωνικά αποδεκτή, απόλυτα συνυφασμένη με την έννοια και την πρακτική της πειθαρχίας και μέρος της διαπαιδαγώγησης στο σχολικό περιβάλλον.

Σήμερα, όμως, η άσκηση βίας σε βάρος των ανηλίκων ως μέσο και πρακτική διαπαιδαγώγησης εμπεριέχει έναν έντονα αρνητικό και απαξιοτικό χαρακτήρα και χαρακτηρίζεται ως κακοποίηση που συμβαίνει στην οικογένεια, το σχολείο, την κοινωνία. Επιπρόσθετα αρχίζει και μεγαλώνει και στη χώρα μας το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού (bullying) σε διάφορες μορφές (π.χ. εκφοβισμός και μέσω του διαδικτύου (cyber-bullying), γεγονός που κάνει πιο επιτακτική την αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών.

Σημαντική βοήθεια, λοιπόν, στην αντιμετώπιση αυτών των φαινομένων μπορεί να μας προσφέρει και η διαμεσολάβηση. Θεσμικά, η διαμεσολάβηση εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 3898/2010 και αφορά τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Παρ' όλα αυτά η διαμεσολάβηση ως θεσμός δεν περιορίζεται σε αυτά τα στενά πλαίσια και τυγχάνει εφαρμογής και σε άλλες εκφάνσεις

της κοινωνικής ζωής του ανθρώπου καθώς η φιλοσοφία της έγκειται στην εξωδικαστική ειρηνική επίλυση των διαφορών από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους με τη βοήθεια ενός τρίτου ουδέτερου προσώπου, του διαμεσολαβητή.

Ένα πεδίο εφαρμογής της διαμεσολάβησης είναι και το σχολείο, καθώς οι διαφορές που γεννιούνται κατά τη διάρκεια της μαθησιακής διαδικασίας και της εν γένει μαθητικής ζωής είναι πολλές φορές έντονες και με σοβαρές επιπτώσεις σε όλους τους εμπλεκόμενους. Έτσι, με την έννοια «σχολική διαμεσολάβηση» εννοείται η διαδικασία διαμεσολάβησης μέσω της οποίας επιχειρείται η διευθέτηση διαφωνιών που ανακύπτουν στα σχολεία μεταξύ: α) μαθητών, β) δασκάλων/καθηγητών, γ) γονέων και όσων άλλων εμπλέκονται στη μαθησιακή διαδικασία. Σκοπός της σχολικής διαμεσολάβησης είναι η καταπολέμηση της βίας και των τυχόν εντάσεων στα σχολεία, είτε μεταξύ μαθητών, είτε μεταξύ δασκάλων και μαθητών, είτε μεταξύ γονέων, μαθητών και δασκάλων, ακόμα και μεταξύ των ίδιων των δασκάλων που αποτελούν το Σύλλογο Διδασκόντων ενός σχολείου. Όλα αυτά γίνονται είτε με τη συνδρομή ειδικά εκπαιδευμένων διαμεσολαβητών (κυρίως εκπαιδευτικών) είτε ειδικά εκπαιδευμένων μαθητών που καλούνται να επιλύσουν τις διαφορές των συμμαθητών τους με ειρηνικό τρόπο (peer mediation) σκοπεύοντας να επιτύχουν μια συμφωνία, ώστε η προσβλητική ή επιθετική συμπεριφορά να σταματήσει να συμβαίνει.

Η σχολική διαμεσολάβηση μπορεί να είναι ένα νέο φαινόμενο στην Ελλάδα, αλλά στην Ευρώπη και την Αμερική εφαρμόζεται ήδη από τη δεκαετία του 1990 και βασίζεται στις έννοιες της επανορθωτικής δικαιοσύνης και σε τεχνικές επίλυσης των συγκρούσεων με τη συμμετοχή των ίδιων των εμπλεκόμενων. Στην Ελλάδα άρχισε να εφαρμόζεται την πρώτη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα και μάλιστα το Πρότυπο

Γυμνάσιο της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά αποτελεί ένα από τα 10 σχολεία πανελλαδικά που άρχισε να εφαρμόζεται αυτός ο θεσμός.

Αν και δεν περιλαμβάνεται στα προβλεπόμενα πειθαρχικά μέτρα που επιβάλλονται σε μαθητές (σύμφωνα με το Π.Δ. 104/79), το Υπουργείο Παιδείας, ύστερα από εισήγηση του Συνηγόρου του Παιδιού, εξέδωσε εγκύκλιο (18890/Γ2 2011) για τα θέματα της πρόληψης και αντιμετώπισης της βίας μεταξύ μαθητών, στην οποία περιλαμβάνεται αναφορά στη δυνατότητα δημιουργίας ομάδων διαμεσολαβητών μαθητών από εκπαιδευτικούς.

Το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς (ΚΕ.ΔΙ.Π.) για άλλη μια φορά πρωτοπόρησε και διοργάνωσε στις εγκαταστάσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά τριήμερο σεμινάριο (17-19 Οκτωβρίου 2014)

στη σχολική διαμεσολάβηση και τη πρόληψη της σχολικής βίας. Το σεμινάριο έγινε στα αγγλικά από τη Dr Jamie Walker, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια και εκπαιδεύτρια διαμεσολαβητών (<http://jamiwalker.net/index/index.php>). Η Dr. Walker (Βερολίνο/ Γερμανία) έχει περισσότερα από 20 χρόνια εμπειρίας στην έρευνα, στο σχεδιασμό και ανάπτυξη συστημάτων επίλυσης διαφορών και διαμεσολάβησης σε σχολεία, κοινότητες και οικογένειες τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Είναι συγγραφέας βιβλίων και έχει δημοσιεύσει δεκάδες άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά σχετικά με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας στα σχολεία καθώς και τη σχολική διαμεσολάβηση.

Το σεμινάριο απευθυνόταν σε διαπιστευμένους διαμεσολαβητές με ενδιαφέρον στη σχολική διαμεσολάβηση καθώς και σε εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης που θα ήθελαν να γνωρίσουν το θεσμό της σχολικής διαμεσολάβησης και να τον εφαρμόσουν στα σχολεία που εργάζονται.

Η θεματική του σεμιναρίου περιελάμβανε τα είδη συγκρούσεων στο σχολείο, έγινε αναφορά στην κουλτούρα της επικοινωνιακής σύγκρουσης και τους τρεις πυλώνες αυτής της κουλτούρας: την πρόληψη, την παρέμβαση και τη διαμεσολάβηση. Έγινε ιδιαίτερη μνεία στο τρόπο εκμάθησης κοινωνικών δεξιο-

τήτων μέσω παιχνιδιών και ασκήσεων και έγινε εκτενής συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων για την δημιουργία και εφαρμογή ενός προγράμματος σχολικής διαμεσολάβησης. Το όλο σεμινάριο/εκπαίδευση ολοκληρώθηκε με παίγνια ρόλων με θεματικές τα διάφορα είδη συγκρούσεων στο σχολείο και την αντιμετώπισή τους μέσω της διαμεσολάβησης.

Το σεμινάριο σημείωσε μεγάλη επιτυχία καθώς συμμετείχαν 25 διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές του ΥΔΔΑΔ και εκπαιδευτικοί, από όλη της Ελλάδα, οι οποίοι έλαβαν την ειδική εκπαίδευση ώστε να μπορούν να ενημερώνουν όλους τους ενδιαφερόμενους (σχολεία, γονείς, δασκάλους, κλπ) σχετικά με τη πρόληψη της βίας στα σχολεία και τη σχολική διαμεσολάβηση.

Το ΚΕ.ΔΙ.Π. πρόκειται να συνεχίσει να προσφέρει την εκπαίδευση αυτή σε όσους ενδιαφέρονται και σύντομα θα είναι σε θέση να προσφέρει το σεμινάριο αυτό και στα ελληνικά.

Εν κατακλείδι, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως εάν θέλουμε να αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο λύνουμε τις διαφορές μας ως λαός και να δοκιμάσουμε κάτι άλλο πέρα από τη προσφυγή μας στα δικαστήρια για το παραμικρό, πρέπει η νέα γενιά, από μικρή ηλικία, να «μπολιαστεί» με την ιδέα της ειρηνικής επίλυσης των διαφορών μέσω του διαλόγου και της διαμεσολάβησης. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο εάν διαδοθεί ο θεσμός της σχολικής διαμεσολάβησης σε όλα τα σχολεία της χώρας σε κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης. Προς τούτο είναι επιβεβλημένη η συνεργασία των αρμόδιων φορέων, με πρώτα τα Υπουργεία Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Παιδείας και Θρησκευμάτων καθώς και όλων των συναφών φορέων με την εκπαίδευση (Ενώσεις Γονέων, Ομοσπονδίες Δασκάλων και Καθηγητών Μέσης Εκπαίδευσης, Συνήγορος του Παιδιού κλπ.).

Σίγουρα δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει από τη μια στιγμή στην άλλη αλλά χρειάζεται συνεχή προσπάθεια και ειλικρινή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων φορέων, ώστε να μπουν γερά θεμέλια για την καλύτερη της κοινωνίας μας, γιατί ο πολιτισμός κάθε λαού κρίνεται και από τον τρόπο με τον οποίο λύνει τις διαφορές του.

Μια σύντομη ματιά στους

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

της Όλγας Σαββίδου
Δικηγόρου Πειραιώς
LLM στο Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο

Η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει ένα σύνολο θεσμών και οργάνων μέσω των οποίων προωθείται η λειτουργία της ΕΕ, τα οποία καθορίζονται διαχρονικά από τις συνθήκες της.

Α) Συγκεκριμένα, οι θεσμοί της ΕΕ είναι οι ακόλουθοι:

1-Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (τα μέλη του οποίου ψηφίσαμε στις 25 Μαΐου 2014 – η Ελλάδα διαθέτει 21 Ευρωβουλευτές)

2-Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απαρτίζεται από τους υπουργούς όλων των χωρών μελών για να εγκρίνουν νόμους και να συντονίσουν τις εθνικές τους πολιτικές. Συγκεκριμένα, θεσπίζουν τη νομοθεσία της ΕΕ, συντονίζουν τις οικονομικές πολιτικές των χωρών μελών, υπογράφει συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και άλλων χωρών, εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό της ΕΕ, χαράσσει την εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας της ΕΕ, συντονίζει την συνεργασία μεταξύ των δικαστικών αρχών και αστυνομικών δυνάμεων των χωρών μελών.)

3-Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (οι συσκέψεις του ΕΣ είναι στην ουσία σύνοδοι κορυφής όπου οι ηγέτες της ΕΕ αποφασίζουν τις ευρύτερες στρατηγικές προτεραιότητες και τις κυριότερες πρωτοβουλίες της Ένωσης. Κατά κανόνα πραγματοποιούνται 4 σύνοδοι κάθε χρόνο στις οποίες προεδρεύει μόνιμος πρόεδρος– επί του παρόντος ο Χέρμαν βαν Ρομπέι. Το ΕΣ αφενός ορίζει την γενική κατεύθυνση και τις προτεραιότητες της Ένωσης και αφετέρου εξετάζει ευαίσθητα ή περίπλοκα θέματα που απαιτούν ανώτερο επίπεδο διακυβερνητικής συνεργασίας.)

4-Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (της οποίας τα μέλη διορίζονται από τις εθνικές κυβερνήσεις, με στόχο την προώθηση των συμφερόντων της ΕΕ ως συνόλου. Αποτελείται από 28 επιτρόπους που συνιστούν την πολιτική ηγεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η θητεία τους διαρκεί 5 χρόνια .Κάθε επίτροπος ανα-

λαμβάνει την ευθύνη ενός συγκεκριμένου τομέα πολιτικής σύμφωνα με τα καθήκοντα που του αναθέτει ο πρόεδρος της Ευρ.Επιτροπής. Ο σημερινός πρόεδρος είναι ο Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, του οποίου η δεύτερη θητεία άρχισε τον Φεβρουάριο του 2010. Για τον διορισμό των επιτρόπων είναι απαραίτητη η έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου είναι υπόλογοι όλοι κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Η Ευρ.Επιτροπή προτείνει νέους νόμους στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό της ΕΕ κατανέμοντας τα διαθέσιμα κονδύλια, μεριμνά για την εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ, εκπροσωπεί την ΕΕ διεθνώς και διεξάγει διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών.)

5-Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με έδρα στο Λουξεμβούργο, το οποίο διασφαλίζει την ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ σε όλες τις χώρες μέλη της.

6-Το Ελεγκτικό Συνέδριο (ελέγχει τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της Ένωσης)

Β) Τα όργανα της ΕΕ είναι τα ακόλουθα:

1-Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

2-Η Επιτροπή των Περιφερειών

3-Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με έδρα στην Φραγκφούρτη (συγκροτείται από τους εθνικούς τραπεζίτες κάθε χώρας μέλους της ΟΝΕ και έχει την ευθύνη για την κοινή νομισματική πολιτική)

4-Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (δανείζεται χρήματα από τις αγορές κεφαλαίων και στην συνέχεια τα δανείζει με χαμηλά επιτόκια σε προγράμματα που βελτιώνουν τις υποδομές, την προμήθεια ενέργειας ή τα περιβαλλοντικά πρότυπα τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε γειτονικές ή αναπτυσσόμενες χώρες).

5-Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (European Ombudsman)

Θεσμοί με ειδικότερο ενδιαφέρον για εμάς τους νομικούς:

1ον Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο:

Διευθετεί επίσης τις νομικές διαφορές μεταξύ των κυβερνήσεων των χωρών μελών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Φυσικά πρόσωπα, εταιρείες και οργανισμοί μπορούν επίσης να προσφύγουν στο Δικαστήριο, εάν θεωρούν ότι τα δικαιώματά τους δεν έχουν γίνει σεβαστά από κάποιο όργανο της ΕΕ. Το Δικαστήριο επικουρούν εννέα “γενικοί εισαγγελείς” που διατυπώνουν τη νομική γνώμη τους για τις υποθέσεις που εξετάζονται από το Δικαστήριο. Αυτό οφείλουν να το πράττουν δημοσίως, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία. Η θητεία κάθε δικαστή και γενικού εισαγγελέα είναι εξαετής και μπορεί να ανανεωθεί. Ο διορισμός τους γίνεται κατόπιν συμφωνίας των κυβερνήσεων των χωρών της ΕΕ.

Το Δικαστήριο εκδίδει αποφάσεις για υποθέσεις που τίθενται ενώπιόν του. Οι πέντε συνηθέστεροι τύποι υποθέσεων είναι:

αιτήσεις έκδοσης προδικαστικών αποφάσεων, – όταν εθνικά δικαστήρια ζητούν από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει ένα σημείο του δικαίου της ΕΕ

προσφυγές επί παραβάσει – κατά κυβερνήσεων χωρών της ΕΕ λόγω μη εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ

προσφυγές ακύρωσης – κατά νόμων της ΕΕ που θεωρείται ότι παραβιάζουν τις Συνθήκες της ΕΕ ή θεμελιώδη δικαιώματα

προσφυγές επί παραλείψει κατά θεσμικών οργάνων της ΕΕ που δεν λαμβάνουν τις απαιτούμενες αποφάσεις

ευθείες προσφυγές από φυσικά πρόσωπα, εταιρείες ή οργανισμούς κατά αποφάσεων ή ενεργειών της ΕΕ.

2ον Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής :

Ο Διαμεσολαβητής εξετάζει καταγγελίες πολιτών, επιχειρήσεων και οργανισμών της ΕΕ, προκειμένου να εντοπίσει κρούσματα κακοδιοίκησης, δηλαδή περιπτώσεων όπου τα όργανα, οι υπηρεσίες ή οι οργανισμοί της ΕΕ παραβιάζουν τη νομοθεσία, δεν σέβονται τις αρχές της χρηστής διοίκησης ή τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τα εξής: άδικη μεταχείριση - διακριτική μεταχείριση - κατάχρηση εξουσίας - παράλειψη ή άρνηση ενημέρωσης - αδικαιολόγητη καθυστέρηση - παράτυπες διαδικασίες. Το γραφείο του Διαμεσολαβητή διενεργεί έρευνες μόλις λάβει καταγγελία ή με δική του πρωτοβουλία. Είναι απολύτως ανεξάρτητη υπηρεσία και δεν λαμβάνει εντολές από καμία κυβέρνηση ή οργανισμό. Μια φορά τον χρόνο υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση δραστηριότητων.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η **Επιτροπή για τη Δικαιοσύνη, τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και την Ιθαγένεια**, με αρμόδια Επίτροπο προς το παρόν την Viviane Reding. Θεσπίστηκε με την Συνθήκη της Λισαβόνας και τέθηκε σε λειτουργία το έτος 2010. Σκοπός της είναι η δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου Δικαιοσύνης, Ελευθερίας και Ασφάλειας, που θα προσφέρει πρακτικές λύσεις σε διασυνοριακά ζητήματα, ώστε οι πολίτες να αισθάνονται σιγουριά τόσο κατά τις μετακινήσεις τους όσο και κατά την άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους. Οι τρεις βασικοί πυλώνες δράσεις της είναι: η Δικαιοσύνη ως προς τα Δικαιώματα, ως προς την Ανάπτυξη και ως προς την Ασφάλεια και Σταθερότητα.

Ως προς τα Δικαιώματα: Διασφαλίζονται τα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών. Λόγω των διασυνοριακών αντιδικιών των πολιτών της ΕΕ, θεσμοθετούνται κοινά ευρωπαϊκά δεδομένα (πχ. δικαίωμα στη μετάφραση και τη διερμηνεία, δικαίωμα στην πρόσβαση σε δικηγόρο, μίνιμουμ δικαιωμάτων για τα θύματα βίας, δικαιώματα πολιτών στις μεταφορές, προστασία καταναλωτή, προστασία στις ηλεκτρονικές συναλλαγές, κατάργηση των κρυφών χρεώσεων στις συναλλαγές κλπ)

Ως προς την Ανάπτυξη: Γίνονται προσπάθειες για την δημιουργία ενός ρυθμιστικού νομοθετικού περιβάλλοντος που θα συμβάλει στην ανάπτυξη της οικονομίας και θα προστατεύει τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές. Στην κατεύθυνση αυτή λειτουργεί το EU's Justice Scoreboard το οποίο δίνει την ετήσια εικόνα των εθνικών δικαιοσύνης συστημάτων προκειμένου να επιτευχθεί η εναρμόνιση των δικαίων των κρατών – μελών.

Ως προς την Ασφάλεια και την Σταθερότητα: Η Επιτροπή έχει λάβει πρωτοβουλίες για τον σεβασμό των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και για την καταπολέμηση της διασυνοριακής απάτης. Θεσπίστηκε ο Ευρωπαίος Δημόσιος Κατήγορος για την έρευνα και δίωξη αδικημάτων που επηρεάζουν την εφαρμογή του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού.

Συνοπτικά, έχουν ληφθεί πρωτοβουλίες για το οικογενειακό δίκαιο και την γονική μέριμνα, για την αποζημίωση από αυτοκινητικό ατύχημα, για την καταβολή αστικής αποζημίωσης σε θύματα ποινικών αδικημάτων, για την legal aid, για τη διαμεσολάβηση για την αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων, για την τήρηση Ευρωπαϊκού Ποινικού Πληροφοριακού Αρχείου (ECRIS), για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, για την εναρμόνιση του πτωχευτικού δικαίου, το δίκαιο του καταναλωτή κλπ.

Πληροφορίες: <http://e-justice.europa.eu>

Με μία ματιά:

Οι επίτροποι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περίοδο 2014-2019, των οποίων η τοποθέτηση αναμένεται να εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τοποθετούνται στα εξής χαρτοφυλάκια:

Διαθεσμικές Σχέσεις, Δίκαιο και Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων
 Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας
 Προϋπολογισμός και Ανθρώπινο Δυναμικό
 Ενεργειακή Ένωση
 Ψηφιακή και Ενιαία Αγορά
 Απασχόληση, Ανάπτυξη, Επενδύσεις και Ανταγωνιστικότητα
 Ευρώ και Κοινωνικός Διάλογος
 Οικονομικές και Χρηματοδοτικές Υποθέσεις, Φορολογία και Τελωνεία
 Ψηφιακή Οικονομία και Κοινωνία
 Δικαιοσύνη, Καταναλωτές, Ισότητα των Φύλων
 Απασχόληση, Κοινωνικές Υποθέσεις και Κινητικότητα Εργασίας
 Περιφερειακή Πολιτική
 Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας και Ενταξιακών Διαπραγματεύσεων
 Μετανάστευση και Εσωτερικές Υποθέσεις
 Υγεία και Ασφάλεια Τροφίμων
 Χρηματοοικονομική Σταθερότητα και Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες
 Εσωτερική Αγορά, Βιομηχανία, Επιχειρηματικότητα και ΜΜΕ
 Κλιματική Δράση και Ενέργεια
 Διεθνής Συνεργασία και Ανάπτυξη
 Ανταγωνισμός
 Μεταφορές
 Εμπόριο
 Περιβάλλον, Θαλάσσιες Υποθέσεις και Αλιεία
 Παιδεία, Πολιτισμός και Νεολαία
 Έρευνα, Επιστήμη και Καινοτομία
 Γεωργία και Αγροτική Ανάπτυξη
 Ανθρωπιστική βοήθεια και Διαχείριση Κρίσεων

Οι αρμοδιότητες του χαρτοφυλακίου της Μετανάστευσης, των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των εσωτερικών υποθέσεων, που αναμένεται να καταλάβει ο εκπρόσωπος της Ελλάδας κος Δημήτρης Αβραμόπουλος, θα είναι σύμφωνα με το νέο οργανόγραμμα της Κομισιόν οι πολιτικές μετανάστευσης, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Παροχής Ασύλου, η λειτουργία της Schengen αλλά και η ευρωπαϊκή πολιτική παροχής VISA, η λειτουργία της FRONTEX, οι τομείς Διαχείρισης Κρίσεων και Καταπολέμησης Τρομοκρατίας, Εσωτερικής Ασφάλειας και Καταπολέμησης Οργανωμένου Εγκλήματος και Εμπορίας Ανθρώπων, της αστυνομικής συνεργασίας (Europol, CEPOL), η ευρωπαϊκή πολιτική κατά των ναρκωτικών κ.ο.κ. Στην ατζέντα Αβραμόπουλου περιλαμβάνονται επίσης η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, η προστασία των μειονοτήτων και των δικαιωμάτων των παιδιών και η καταπολέμηση της ομοφοβίας.

ΒΛΑΣΗΣ ΦΡΥΣΙΡΑΣ

Από την περιπέτεια της συλλογής στην ίδρυση του μουσείου του

της **Λίλης Αποστολίδου**
Δικηγόρου Πειραιά

Το μουσείο Φρυσίρα

Το 2000, ο Βλάσης Φρυσίρας, δικηγόρος και συλλέκτης έργων ζωγραφικής, ύστερα από πολυετή αγώνα ίδρυσε το Μουσείο Φρυσίρα. Το Μουσείο στεγάζεται στην Πλάκα (Μονής Αστερίου 3), και φιλοξενεί τη συλλογή του Βλάση Φρυσίρα που αριθμεί πάνω από 4000 έργα ενώ παράλληλα παρουσιάζει και άλλες ελληνικές και διεθνείς εκθέσεις σημαντικών, καθιερωμένων αλλά και νεότερων δημιουργών. Η ύπαρξη του μουσείου αποτελεί πολιτιστικό κεφάλαιο για τον τόπο. Είναι το μοναδικό μουσείο σύγχρονης ευρωπαϊκής ζωγραφικής στην Ελλάδα. Με τις μεγάλες εκθέσεις που έχει οργανώσει, έχει αποδείξει ότι η αναπαραστατική ζωγραφική παραμένει ζωντανή. Το μουσείο Φρυσίρα έχει φιλοξενηθεί επίσης στις αίθουσες του Ευρωκοινοβουλίου στις Βρυξέλλες και έχει βραβευτεί το 2003 ως ένα από τα σημαντικότερα έργα ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην Ευρώπη. Ανήκει στο ομώνυμο ίδρυμα και είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Εάν λυθεί το ίδρυμα, η περιουσία του, δηλαδή το κτήριο της Μονής Αστερίου 3 και τα 2000 έργα τέχνης που ανήκουν στη συλλογή του, θα περιέλθει στο Ελληνικό Δημόσιο. Από τον Οκτώβριο του 2014 και μέχρι τον Φεβρουάριο του 2015, το μουσείο θα φιλοξενήσει την έκθεση με τίτλο «Ευρωπαϊκές εικαστικές συγγένειες. ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΙΙΙ (2000-2015)». Επίσης, στο μουσείο διοργανώνονται εκπαιδευτικά προγράμματα, βραδιές μουσικής, ποίησης, λόγου και σεμινάρια τέχνης.

Asgar and Gabriel, The last conquerors, 2007, oil on canvas, 220x180cm από την έκθεση Ζωγραφική ΙΙΙ (2000-2015)

Η συνάντηση με τον Βλάση Φρυσίρα ένα καλοκαιριάτικο πρωινό στο μουσείο του, ήταν ευκαιρία γνωριμίας με το έργο του.

Ερ. Το έτος 1963 μπήκατε στη Νομική Σχολή και εν συνεχεία, ασκήσατε τη δικηγορία για 44 συνεχή χρόνια. Πότε αρχίσατε να συλλέγετε έργα ζωγραφικής και πώς συνδυάσατε την απαιτητική καθημερινότητα της δικηγορίας με τις ενασχολήσεις σας αυτές;

Απ. Άρχισα να συλλέγω ήδη από τα φοιτητικά μου χρόνια. Έγινα δικηγόρος γιατί δεν εκτιμούσα ιδιαίτερα το ταλέντο μου στη ζωγραφική (στην οικογένειά μου δεν υπήρχε παράδοση ούτε στη δικηγορία ούτε στη ζωγραφική). Εργάστηκα σκληρά. Ασχολούμουν καθημερινά με τη δικηγορία μέχρι τις τρεις το μεσημέρι και στη συνέχεια την υπόλοιπη μέρα βρισκόμουν στα ατελιέ κοντά στους ζωγράφους και στα έργα τους.

Ερ. Το γεγονός ότι ασκούσατε δικηγορία πώς επηρέασε τη διαμόρφωση της συλλογής σας;

Απ. Η δικηγορία μου έδωσε τους πόρους για την ανάπτυξη της συλλογής μου. Η δικηγορία μου έδωσε επίσης τη δυνατότητα να δημιουργήσω μια συλλογή έργων ζωγραφικής με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, πολύ συγκροτημένη.

Ο Βλάσης Φρυσίρας με τον Jean Rustin, στο ατελιέ του δεύτερου στο Παρίσι. (1995)

Ερ. Η συλλογή σας αποτελείται από έργα ευρωπαϊκής ζωγραφικής των τελευταίων εξήντα ετών.

Πρόκειται επίσης για ανθρωποκεντρική, αναπαραστατική ζωγραφική. Όταν όμως αρχίσατε να συλλέγετε τις πρώτες δεκαετίες η ζωγραφική, και ειδικότερα η αναπαραστατική ανθρωποκεντρική ζωγραφική, θεωρούνταν μια υπόθεση ντεμοντέ. Ωστόσο, εσείς ρισκάρατε ακολουθώντας τις προσωπικές σας επιλογές ανεξάρτητα από μόδες και τάσεις. Σήμερα που η ανθρωποκεντρική ζωγραφική έχει ξαναέλθει στο προσκήνιο αισθάνεστε δικαιωμένος;

Απ. Η φιλοσοφία που είχα για τη στάση μου απέναντι στα κοινωνικά και πολιτιστικά δρώμενα ήταν ότι πρέπει ο καθένας να ξεχωρίζει από τη μόδα και τη μάζα. Ανταποκρινόμενος στη δική μου στάση ζωής, επέλεξα να δημιουργήσω μια συλλογή σαν έργο συνόλου που να ανταποκρίνεται στις δικές μου επιθυμίες, χωρίς να με ενδιαφέρουν τα διάφορα ρεύματα που επικρατούσαν τότε στον ευ-

ρωπαϊκό και παγκόσμιο εικαστικό χώρο.

Ερ. Στη διάρκεια της διαδρομής σας επισκεφτήκατε εκατοντάδες ατελιέ, αφιερώσατε αμέτρητο χρόνο, αναζητήσατε επιμόνως νέους καλλιτέχνες. Πως συλλέγατε; Πως επιλέγατε τα νέα ταλέντα;

Απ. Ξεκίνησα με Έλληνες νέους ζωγράφους έχοντας ένα ιδιαίτερο ένστικτο στις επιλογές μου

που το συμπλήρωνε η γνώση για την τέχνη. Καλλιεργούσα τη γνώση μου επισκεπτόμενος μουσεία όλου του κόσμου και, διαβάζοντας βιβλία τέχνης, αποκτούσα μόρφωση στο αντικείμενο που μ' ενδιέφερε παρακολουθώντας όλα τα κινήματα της τέχνης. Το 1990 στράφηκα στη συλλογή έργων από σημαντικούς ευρωπαίους ζωγράφους για να αποκτήσει η συλλογή μου διεθνή εμβέλεια, ξεκινώντας από την απόκτηση έργων καθιερωμένων καλλιτεχνών και στη συνέχεια, στράφηκα ξανά στην αναζήτηση νέων. Η αναγνώριση του έργου των νέων δημιουργών ήταν και είναι για εμένα μια επιβράβευση των επιλογών μου και θέλω να τονίσω ότι σε αυτή τη δια-

δρομή δεν ήταν λίγες.

Το 2012 το Μουσείο διοργάνωσε την έκθεση 'Face to Face' (Πρόσωπο με πρόσωπο) στο οποίο περιλαμβάνονταν 99 πορτρέτα του Βλάση Φρυσίρα και 250 αυτοπροσωπογραφίες ζωγράφων με τους οποίους ήλθε σε επαφή όλα τα χρόνια της συλλεκτικής του δραστηριότητας. Μια πρωτότυπη έκθεση, αποκαλυπτική μεταξύ των άλλων για τη σχέση συλλέκτη-ζωγράφου υπό το πρίσμα πολλών αισθητικών νοοτροπιών και καλλιτεχνικών διατυπώσεων.

Ερ. Τι σας οδήγησε στην διοργάνωση της έκθεσης «Face to Face»;

Απ. Ήθελα να φέρω στη μνήμη μου τις ιδιαίτερες στιγμές της περιπέτειάς μου κατά τη δημιουργία της συλλογής. Η δημιουργία της συλλογής ήταν πραγματικά μια περιπέτεια ανάμεσα σ' εμένα και τους καλλιτέχνες που γνώρισα και των οποίων το

έργο θαύμασα.

Στην έκθεση αυτή καταγράφηκε η υπαρξιακή σχέση 99 ευρωπαίων καλλιτεχνών με τον συλλέκτη τους και αντιστρόφως, η οποία είναι σχέση ζωής γιατί ο ένας δεν υπάρχει χωρίς τον άλλο.

Το 2013 το Μουσείο Φρουσίρα διοργάνωσε την έκθεση «Το ψέμα της σάρκας». Στην έκθεση αυτή, 31 έργα Ελλήνων και ξένων ζωγράφων που αναπαριστούν το κάλλος του γυμνού γυναικείου σώματος αντιπαρατέθηκαν με τα έργα του Γάλλου ζωγράφου Ζαν Ρουστέν (Jean Rustin) που έχει κεντρικό του θέμα τον δυστυχημένο άνθρωπο.

Ερ. Τι αντιπροσωπεύει τελικά το γυμνό για τους καλλιτέχνες;

Απ. Έχω συναναστραφεί δεκάδες καλλιτέχνες και ξέρω ότι τα γυμνά έργα τα κρατούν για τους εαυτούς τους. Είναι η πιο μύχια πλευρά της δημιουργικότητάς τους.

Ερ. Γιατί διοργανώσατε μια έκθεση με άξονα την αντίθεση μεταξύ των σκληρών εικόνων του Ζαν Ρουστέν (Jean Rustin) και των ωραίων εικόνων των υπολοίπων καλλιτεχνών; Και γιατί έχετε αδυναμία στον Ζαν Ρουστέν (Jean Rustin), ο οποίος και έγινε ευρύτερα γνωστός στην Ελλάδα μέσω των εκθέσεων του μουσείου σας;

Απ. Με την έκθεση αυτή ήθελα να καταδείξω την πραγματικότητα που όλοι μας, ηθελημένα ή όχι, προσπαθούμε να ξεπεράσουμε. Η ομορφιά συνυπάρχει με τη φθορά, είναι όμορφο το μωρό, το παιδί, η νέα, η μάνα, η γιαγιά, ο παππούς. Έτσι είναι η ζωή και πρέπει να την αποδεχόμαστε.

Ερ. Ένας ζωγράφος κάνει τα σπουδαιότερα έργα του σε νεαρή ή σε προχωρημένη ηλικία;

Απ. Μπορεί να συμβεί και το ένα και το άλλο. Ο νεανικός ενθουσιασμός και η φιλοδοξία της διάκρισης έχουν δώσει κατά καιρούς σπουδαία έργα στη

Shi Xiang, L' elephant de Xiang (diptych), 2012, oil on canvas, 260x195cm από την έκθεση Ζωγραφική III (2000-2015)

νιότη κάποιων καλλιτεχνών. Προσωπικά, πιστεύω ότι σε ώριμη ηλικία ένας καλλιτέχνης είναι πλέον δημιουργός.

Ερ. Τι θα συμβουλευάτε σήμερα, μεσούσης της βαθιάς οικονομικής και ανθρωπιστικής κρίσης, ένα νεαρό δικηγόρο που αγαπάει και θέλει να επιμείνει στη δικηγορία και αντίστοιχα ένα νεαρό ζωγράφο που αγαπάει και θέλει να επιμείνει στη ζωγραφική;

Απ. Και οι δυο πρέπει να παλέψουν για τα πιστεύω τους. Οι κρίσεις δεν θα σταματήσουν ποτέ στη ζωή μας, πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτές.

Κλείνω την παρουσίαση αυτή μ' ένα απόσπασμα από παλιότερη συνέντευξη του Βλάση Φρουσίρα :

«Δεν πιστεύω στη φιλοσοφία του εθνικού ευεργέτη. Δεν έκανα το μουσείο από εθνική ευεργεσία. Το έκανα από δική μου αγάπη και τρέλα για την τέχνη και όχι για την Ελλάδα. Δεν νιώθω ούτε είμαι εθνικός ευεργέτης (μολονότι η λειτουργία και τα έργα του μουσείου ευεργετούν την Ελλάδα μας, σε καθημερινή βάση αισθητικά, καλλιτεχνικά και παιδαγωγικά). Νιώθω ένας δυνατός υποστηρικτής της σύγχρονης ευρωπαϊκής ζωγραφικής. Αυτό με ενδιαφέρει. Γεννήθηκα στην Ελλάδα, αγαπώ τον τόπο μου, εδώ ανδρώθηκα και καταξιώθηκα επαγγελματικά. Εδώ έκανα και το μουσείο μου δίνοντας έμφαση στο παιδαγωγικό του χαρακτήρα...»

Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

Κρηns Επειει

(400 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου δημιουργού)

της Κικής Τσαγκαράκη-Μπαϊζου

Δικηγόρου ΔΣΠ

Στο πέρασμα του χρόνου, επίσημος διακινητής της ελεύθερης σκέψης, η Τέχνη γνωρίζει από αναβάσεις και κατατρεγμούς, επευφημίες και οικτιρμούς, μαζί και οι άνθρωποι που τη διακονούν, με εντιμότητα και κυρίως με ειλικρίνεια, όπως η ίδια το απαιτεί.

Όλοι οι μεγάλοι που άφησαν στην ιστορία το όνομά τους ως ιεροφάντες της Τέχνης στην αξιολογική κλίμακα των μεγάλων ζωγράφων, είναι αυτοί που ακόμα και σήμερα δημιουργούν συγκίνηση αλλά και αμφισβήτηση, που θέτουν διλήμματα και απαντούν με στοχαστικά και υπαινικτικά λογοπαίγνια του "ορατού". Αυτούς που αποσιωπούν θεμιτά την απάντησή τους, στο τι σημαίνει "ωραίο" στην τέχνη και στο αν αυτό, αποτελεί αυτοσκοπό της και που επισημαίνουν την ουτοπία μιας κοινής απάντησης αφού αυτή δεν υπάρχει.

Άξιο τέκνο της Τέχνης αυτής που λογοδοτεί για την αυθεντικότητά της και τη μεγαλοσύνη της, στον πιό αυστηρό κριτή της που είναι ο χρόνος, είναι ο μεγάλος Έλληνας ζωγράφος, Δομήνικος Θεοτοκόπουλος. Φέτος συμπληρώνονται 400 χρόνια από τον θάνατό του κι αυτό δημιουργεί αυτομάτως την υποχρέωση μιας ενθύμησης για τον μεγάλο αυτό δημιουργό όχι από υποκριτική εκπλήρωση μιας συμβατικής υποχρέωσης προς ένα τέκνο της Ελλάδας που ακόμα και σήμερα κατορθώνει να ανορθώνει το πληγωμένο μας γόητρο αλλά από μια ειλικρινή στάση ευχαριστίας προς ένα δημιουργό που δίνει με το ελεύθερο πνεύμα του προτροπή και έναυσμα, προορισμό και στέγη στο όραμα κάθε ελεύθερα σκεπτόμενου ανθρώπου.

Περιοριστικός και ανεπαρκής ο χώρος μας αισιοδοξεί να αποθέσει λίγα ψήγματα μνήμης στο ονομά του.

*"ζωή πήρε απ' την Κρήτη και χρωστίηρες·
πιό ωραία πατρίδα θρήκε στο Τολέδο,
απο όπου ξεκινά την αιωνιότητα
να κατακτήσει δια του θανάτου".*

Με τους στίχους αυτούς ολοκληρώνει το σονέτο που

συνέθεσε για τον τάφο του Γκρέκο στο Τολέδο ο φίλος και θαυμαστής του, Ισπανός μοναχός Paravicino, διάσημος εκκλησιαστικός ρήτορας και συγγραφέας της εποχής (1580- 1633).

Γεννήθηκε στο Χάνδακα, σημερινό Ηράκλειο της Κρήτης, το έτος 1540 ή 1541 από ελληνορθόδοξη οικογένεια που ανήκε στην αστική τάξη και διατηρούσε δεσμούς με τη Γαληνοτάτη Δημοκρατία της Βενετίας.

Ο Δ. Θεοτοκόπουλος από νωρίς δείχνει να ενδιαφέρεται για τη ζωγραφική τέχνη κι εντάσσεται στο εργαστήριο του Γεωργίου Κλόντζα, ο οποίος εικονογραφεί με βάση τη βυζαντινή παράδοση υιοθετώντας όμως και στοιχεία από την δυτική Τέχνη έτσι όπως υπαγορεύει η πολιτιστική συγκυρία και το κλίμα της εποχής.

Κατακτώντας τα μυστικά της βυζαντινής Τέχνης αποφασίζει στα 25 του χρόνια να διευρύνει τους ορίζοντες της τέχνης του και μεταβαίνει στην Ιταλία. Έχοντας ήδη κατακτήσει τον τίτλο του ζωγράφου, όπως υπογράφει σε κάποια συμβολαιογραφική πράξη του 1566 ως "σγουράφος" και υπό αυτή την ιδιότητα αποφασίζει να διαμείνει στην Βενετία, έχοντας στις αποσκευές του την ανθρωπιστική παιδεία που είχε λάβει στην γενέτειρά του.

Εντάσσεται από νωρίς στο εργαστήριο του Tiziano όπου αντλεί πλούσια γνώση των κανόνων που υιοθετεί η Βενετσιάνικη Σχολή. Ο συναγωνισμός όμως με μεγάλα ονόματα της εποχής όπως Tintoretto, Robusti, Bassano, Cagliari τον ωθεί να απομακρυνθεί από τον γεωγραφικό χώρο της Βενετίας και να μεταφερθεί στη Ρώμη το 1570 κοντά στον Καρδινάλιο Alessandro Farnese του οποίου και διακοσμεί την βίλλα στην Caprarolla.

Εντάσσεται στον κύκλο των Ουμανιστών και γίνεται μέλος της Ακαδημίας του St. Lucas.

Συναναστρέφεται με σημαντικές μορφές της λογοτεχνίας της εποχής Dan. Barbanno, αιρετό πατριάρχη Ακουιλίας και συγγραφέα, Paolo Pino ζωγράφος και θεωρητικός, τον συγγραφέα Ludonico Dolce κ.α και αποκτά το κύρος ενός καλλιτέχνη διανοούμενου που ψάχνει την εν τω βάθει τέχνη.

Στις πρώτες δημιουργίες του στην Ιταλία είναι εμφανής η επιρροή του από τα κλασικά πρότυπα τα οποία οικειοποιούνται οι δάσκαλοί του εκεί. Στο τέλος της Ιταλικής περιόδου και της δημιουργικής δράσης του επιστρέφει στη Βενετία και στα πρότυπα των Βενετών

δασκάλων. Αποφασίζει να μετακινηθεί οριστικά στην Ισπανία (το χειμώνα του 1576-77) όπου και θα παραμείνει ως το τέλος της ζωής του.

Πρώτος σταθμός του στην Ισπανία είναι η Μαδρίτη όπου μετέχει της ομάδας σημαντικών καλλιτεχνών που εργάζονται για την αυλή του Φίλιππου του Β'. Αναλαμβάνει να φιλοτεχνήσει την νωπογραφία του μαρτυρίου του Αγίου Μαυρικίου που προορίζεται για το μοναστήρι του Εσκοριάλ (1580-82) το οποίο όμως δεν έτυχε της αναγνώρισης που έπρεπε από τον Φίλιππο. Ο Θεοτοκόπουλος αποφασίζει να εγκατασταθεί οριστικά στο Τολέδο 1584-1614 (σημαντικό κέντρο πολιτισμού και τέχνης της εποχής), όπου θα αναδυθεί όλο το μεγαλείο της τέχνης του που θα τον καταστήσει έναν πρωτοπόρο της ζωγραφικής.

Μαθαίνει τη γλώσσα της Καστίλλης κι αποκτά ένα εντυπωσιακά μεγάλο κοινό παραγγελιοδοτών μεταξύ των οποίων δεκατρία ανδρικά και δυο γυναικεία φραγκισκανά μοναστήρια.

Για να ανταποκριθεί στην ζήτηση των έργων του μεγαλώνει το εργαστήριό του και προσλαμβάνει προσωπικό και βοηθούς.

Ενταγμένος πλήρως μέσα στην υψηλή κοινωνία της εποχής και μέσα σε ένα περιβάλλον καλλιτεχνικής καταξίωσης δέχεται παραγγελίες, εκτός των μεγάλων συνθέσεων και των θρησκευτικών θεμάτων και για πορτραίτα από σημαντικές προσωπικότητες του τόπου. Αποτελεί σημείο αναφοράς και παράδειγμα για μεγάλους ζωγράφους στο μέλλον όπως ο Βελάσκεθ και η φήμη του εξαπλώνεται κι εκτός ορίων της πόλεως.

Μέσα από μια ζωή καλλιτεχνικής καταξίωσης αλλά και έριδων και δικαστικών αγώνων με πελάτες δύστροπους, ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος έμελλε να ταυτιστεί με τον καλλιτέχνη διανοούμενο που υπακούει περισσότερο στις φιλοσοφικές του ανησυχίες και αναζητήσεις και με τον χρωστήρα του διατυπώνει με τρόπο καθοριστικό και οξυδερκή το ανερχόμενο και το υπερβατικό του πνευματικού άγνωστου κόσμου.

Ο Θεοτοκόπουλος πεθαίνει στις 7 Απριλίου του 1614 και η ταφή του έγινε στο Σάντο Ντομίνγκο ελ Αντίκουο ορίζοντας ως μοναδικό του κληρονόμο τον γιό του Χόρχε Εμμανουήλ (ονόματα του πατέρα και αδελφού του) τον οποίο είχε μύσει από νωρίς στην τέχνη της ζωγραφικής.

Τι είναι όμως εκείνο που διαφοροποιεί το έργο του Θεοτοκόπουλου από τα έργα των συγχρόνων του και το καθιστά μοναδικό;

Στην ώριμη φάση της καλλιτεχνικής του δημιουργίας που συμπίπτει με τα χρόνια που ζει στο Τολέδο ο Θεοτοκόπουλος υιοθετεί έντονα εξπρεσιονιστικά στοιχεία και αναδύεται η καλλιτεχνική του προσωπικότητα.

Είναι η εποχή που στην Ισπανία έχει επικρατήσει η Αντιμεταρρύθμιση κι έχει διαμορφωθεί το κλίμα εκείνο που αναδεικνύει τον υπερβατικό και υπερφυσικό κόσμο.

Μέσα σε ένα περιβάλλον έντονου θρησκευτικού παροξυσμού όπου ο καθολικισμός θέλει να εδραιωθεί έναντι του προτεσταντισμού, η τέχνη έρχεται να συνδράμει το έργο της κοσμικής εξουσίας και του κλήρου δίνοντας ώθηση προς την θέση αυτή του άκρατου μυστικισμού και ταυτόχρονα στη μορφή, τη θέση του μάρτυρα της Πίστης.

Ο Θεοτοκόπουλος, EL GRECO, όπως τον αποκαλούν στην Ισπανία, έχοντας κατακτήσει τα μυστικά του μανιερισμού με το να δημιουργεί σώματα σε ανήσυχες και απρόσμενες στάσεις ενταγμένες σε τοπία ακαθόριστα και "υπερρεαλιστικά", ήδη από την διαμονή του στη Ιταλία απ' όπου εμπνέεται και η χρωματική του παλέττα αλλά και το υπερβατικό από την βυζαντινή (ή ορθότερα μεταβυζαντινή) τέχνη που γνώρισε στην γενέτειρά του, συντάσσει την δική του μεγαλοφυή πρόταση στην Ιστορία της Τέχνης.

Γράφει ο αείμνηστος νομικός, συνταγματολόγος και φιλόσοφος του Δικαίου **Θεμιστ. Δ. Τσάτσος** ο οποίος ασχολήθηκε σε όλη του τη

ζωή με την ζωγραφική, στο σύγγραμά του "γύρω από τη ζωγραφική", για την τόλμη του Θεοτοκόπουλου να απομακρυνθεί από την παραστατική ακρίβεια η οποία φανερώνει το μεγαλύτερο δεσμό του με την βυζαντινή παράδοση και τους Κρήτες ζωγράφους που μπορεί να γνώρισε ο αλλόκοτος Έλληνας του Τολέδο. Και αλλού ο Θ. Τσάτσος πάλι επισημαίνει πως "η τήρηση της παραστατικής ακρίβειας με ελάχιστες παραλλαγές είναι η αντίληψη που επικρατεί από την Αναγέννηση έως τον ακαδημαϊσμό των πρώτων δεκαετιών του περασμένου αιώνα. Μα στη Βυζαντινή Τέχνη, στη Μεσαιωνική Τέχνη στους πριμιτίφ και σε μερικούς μεγάλους όπως ο Θεοτοκόπουλος, η προσωπικότητα του δημιουργού φανερώνεται με την αλλοίωση των σχεδιαστικών και των χρωματικών στοιχείων, που αποτελούνε την απεικόνιση

El Greco, Ο διαμερισμός των ιματίων του Χριστού. 1604-1608. Παλαιά Πινακοθήκη (Alte Pinakothek)-Μόναχο.

του θέματος. Η αλλοίωση αυτή είναι προπαντός αφαιρετική. Σχεδιαστικά και χρωματικά στοιχεία, που είναι χαρακτηριστικά, τονίζονται με τρόπο που να συγκεντρώνει την προσοχή στα κύρια γνωρίσματα και να αυξάνει την εκφραστική δύναμη της εικόνας. Η ανησυχία για την παραστατική ακρίβεια παραμερίζονται.

Το παραμέρισμα της παραστατικής ακρίβειας πρέπει να εξυπηρετεί την ισορροπία παραστάσης και νοήματος που εξασφαλίζει την αλήθεια, θα έλεγε κανείς την ορθότητα του έργου“

Ωστόσο ο Θεοτοκόπουλος έχοντας ήδη διανύσει ένα μακρύ δρόμο στην Τέχνη της ζωγραφικής εξομολογείται ο ίδιος το 1611 στον φίλο και ζωγράφο Φραντσέσκο Πατσικό ότι θεωρούσε πιο δύσκολο το χειρισμό των χρωμάτων από το σχεδιαστικό μέρος ενός έργου.

Ο Θεοτοκόπουλος λοιπόν μελετητής του χρώματος και του φωτός αναζητά ένα νέο τρόπο έκφρασης και όπως ο ίδιος υποστηρίζει“ η Τέχνη δεν λογοδοτεί σε αυστηρούς κανόνες αλλά πρόκειται για μια πολύ προσωπική εργασία έμπνευσης“.

Έργα κατεχοχόν θρησκευτικά με μορφές ελλειπτικές, εξαύλωμένες και ασκητικές απεικονίζουν το πνεύμα μιάς εποχής όπου επικρατεί έντονα η ιδέα του μεταφυσικού. Όλα κινούνται με μια τάση να χαθούν, ξεγελώντας την ύλη που έχει τελικό προορισμό την άνοδο προς τον ουρανό. Μορφές που ανυψώνονται, σαν μια παλλόμενη φλόγα που αναζητά μέσα από ένα υπερκόσμιο σύμπαν να ανέλθει μέσα από χρωματισμούς ασυνήθεις μέσα σε μια τέλεια εναρμόνιση υπερκόσμιου φωτός που αναδύεται από διαφορετικούς τόπους και δραματοποιεί επί μέρους σημαντικές λεπτομέρειες που ο ίδιος ο καλλιτέχνης επιθυμεί.

Κυρίαρχο μέλημα η ανάδειξη λεπτομερειών του προσώπου και των χεριών ως κύριων πηγών έκφρασης του συναισθήματος του ανθρώπου και εργαλεία επικοινωνίας με τον θεατή που εισχωρεί αβίαστα στον ψυχισμό του εικονιζόμενου. Η υποκειμενικότητα αυτή των εκφραστικών μέσων του καλλιτέχνη αποδεικνύουν το ανήσυχο πνεύμα, την μεγαλοσύνη και την ευρηματικότητά του.

Όπως πολύ σωστά υποστήριξε ο Alfred H. Barr (συγγρ. Βιβλίων τεχνης, ιδρυτής του MOMA και διευθυντής του επί 40 έτη) σχετικά με το τι αποτελεί έργο τέχνης έλεγε πως είναι “**το ορατό σύμβολο του ανθρώπινου πνεύματος που αναζητά την ελευθερία και την τελειότητα**“. Κάτι που αναζητά ο Θεοτοκόπουλος σε όλη

του τη ζωή και κατακτά την αμέριστη αναγνώριση των μετέπειτα μεγάλων καλλιτεχνών από τους οποίους η τέχνη του δίκαια του θεωρήθηκε **ως πρόδρομος του μοντερνισμού**. Ψυχρά χρώματα, διαφορετικός φωτισμός, ελεύθερη πινελιά, αλλοίωση μορφών, μη τήρηση αναλογιών, ακαθόριστα τοπία και επιτηδευμένα ημιτελείς απεικονίσεις του υπερβατικού και πνευματικού κόσμου αποτελούν την εκφραστικά πρωτότυπη ματιά του.

Πέρα από όλα αυτά, ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος κατορθώνει να φιλοτεχνεί πραγματικά έργα τέχνης. Και αληθινό έργο τέχνης είναι αυτό που ποτέ δεν ολοκληρώνει το λόγο του, που διαμορφώνει τη “φράση” του μέσα από το βλέμμα του άλλου. Περιμένει κάθε φορά τον παρατηρητή εκείνο που θα ανιχνεύσει τον τόπο με τους δικούς του κώδικες θα δώσει την διάστασή του που συνεχώς αλλάζει σε ένα ταξίδι διαρκές.

Ο ρόλος του μόνο ο ίδιος να παρηγορεί και να μοιράζεται την αιώνια αγωνία της ανθρώπινης ύπαρξης· θάλλπος των θνητών που επιζούν της σιωπής τους.

Ας θυμηθούμε το άλλο αξιο τέκνο της Κρήτης, τον **N. Καζαντζάκη**, στον επίλογο του έργου του “**Αναφορά στον Γκρέκο**” που αποτελεί και εξομολογητικό κείμενο για την πορεία της ζωής του και δείχνει την πλήρη ταύτιση των δύο ανδρών.

“Μας κατηγορήσαν οι φρόνιμοι πως κάναμε περίσσια μεγάλα τα φτερά των αγγέλων και είχαμε την αναιδεια να θέμε να ρίξουμε πέρα από τα σύνορα του ανθρώπου τη σαΐτα· μα δεν ήμασταν εμείς που θέλαμε”.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΕΙ GRECO OF CRETE (έκδοση Δήμου Ηρακλείου, 1990) επετειακό για τα 450 χρόνια από τη γέν-

- νησή του.
- 2. ΕΛ. ΓΚΡΕΚΟ. SANTIAGO ALCOLEA. Εκδόσεις Γκοβόστη.
- 3. ΕΛ. GRECO .Art Book. Έκδοση Εθνικής Τραπέζης.
- 4. ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ Θεμιστοκλής Τσάτσος. Εκδόσεις Γαβριηλίδης, Αθήνα 2001.
- 5. ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ. Επιλογή μετάφραση Γιάννης Παππάς. Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 1993.
- 6. ΛΕΞΙΚΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ, Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, μετάφραση Ειρήνη Οράτη Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 1997.
- 7. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ. Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης Ηράκλειο 1997.

Η Ταφή του κόμητος Οργκάθ (1586-88), Λάδι σε μουσαμά, Τολέδο, Άγιος Θωμάς

32ο Συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωτογραφικής Τέχνης (FIAP) Ο συνάδελφος Γιάννης Λυκούρης ανανέωσε την θητεία του ως Γενικός Γραμματέας της FIAP

Στο διάστημα 1-7 Σεπτεμβρίου 2014 πραγματοποιήθηκε στην Άγκυρα και στην Καππαδοκία της Τουρκίας το 32ο Συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωτογραφικής Τέχνης (FIAP). Η FIAP είναι Διεθνής Οργανισμός αναγνωρισμένος από την ΟΥΝΕΣΚΟ, με έδρα το Παρίσι. Μέλη της δεν γίνονται φυσικά πρόσωπα, παρά μόνο κράτη, τα οποία αντιπροσωπεύονται από σωματεία ή ομοσπονδίες φωτογραφικών σωματείων, ένα για κάθε κράτος μέλος. Η Ελλάδα είναι μέλος της FIAP από το 1954, διά της Ελληνικής Φωτογραφικής Εταιρείας (ΕΦΕ). Εκπρόσωπος της Ελλάδας στην FIAP είναι ο Αντιπρόεδρος της ΕΦΕ και μέλος μας Γιάννης Λυκού-

ρης, γνωστός στον Σύλλογό μας για τις φωτογραφικές δραστηριότητές του. Από το 2010, είναι εκλεγμένος στο Διοικητικό Συμβούλιο της FIAP και από το 2012 κατέχει και την θέση του Γενικού Γραμματέα σε αυτό. Κατά την διάρκεια του Συνεδρίου διεξήχθησαν εκλογές, στις οποίες ο κ. Λυκούρης ανανέωσε την θητεία του ως Γενικός Γραμματέας συγκεντρώνοντας 57 ψήφους σε σύνολο 61 ψηφισάντων κρατών μελών. Η επανεκλογή του αποτελεί γεγονός που, εκτός από τον ίδιο, τιμά και τον Σύλλογό μας, αφού ένα μέλος μας κατέχει μία τόσο υψηλή θέση σε έναν διεθνή οργανισμό. Κατά την διάρκεια του Συνεδρίου απονεμήθηκε επίσης στον κ. Λυκούρη για την δραστηριότητά του στον χώρο της καλλιτεχνικής φωτογραφίας ο τίτλος MFIAP (Master of FIAP), ο ανώτατος καλλιτεχνικός τίτλος που απονέμει η FIAP διεθνώς. Σημειωτέον ότι ο Γιάννης Λυκούρης είναι ο πρώτος και μοναδικός μέχρι στιγμής Έλληνας που αποκτά αυτόν τον τίτλο! Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά πρέπει να αισθάνεται περήφανος για το μέλος του. Μπράβο Γιάννη!

Δικηγορική Επικαιρότητα / ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Φωτογραφίες του Γιάννη Λυκούρη

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ:

ΜΙΑ ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

του κ. Μανώλη Εγγλέζου
Δικηγόρου Πειραιά

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Ας δούμε τώρα τους τρόπους τους οποίους χρησιμοποίησαν οι Τούρκοι ώστε να υλοποιήσουν τη γενοκτονία, με οδηγό την περιπτώσιολογία της Διεθνούς Συνθήκης.

α) Φόνος των μελών της ομάδος.

Εδώ έχουμε την πιο απτή πρακτική, που εκδηλώθηκε είτε στους τόπους κατοικίας των υπό γενοκτονία πληθυσμών είτε στους τόπους εκτόπισης αυτών, σε ενεργό αλλά και άμαχο πληθυσμό, με κάθε τρόπο που μπορεί να βάλει ο νους του ανθρώπου: Δολοφονίες, κάψιμο ανθρώπων ζωντανών, κρέμασμα, συνοδευόμενα από βασανιστήρια και βιασμούς όπου αυτό ήταν δυνατό, οδήγησαν στην απώλεια εκατοντάδων χιλιάδων ψυχών, υλοποιώντας έτσι την εκπνεφρασμένη βούληση των Τούρκων για εξαφάνιση των χριστιανικών λαών της Μικράς Ασίας.

β) Σοβαρά βλάβη της σωματικής ή διανοητικής ακεραιότητας των μελών της ομάδος.

Αν και η αρχικώς επιτυγχανόμενη σωματική βλάβη των μελών των υπό γενοκτονία λαών μέσα από τα βασανιστήρια, τους ακρωτηριασμούς, τους βιασμούς, συνήθως κατέληγε σε θάνατο, υπήρξαν αρκετοί που επέζησαν με βλάβες που τους συνόδευαν σε όλη τους τη ζωή, υπαγόμενοι έτσι στο σκέλος αυτό της συνθήκης που περιγράφει τους τρόπους υλοποίησης της γενοκτονίας.

Ίσως όμως ακόμα περισσότεροι ήταν οι ομόθησκοί μας εκείνοι των οποίων τα λογικά σάλεψαν, υπέστησαν δηλαδή βλάβη της διανοητικής τους ακεραιότητας, όταν είδαν τα παιδιά, τις γυναίκες, τους πατριώτες τους να βιάζονται, να βασανίζονται και να δολοφονούνται μπροστά στα μάτια τους, γιατί δεν ήταν μόνο απόλαυση για τους αυ-

τουργούς της γενοκτονίας να διαπράττουν τα προσχεδιασμένα τους εγκλήματα, αλλά και να υποβάλλουν στο μαρτύριο της παρακολούθησης αυτών τους άμεσους συγγενείς των θυμάτων, πριν έρθει κι αυτών η σειρά.

γ) Εκ προθέσεως υποβολή της ομάδος εις συνθήκας διαβίωσης δυναμμένας να επιφέρωσιν την πλήρη ή την μερικήν σωματικήν καταστροφήν αυτής.

Εδώ έχουμε τις εκτοπίσεις, τις ατέλειωτες πορείες δίχως προορισμό των προγραμμαμένων υπό συνθήκες ψύχους η καύσωνα, με υποτυπώδη διατροφή, ρακένδυτους, με όσα υπάρχοντα ήταν σε θέση να πάρουν μαζί τους ήδη κλεμμένα από τους δεσμοφύλακές τους, με τις αρρώστιες να τους θερίζουν και τα βασανιστήρια να είναι στην ημερησία διάταξη. Τα ίδια ισχύουν και για τα τάγματα εργασίας.

Αλλά δεν έχουμε μόνο αυτά.

Η καταστροφή των οικιών και των χωριών των εκτοπισμένων σιγουρεύει το ότι και να γλυτώσουν από εκεί δε θα έχουν πού να γυρίσουν, άρα θα φύγουν, ικανοποιείται λοιπόν και με αυτό τον τρόπο το παραπάνω κριτήριο.

Σε άλλο επίπεδο, την ίδια λειτουργία επιτελούν και οι διοικητικές φύσεως ρυθμίσεις που στοχεύουν τις μειονότητες, όπως: Η φορολογική εξόντωση ειδικά των υπό γενοκτονία λαών, η δήμευση των περιουσιών των ίδιων και των πνευματικών-θηρησκευτικών τους ιδρυμάτων, η κατάργηση των αυτοδιοικητικών μορφών οργάνωσης τους, της κοινοτικής τους εκπαίδευσης η οποία αντικαταστάθηκε από τουρκική, η απαγόρευση να ασκούν συγκεκριμένα επαγγέλματα, ο

αφοπλισμός τους, συντέλεσαν στην εμπέδωση ενός αισθήματος μειονεξίας, ανασφάλειας και απαισιοδοξίας για το μέλλον τους στη Μικράν Ασία, καθώς η ζωή τους κατέστη αφόρητη. Η συνέχιση της διαβίωσης τους στην πατρίδα ήταν αδύνατη, έπρεπε να

Μιλήσαμε για τα παιδιά που δε γεννήθηκαν. Και τα παιδιά που πρόλαβαν να γεννηθούν όμως δεν τα περίμενε καλύτερη τύχη. Κι από μίαν άποψη, αυτά είναι τα πιο θλιβερά θύματα της γενοκτονίας. Τα ορφανά που άφηναν τα θύματα των παραπάνω περιπτώσεων, οι Τούρκοι τα ενέταξαν στη δική τους εθνική ομάδα μέσα από το θεσμό των ορφανοτροφείων. Η περίθαλψη που πρόσφεραν στα παιδιά αυτά ήταν στα πλαίσια των ιδεολογικών μηχανισμών του τουρκικού κράτους, λάμβαναν τουρκική εκπαίδευση, άκουγαν την τουρκική εκδοχή των γεγονότων ως νεαροί και έτσι ενηλικιώνονταν ως συνειδητοί Τούρκοι. Κι εκεί που κανείς θα περίμενε από τα παιδιά των θυμάτων να

μπορέσουν να εκδικηθούν και να δικαιώσουν τους γονείς και το λαό τους, αυτά, ανεπίγνωστα βέβαια, μεγάλωσαν με την αφήγηση των γενοκτόνων. Ποια μεγαλύτερη ύβρις στο νεκρό από το να δικαιώνει το παιδί του το θάνατο του γονιού, και πόσο δυστυχισμένο μπορεί να είναι ένα παιδί που θα ανακαλύψει την πραγματική του ταυτότητα τυχαία;

φύγουν αν επιζούσαν. Όμως ένας λαός υπάρχει και πραγματώνεται ως τέτοιος στη βάση και της τοπικής του υπόστασης. Όταν αποκοπεί από το χώρο του, ο ίδιος ο χώρος ορφανεύει και ο λαός ζει κάπου αλλού ως ξένος, με προοπτική την αφομοίωσή του από την κυρίαρχη ομάδα του νέου τόπου του, έστω κι αν αυτή είναι φιλική απέναντί του. Έτσι, και ο ξεριζωμός από τα εδάφη του και η απώλεια της ταυτότητας του λαού-θύμα, επιτελούν το σκοπό της γενοκτονίας, που είναι να πάψει η ύπαρξη του λαού ως τέτοιου. Η βιολογική του συνέχεια ως κάτι άλλο, είναι αποδεκτή από τους γενοκτόνους, εφαρμόζεται μάλιστα κι από τους ίδιους προς εμπλουτισμό της δικής τους ομάδας.

Το φαινόμενο αυτό υπάρχει και σε άλλη μορφή, αυτής των οικογενειών που ο ένας γονιός είναι από χριστιανική πληθυσμιακή ομάδα. Συνήθως αφορά περιπτώσεις που επέζησαν των εκτοπίσεων και οι γενοκτόνοι τους εγκατέστησαν σε τουρκικό περιβάλλον, όπου έκαναν οικογένεια με τούρκο και τα παιδιά μεγάλωσαν ως Τούρκοι, ή ανθρώπους που τούρκεψαν την τελευταία στιγμή για να παραμείνουν στις εστίες τους. Σ' αυτές τις περιπτώσεις τα παιδιά δεν υποψιάζονται καν την καταγωγή του μη Τούρκου γονιού, αν και είναι υπαρκτές κάποιες περιπτώσεις που έχουν καταγραφεί όπου κάποια στιγμή την έμαθαν. Δεν είναι πάντως δυνατό να απαλειφθεί η πλήση εγκεφάλου που έχουν υποστεί μόνο με μια εκ των υστέρων πληροφορία περί της αληθινής καταγωγής τους.

δ) Μέτρα αποβλέποντα εις την παρεμπόδισιν των γεννήσεων εις τους κόλπους ωρισμένης ομάδος.

Σε μια μεσοπρόθεσμη προοπτική, παρατηρούμε το φαινόμενο να χάνουν τη συνείδηση της καταγωγής τους οι απόγονοι των επιζησάντων της γενοκτονίας, να χάνουν τη

Ο ενεργός ανδρικός πληθυσμός, από 16 μέχρι 60 χρονών, εκτοπίζεται, με αποτέλεσμα να μην έχουμε γεννήσεις λόγω της απουσίας τους. Ο εκτοπισμός και η εξόντωση λοιπόν των ανθρώπων αυτών δε στέρησε το λαό τους μόνο από τους ίδιους, αλλά και από τους απογόνους που δε γέννησαν, αποδυναμώνοντας έτσι πληθυσμιακά την εθνική τους ομάδα.

ε) Αναγκαστική μεταφορά παιδών μιας ομάδος εις ετέραν ομάδα».

Σε μια μεσοπρόθεσμη προοπτική, παρατηρούμε το φαινόμενο να χάνουν τη συνείδηση της καταγωγής τους οι απόγονοι των επιζησάντων της γενοκτονίας, να χάνουν τη

μικρασιατική τους ταυτότητα. Είναι μια μεγάλη κουβέντα να πούμε γιατί έγινε αυτό, και σίγουρα στην περίπτωση της Ελλάδας θα πρέπει να μιλήσουμε για τις ευθύνες του ελλαδικού κράτους και την πολιτική λήθης απέναντι στους πρόσφυγες. Πλην όμως δε θα φτάσουμε μέχρι εκεί, τουλάχιστο στα πλαίσια αυτής της συζήτησης. Θα μιλήσουμε όμως για το φαινόμενο αυτό ως συνέπεια της διακοπής της σύνδεσης του λαού με την πατρίδα του και την αδυναμία μακροπρόθεσμα να αναπαραγάγει τους όρους διατήρησης της ταυτότητάς του σε άλλο τόπο, όντας μειοψηφία και ευάλωτο σε αφομοιωτικές διαδικασίες. Αυτό αποτελεί λευκή γενοκτονία, αφού τα μέλη της ομάδας βιώνουν την απώλεια της ταυτότητάς τους, δηλαδή δεν υπάρχουν πια ως μέλη τέτοιας ομάδας αν και συνεχίζουν βιολογικά να υπάρχουν. Υπάρχουν όμως ως κάτι άλλο, πχ εδώ ως αφομοιωμένοι παλαιοελλαδίτες που μπορεί και να μιλούν στις παρέες τους για συνωστισμό κι όχι για γιαγκίνι στη Σμύρνη, που μπορεί στο γήπεδο να βρίζουνε τους Αεκτζήδες «Τούρκους».

Επομένως, τα αποτελέσματα της γενοκτονίας των χριστιανικών λαών της Ανατολής εξακολουθούν να δημιουργούνται, η γενοκτονία συνεχίζεται κάθε φορά που ένα παιδί τέταρτης πια γενιάς που έρχεται στον κόσμο, μεγαλώνει μέσα σ' ένα περιβάλλον όπου δε βιώνει τη μικρασιατική του προέλευση, που δε θα διεκδικήσει λοιπόν τη μνήμη της πατρίδας να την κάνει δική του μνήμη, που αν το θελήσει θα πρέπει αυτή να τη βρει μέσα από αφηγήσεις των παλιότερων, που όμως κι αυτοί από παλιότερους την έχουν βρει κι όχι βιωματικά. Θα πρέπει να τη βρει μέσα από κιτρινωμένες φωτογραφίες του χτες που καλείται να το φανταστεί σα να είναι σήμερα, όμως το σήμερα αυτό δεν υπάρχει γι' αυτό το παιδί.

Θυμίζω ότι ο όρος μιλάει για μεταφορά των παιδιών σε «έτερη ομάδα», όχι απαραιτήτα την ομάδα των γενοκτόνων.

Έτσι, με τον εκτουρκισμό των παιδιών αλλά και την αφομοίωση όσων γλύτωσαν κι έφυγαν από ισχυρότερες πληθυσμιακές ομάδες του τόπου υποδοχής τους, ικανοποιείται πολλαπλώς και ο όρος που θέτει η συνθήκη ως προς τα παιδιά της υπό γενοκτονία ομάδας.

Είπαμε στην αρχή πως σήμερα θα μιλήσουμε τεχνικά, στεγνά νομικά, προκειμένου να δούμε αν υπάγονται τα γεγονότα της Ανατολής στον ορισμό της γενοκτονίας. Και νομίζω πως εκεί καταλήξαμε. Δεν καταλήξαμε όμως μόνο εμείς, που μπορεί να είμαστε συναισθηματικά φορτισμένοι, να έχουμε υποστεί πλύση εγκεφάλου (όχι πάντως από το ενδοτικό ελλαδικό κράτος), να είμαστε προκατειλημμένοι, όπως μας κατηγορούν οι ομοιόεατες του Σόρος και οι οσφυοκάμπτες των Νεοοθωμανών.

Υπάρχει, στο διεθνή επιστημονικό χώρο, η Διεθνής Ένωση των Ακαδημαϊκών για τη Γενοκτονία. Πρόκειται για έναν έγκυρο οργανισμό, ένα σώμα διεθνούς κύρους και απήχησης και κυρίως υπεράνω υποψίας, ο οποίος μελετά τα φαινόμενα των γενοκτονιών στον κόσμο, ενώ οι απόψεις του τυγχάνουν ευρύτατης αποδοχής και αναγνωρίζονται διεθνώς. Η Διεθνής Ένωση των Ακαδημαϊκών για τη γενοκτονία λοιπόν, αναγνώρισε τα γεγονότα που εξετάζουμε εδώ ως γενοκτονία, το Δεκέμβριο του 2007, με σχετική απόφασή της, ληφθείσα με πλειοψηφία άνω του 80% επί των ψηφισάντων μελών της. Έχουμε λοιπόν και διεθνή επιστημονική τεκμηρίωση του ότι οι προϋποθέσεις της Διεθνούς Σύμβασης ικανοποιούνται εδώ.

Ποια είναι η πρακτική σημασία αυτής της διαπίστωσης όμως; Τι σημασία έχει άραγε το να περιγραφούν αυτά σα γενοκτονία ή κάπως αλλιώς, η ουσία δεν είναι ίδια; Ο πόνος κι η δυστυχία, η εξαφάνιση τριών λαών από την καθ' ημάς Ανατολή είναι πια πραγματικότητα.

Νομίζω ότι έχει σημασία μεγάλη να επιμείνομε στο νομικό χαρακτηρισμό της γενοκτονίας, αφού αυτό έχει σημαντικές συνέπειες. Η γενοκτονία έχει ήδη αναγνωριστεί από μια σειρά κράτη, εκτός από τη διεθνή ένωση ακαδημαϊκών για τις γενοκτονίες.

Από τη στιγμή που το έγκλημα χαρακτηρίζεται πια γενοκτονία, δημιουργούνται διαφορές συνέπειες: Η Τουρκία καλείται να αναγνωρίσει το γεγονός. Μέχρι σήμερα τηρεί μια στάση αντιφατική, καθώς από τη μια αρνείται κατηγορηματικά να τη συζητήσει, από την άλλη αποδίδει τα όσα συνέβη-

σαν στο προηγούμενο της Τουρκικής Δημοκρατίας πολιτειακό μόρφωμα, απεκδύομενη κάθε ευθύνη. Έτσι όμως εκτίθεται, καθώς είτε δε συνέβησαν αυτά, είτε τα έκαναν άλλοι.

Το προηγούμενο της Γερμανίας σε σχέση με τα όσα διέπραξε κατά των Εβραίων αποτελεί και την απαίτηση της διεθνούς κοινότητας πια κι όχι μόνο των θυμάτων από την Τουρκία. Και βέβαια, όταν η Τουρκία αναγνωρίσει τη γενοκτονία, θα πρέπει να αναλάβει και τις σχετικές ευθύνες. Να αποζημιώσει τα θύματα, δηλαδή τους απογόνους τους, είναι το πρώτο. Αλλά τι σημαίνει αποζημίωση; Πληρώνουμε την αξία της παρουσίας που έχασαν, την ηθική βλάβη για τις φρικαλεότητες που υπέστησαν οι πληθυσμοί και καθαρίσαμε;

Αναγνώριση πρέπει να σημαίνει συγνώμη και άρση των αποτελεσμάτων της γενοκτονίας, δηλαδή απόδοση στην ομάδα-θύμα της πατρίδας που έχασε, των μελών που απώλεσε και προς τη γενοκτόνο εθνότητα και γενικά. Και αυτό για να γίνει σημαίνει πρακτικά εκδημοκρατισμό της Τουρκίας, ελεύθερη κυκλοφορία των ιδεών, πρόσβαση στην ιστορική γνώση. Σημαίνει ανάδυση των καταπιεσμένων ταυτοτήτων, ανακάλυψη των ανεπίγνωστων καταγωγών και διάσπαση της τουρκικής ταυτότητας στις ταυτότητες από τις οποίες έκλεψε πληθυσμούς για να διαμορφωθεί η ίδια, σημαίνει δηλαδή διάλυση της Τουρκίας.

Γι' αυτό και κάθε προσπάθεια να γίνει λόγος για αναγνώριση συναντά τη λυσσαλέα αντίδραση της Τουρκίας. Γι' αυτό και μεις οφείλομε να είμαστε στις επάλξεις και αυτού του αγώνα. Σε συνεργασία με τις άλλες εθνότητες-στόχους, θα πρέπει να συντονίζομε τη διαδικασία της αναγνώρισης βήμα βήμα, διεθνώς, στην πατρίδα μας και στην ίδια την Τουρκία. Οι διεθνείς σχέσεις βέβαια, δεν έχουν αισθήματα αλλά μόνο συμφέροντα. Γι' αυτό και το ειδικό βάρος της Τουρκίας υψώνεται ως ανασταλτικός παράγοντας της όποιας προσπάθειας, καθώς κάθε χώρα προσμετρά και τις συνέπειες που θα έχει τυχόν αναγνώριση στις σχέσεις της με μια μεγάλην αγορά, που είναι και μια μουσουλμανική επίσης χώρα, και μια χώρα με σοβαρή και πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, που θέτει στόχους και τους υλοποιεί

σε βάθος χρόνου.

Όμως αυτά είναι και τα όρια της Τουρκίας. Και το ότι παρά τις αντιξοότητες αυτές αυξάνεται ο αριθμός των χωρών που αναγνωρίζουν τη γενοκτονία, δείχνει ότι τελικά η πίστη στα δίκαιά μας και η προσήλωση στο στόχο μπορεί να φέρει αποτελέσματα ακόμα και σε τόσο δύσκολες συνθήκες. Γιατί η πολιτική της Τουρκίας μπορεί να ανατραπεί από μια σχεδιασμένη πολιτική αρχών και εκμετάλλευσης των ευκαιριών άσκησης αυτόνομης πολιτικής που δίνονται σε έναν πολυπολικό κόσμο.

Εμείς, οι απόγονοι των επιζώντων της γενοκτονίας, έχουμε τις δικές μας ευθύνες σ' αυτή την κατάσταση. Οφείλομε να επηρεάσομε την πολιτική της πατρίδας μας προς την κατεύθυνση υιοθέτησης μιας στάσης αξιοπρέπειας απέναντι στην Τουρκία, συνεργασίας με τους λαούς-θύματα της πολιτικής της και απαίτησης αναγνώρισης της γενοκτονίας. Βέβαια, θα πει κανείς, εδώ είμαστε βουτηγμένοι στο Μνημόνιο, ο κοινωνικός ιστός διαλύεται, λεφτά δεν υπάρχουν, πώς θα ξεφύγομε από την πολιτική της υποτέλειας προς όλους; Μα ακριβώς αυτή η στάση μας έφερε εδώ, το να φερόμαστε όπως μας επιβάλλουν οι ξένοι κι όχι όπως μας ορίζει το συμφέρον του τόπου μας. Και μια δυναμική στάση στην εξωτερική πολιτική προϋποθέτει μια συνολική αλλαγή στο παραγωγικό μας μοντέλο, προϋποθέτει μια πατρίδα που ενθαρρύνει τον πολίτη να δραστηριοποιηθεί και δεν τον στραγγαλίζει, ένα λαό που αγωνίζεται να επιτύχει παραγωγικότητα και αυτάρκεια, μιαν εκπαίδευση και ιδεολογία που δε θα υπαγορεύεται από το Σόρος και τη Νέα Τάξη.

Εδώ εντοπίζεται λοιπόν το χρέος μας, να αποτινάξομε την κάθε λογής αποικιοκρατία από τον τόπο μας, να μπορέσομε να διαμορφώσομε οι ίδιοι τις προτεραιότητες και τους στόχους μας. Κι εδώ θα κριθεί ο καθένας μας και όλοι μαζί. Γιατί οι ευκαιρίες που θα έχομε στο εξής θα είναι μετρημένες, και το να χάσομε μία δε σημαίνει ότι θα υπάρξει δυνατότητα επανόρθωσης.

Από ομιλία που εκφωνήθηκε στον Κορνδαλλό την 5.4.14 στα πλαίσια σειράς σεμιναρίων για τη Μικρασία

ΠΑΛΑΜΑΣ (ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ) ΚΑΙ ΚΑΒΑΦΗΣ (ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΩΣ)

ΒΙΟΙ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΩΣ ΚΑΘΕΤΟΙ

«Και μάς τραγούδησε το δωδεκάλογο ο ποιητής
όπου τον είχαμε ξεχάσει με τις υποτακτικές
και τους πατριδολόγους.»
Δημήτρης Πιστικός «Ηλιοπαιδεία»

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Β' ΜΕΡΟΣ

Το επιχείρημα όσων αγνοούν παντελώς τα «Σατιρικά Γυμνάσματα» είναι «ακλόνητο» και νομίζουν, όσοι το προβάλλουν, αποστομωτικό: «Ναι, αλλά ο Καβάφης είναι γνωστός σ' όλο τον κόσμο, ο Παλαμάς άγνωστος». Τώρα μάλιστα! Επιχείρημα να σου πετύχει και ιδίως μερικών (υποτίθεται) ασκημένων κριτικών μυαλών που επαναλαμβάνουν κουβέντες και επιχειρήματα καφενείου. Δηλαδή, ότι έχει επιβληθεί με χίλιους δυο τρόπους και λόγους, προτείνεται τελικά ως κριτήριο αξιολόγησης ενός ποιητή και του έργου του. Λες και υπάρχει πρωταθλητισμός ή μόδα στην ταπεινή τέχνη τής ποίησης. Σε λίγο θα φτάσουμε να κάνουμε και δημοσκοπήσεις! Σκεφτόμουν ότι, μερικοί κριτικοί σκέφτονται όπως οι οπαδοί: όποια ομάδα βάλει τα περισσότερα τέρματα είναι η καλύτερη, όποιος δημαγωγός πει τα περισσότερα ψέματα είναι ο πιο σπουδαίος. Όποιος απασχολεί τον Τύπο και την τηλεόραση με τις ισχυρές και θολές διασυνδέσεις του είναι, τάχα, σημαντική προσωπικότητα. Όποιος ποιητής έχει πρόσβαση σε επικοινωνιακούς κόμβους και κατά συνέπεια μεγαλύτερο κοινό είναι ο σπουδαιότερος. Παραχωρούμε δηλαδή στους άλλους, το δικαίωμα να κρίνουν, να αξιολογήσουν, να προωθήσουν και να δημηγορήσουν για λογαριασμό μας. Λες κι εμείς δεν έχουμε ιερή υποχρέωση να διαθέτουμε άποψη, να ανακαλύπτουμε τους άξιους και να καμαρώνουμε τους μείζονες ποιητές μας. Λες και μας πέφτει λίγος ο ιθαγενής Σολωμός, ο πατριδολάτρης ρομαντικός Βαλαωρίτης και ο εγχώριος Παλαμάς και στη θέση τους θα πρέπει να προωθήσουμε ακόμα περισσότερο τον (ήδη προβεβλημένο) παγκόσμιο Καβάφη ή νεότερες χρονολογικά (και μεθοδικά προωθούμενες) εργαστηριακές, αδύναμες, γριφώδεις, αποσπασματικές και διαβολικά αδηφάγες, βραβειοβόρες, θεσιθηρικές και αθεμίτως φιλόδοξες ποιητικές φωνές.

Για να μην παρεξηγηθώ, σημειώνω ότι δεν υποτιμώ κανέναν Έλληνα ποιητή, ακόμα και τον πιο άδοξο. Υπολογίζω, επίσης, ότι αν έφτανε ποτέ η φωνή τού Σολωμού και του Παλαμά στον έξω κόσμο η εκτίμηση των πολλών αλλά και της πνευματικής μας ολιγαρχίας θα ήταν διαφορετική για τη συνολική ελληνική ποίηση. Γιατί η ελληνική ποίηση είναι

μια τεράστια παρακαταθήκη με μεγάλους παρακαταθέτες τον Σολωμό και τον Παλαμά, ενώ η καβαφική συνιστώσα της είναι μια εκλεκτή και διαδεδομένη αλλά επιμέρους χαρτογράφηση της νεοελληνικής ποιητικής χώρας όπως και η καλβική. Ο Σολωμός και ο Παλαμάς, συνεχίζουν το έργο των μεγάλων αρχαίων Ελλήνων ποιητών. Ο Καβάφης φέρνει στην επιφάνεια μια ενδιάμεση περίοδο, την αλεξανδρινή, με ελάσσονες στόχους και μικρότερη εμβέλεια.

Σκέφτομαι, περαιτέρω, να κάνω μια τολμηρή υπόθεση, έτσι κι αλλιώς εκ των πραγμάτων αιρετική κι ατεκμηρίωτη: εάν ο Σολωμός και ο Παλαμάς ήταν πολιτογραφημένοι στα μητρώα τής αγγλικής γλώσσας θα ήταν πασίγνωστοι σε ολόκληρη την οικουμένη. Εάν, τώρα, ο Καβάφης ήταν πολιτογραφημένος Άγγλος ποιητής ίσως και να μην περνούσε ποτέ τα σύνορα της γηραιάς Αλβιόνας. Το επιχείρημα ότι αρέσει σε πολλούς και κυρίως αναγνώστες τού εξωτερικού συγγεί το γούστο, τη μόδα και την προβολή με την ψυχραιμιά και βάσει αισθητικών και άλλων κριτηρίων, αποτίμηση. Η κριτική ματιά δεν πρέπει να επηρεάζεται από τη μόδα που ακολουθούν δουλικά, άκριτα ή ανόητα οι πολλοί. Μου αρέσει, συχνά, ο Μαλακάσης και ο Τραυλαντώνης που εφέτος (2013) συμπληρώθηκαν εβδομήντα χρόνια από το θάνατό τους. Με το θάνατο του Παλαμά, τρεις Μεσολογγίτες, τρεις μεγάλοι Αιτωλοί δημιουργοί έφυγαν την ίδια χρονιά. Μερικές φορές μού αρέσει πολύ ο Χατζόπουλος και ο Πορφύρας, ο Γρυπάρης και ο Παπαντωνίου. Με συγκινούν ορισμένες στιγμές ο Καββαδίας, ο Καρυωτάκης, ακόμα και ο Πέτρος Δήμας ή ο Μίνως Ζώτος (ποιητές λιγότερο γνωστοί) σε τρία-τέσσερα ποιήματά τους αλλά δεν μπορώ να τους συγκρίνω συνολικά (ως πνευματικές προσωπικότητες, έργο, σημασία, συνέχεια και επίδραση) με τον Σολωμό ή τον Παλαμά. Όσο για την παγκόσμια απήχηση του καβαφικού έργου, χαίρομαι ειλικρινά, όπως χαιρέται κάθε Έλληνας, για κάθε ελληνική διάκριση, ωστόσο δεν παρασύρομαι από αυτό το γεγονός όπως παρασύρονται οι οπαδοί, οι θιασώτες και οι πελταστές τής κριτικής μας ζωής. Αυτά, όμως, είναι υποθέσεις τών ποιητικών ονείρων

κι όχι της κριτικής πραγματικότητας που πλάθει τα πράγματα και τα αιτιολογεί με τους δικούς της πολύπλοκους νόμους.

Η περίπτωση του Κωστή Παλαμά είναι μια γιγαντιαία ποιητική και πνευματική προσπάθεια με αντίστοιχα επιτεύγματα. Το όλον, καταλήγει σε μια ασυνήθιστα μεγαλοπρεπή και μείζονα ποιητική αφήγηση, την αξιολογότερη ως τα σήμερα, μετά τη σολωμική. Κεντρικό πρόσωπο των νεοελληνικών Γραμμάτων, καθολική προσωπικότητα, με πολυμέρεια έργου και πολύχυμη πνευματική παραγωγή, πρωτεύει εκφραστική, διαχρονική εμβέλεια και άνεση διείσδυσης σε δύσκολα πνευματικά τοπία δεσπόζει στη νεοελληνική ζωή και προκαλεί δέος στον ειλικρινή, φιλότιμο και επαρκή αναγνώστη. Τον είπαν κάποτε σκοτεινό, ενώ κατά την ταπεινή μου γνώμη είναι μάλλον καθάρος κι ολοφώτεινος. Με τις μεταπτώσεις βεβαίως και τις αντιφάσεις του, τους ενθουσιασμούς και την απαισιοδοξία, τις υψηλές επικολυρικές κατακτήσεις και τις «ελάσσονες» επιτεύξεις του. Ως ευρύτερη και πολυεδρική προσωπικότητα, αποτέλεσε και πρέπει και στο μέλλον να αποτελεί πόλο έλξης, σημείο αναφοράς, μέτρο σύγκρισης, πρότυπο και σταθερό παράγοντα προσανατολισμού. Μιλώ πάντα για το συνολικό Παλαμά (μείζονα και ελάσσονα) της ακμής και όχι αυτόν της ύστερης κάμψης, της κοινωνικής τακτοποίησης και της ακαδημαϊκής και πολιτικής συνθηκολόγησης. Για τον ευαίσθητο δέκτη των μηνυμάτων του καιρού του και τον άγρυπνο φύλακα των τιμαλφών του τάλαιπωρημένου έθνους του (γλώσσα, παιδεία, κοινωνική δικαιοσύνη, ιστορική αλήθεια, παράδοση, πρόσληψη κάθε νέου πολιτιστικού στοιχείου, μυθολογία και απελευθέρωση από λογής δεσμά και στείρες αντιλήψεις).

Ισχυρίζομαι, με δυνατή φωνή, ότι δεν είναι αδύναμο το έργο του Παλαμά. Αδύναμοι είναι οι σύγχρονοι κριτικοί (όσοι υπάρχουν) που ξεμπερδεύουν με ανόητους ισχυρισμούς του τύπου «ο Παλαμάς είναι φλύαρος», μπερδεύοντας τη ρομαντική, κάποτε, ποιητική ρητορεία και τη μεγαλόπνοη επικολυρική αφήγηση με τη φλυαρία. Ρώτησα κάποιους από αυτούς και βεβαιώθηκα ότι ενώ δεν ήξεραν το έργο του αποφαίνονταν με ευκολία καφενόβιων και με την περιφρόνηση καβαφικών «αισθητών», για τη μικρή σπουδαιότητά του.

Ο Παλαμάς και ο Καβάφης είναι σχεδόν συνομήλικοι, γεννημένοι το 1859 και το 1863 αντίστοιχα. Έζησαν και δημιούργησαν παράλληλα σε δύο διαφορετικούς χώρους. Ο πρώτος στο εθνικό κέντρο κι ο άλλος στη διασπορά. Ο Παλαμάς σε κείμενό του για τον Αριστοτέλη Βαλαωρίτη θα καθορίσει και τη δική του ταυτότητα: «Ελληνικό αίμα και κάτι θετικότερο: Ελληνική συνείδηση.» (Τόμ. 8^{ος} Απάντων, σελ. 203). Ο Καβάφης, από την άλλη μεριά, ισχυριζόταν ότι δεν είναι Έλληνας ούτε Ελληνίζων αλλά «ελληνι-

κός». Οι διαφορές Παλαμά και Καβάφης είναι πολλές και σημαντικές. Δε θα αναφερθώ σ' αυτές. Πάντως, κατά την εκτίμησή μου και προχειρώς, σπεύδω να διαπιστώσω ότι οφείλονται σε διαφορά ιδιοσυγκρασίας, αισθητικής τοποθέτησης και σε διαφορετική αίσθηση καθολικής πνευματικής ευθύνης. Η μεταξύ τους αντιπάθεια νομοτελειακή. Σε γράμμα του προς τον Γλαύκο Αλιθέρη (1-1-1935) ο Παλαμάς αναφέρει την ελάχιστη κολακευτική άποψή του για τον Καβάφη η οποία είχε δημοσιευθεί στην *Figaro*, ζώντας του Καβάφης, στις 18-9-1928: «*Τα έργα του Καβάφης, σίχως, γλώσσα, έκφραση, μορφή και ουσία, μου φαίνονται σα σημειώματα που δεν ημπορούν ή που δεν καταδέχονται να γίνουν ποιήματα*» («Νέα Εστία», Χριστούγεννα 1943, σελ. 309). Φυσικά και ο Καβάφης ανταπέδιδε με δηλητηριώδεις δημόσιες και ιδιωτικές, αντιπαλαμικές βολές. Επομένως, πορεύονται εντελώς ανεξάρτητα. Με ελάχιστες παραλληλίες και πλείστες καθετοποιήσεις.

Δεν αντιστέκομαι στον πειρασμό να γράψω, επιτροχάδην, λίγα λόγια τονίζοντας τις γλωσσικές διαφορές των δύο ποιητών: Ο Παλαμάς, παρά το διχασμό, τις παρασπονδίες, τις όψιμες επιλήψεις σιωπές και τις ακαδημαϊκές συνθηκολογήσεις του, στο καθαρά λογοτεχνικό του έργο είναι προσηλωμένος σε μια καλαισθητή, δουλεμένη, στέρεη και αρμονική δημοτική γλώσσα. Ο Καβάφης χρησιμοποιεί μια μικτή, ιδιόρρυθμη, λόγια γλώσσα. Ο Παλαμάς στους «Πεζούς δρόμους» (10ος τόμ. Απάντων, σελ. 109) έγραψε αποκαλυπτικά: «*Ο Καρκαθίτσας έλεγε κάποτε: "Η δημοτικιστής ή καθαρευουσιάνος ή αρσενικός ή θηλυκός" Σωστά. Τρίτο φύλο δεν υπάρχει, μήτε δρόμος ανάμεσα [...] Η δημοτική δε θέλει λιμοκοντόρους για πλατωνικά κόρτε θέλει επιβήτορες για γένα*».

Αν μου ζητούσαν να παραστήσω στατικά τις παρουσίες Σολωμού-Παλαμά-Καβάφης στη νεοελληνική μας ποίηση θα έλεγα πως ο Σολωμός είναι η αρχή με πολλούς δρόμους και παρακλάδια, ο Παλαμάς η μέση με τις πλατιές λεωφόρους και τους μεγάλους δρόμους και ο Καβάφης ένα τέρμα με πολλά αδιέξοδα. Με άλλη διατύπωση: ο Σολωμός είναι η ανατολή και τα νιάτα της, ο Παλαμάς το μεσουράνημα και απόγειό της και ο Καβάφης το λιόγεμα, δηλαδή τα γηρατειά της. Ο Παλαμάς, (χωρίς, σ' αυτό το σημείο, πρόθεση διάκρισης), λόγω όγκου, ευρύτητας, πληρότητας και θεματικής, καταλαμβάνει το μεγαλύτερο χώρο από τους δύο άλλους ομοτέχνους του. Δυναμικά, τώρα, ο γενάρχης Σολωμός, έχοντας πίσω του το δημοτικό τραγούδι, τον Ερωτόκριτο και τον Βηλαρά, δημιούργησε την περίφημη Επτανησιακή Σχολή, την οποία ακολούθησε μια σειρά από σολωμικούς, μετασολωμικούς και ημιαυτόνομους όπως ο Βαλαωρίτης.

Ο Παλαμάς, έρχεται από τους καθαρευουσιάνους και μεταλαβάνει από τον Σολωμό. Έπειτα ξεχωρίζει και αυτονομείται (χωρίς να διαρρηγγύνει τη συνέχεια) καλύπτοντας εντέλει ένα δικό του προσω-

πικό χώρο. Έχει κι αυτός τούς ποικιλόμορφους και ποικιλώνυμους συνεχιστές του, όπως όλοι οι μεγάλοι μπροστάρτηδες. Ο Σεφέρης και ο Ρίτσος (στον οποίο ο μεγαλόψυχος Παλαμάς παρέδωσε το σκήπτρο του) έρχονται κατ' ευθείαν από αυτόν, ακόμα και ο μεταγενέστερος (και παραδόξως αρνητής του) Νίκος Καρούζος. Κάποιες παλαμικές πηγές τροφοδοτούν και τα ποιητικά ποτάμια του Σικελιανού και του Ελύτη.

Ο Καβάφης (όπως και ο Ανδρέας Κάλβος) δεν έρχονται από κανέναν κοντινό προηγούμενο αλλά από πολύ παλιότερες και αταυτοποίητες ελληνικές ποιητικές φωνές. Ειδικότερα, ο πρώιμος Καβάφης έρχεται από το πουθενά, τσαλαβουτώντας στα απόνερα των ελασσόνων καθαρευουσιάνων τού καιρού του, τους οποίους μιμείται αρχικά ή τους αφομοιώνει άγαρμπα σ' ένα ιδιάζον αλεξανδρινό κλίμα και ύστερα προχωράει κι αυτός μοναχικός με την ατομική αγωνία, τα οράματα, τις έκνομες ηδονές, τα κενά, τις απουσίες, τις πλάνες και τις αυταπάτες του. Ο Καβάφης (ως τερματικός παρακμιακός και ως εκ τούτου στείρος) δεν έχει καμιά σπουδαία συνέχεια. Όσοι επηρεάστηκαν, άμεσα ή έμμεσα, από αυτόν (σύγχρονοι και μεταγενέστεροι) δεν κατάφεραν να υψώσουν κάποιο μεγάλο ανάστημα. Θα έλεγα πως οι «καβαφογενείς» ή «καβαφίζοντες» είναι, εν πολλοίς, άγονοι και από τη φύση τους καμωμένοι για το ελάχιστο αποτέλεσμα που φτάνει το πολύ-πολύ ως τη μίμηση. Συμπερασματικά, η εκτίμησή μου είναι ότι με τους τελευταίους καβαφογενείς, (η χαρισματικότερη των οποίων είναι σήμερα η Κική Δημουλά) που σηματοδοτούν και καταδεικνύουν μια σοβαρή κάμψη τής λογοτεχνίας μας, λήγει μια περίοδος της νεοελληνικής ποίησης κι αρχίζει μια καινούργια δύσκολη ανάβαση. Αυτή την προσπάθεια πρέπει να την επωμιστούμε όλοι.

Ο Σολωμός και ο Παλαμάς ανταμώνουν με τη συλλογική συνείδηση την οποία εκφράζουν και συνεπώς άξια αναγνωρίζονται ως «εθνικοί» ποιητές ενώ ο Καβάφης είναι κατεξοχήν ποιητής τής ατομικής συνείδησης. Οι εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τον κανόνα που διατυπώνω. Σκέφτομαι περαιτέρω ότι, εάν αφαιρέσουμε τον Σολωμό και τον Παλαμά από τη λογοτεχνία μας θα αφαιρέσουμε τα θεμέλιά της. Εάν λείψουν από την παιδεία μας θα λείψει το παν, μαζί με την ιστορική αλήθεια, την παράδοση, τους θρύλους και τις συλλογικές αφηγήσεις τού ελληνικού λαού. Εάν λείψει ο Καβάφης θα γίνει οπωσδήποτε φτωχότερη η λογοτεχνία μας αλλά και πάλι μπορεί να προβάλει βásiμες αξιώσεις έναντι των μεγάλων σύγχρονων λογοτεχνιών. Γεγονός, πάντως, είναι ότι οι περήφανες φωνές τών εθνικών αλλά και των άλλων μεγάλων μας ποιητών (όπως ο Σικελιανός) δεν κατάφεραν να υπερβούν τα εθνικά σύνορα. Το ίδιο πρόβλημα αντιμετωπίζουν και τα έργα τών Σεφέρη και Ελύτη παρά τις πριμοδοτήσεις τών Νομπέλ. Περισσότερο τυχερό στάθηκε το έργο τού Γιάννη Ρίτσου, αλλά αυτό οφείλεται εν πολλοίς σε

εξωλογοτεχνικούς παράγοντες. Υψώθηκαν και υψώνονται, ως τα σήμερα, φράγματα από παντού.

Όπως ήδη υπαινίχτηκα, ο Καβάφης με τους «βαρβάρους» του, οι οποίοι προτείνονται ως «κάποια λύσις» (λύση που δεν υποδεικνύεται αλλά καλείται να επινοήσει ο αναγνώστης), τους «Εφιάλτες» και τους «Μήδους» που με βεβαιότητα «επί τέλους θα διαθούνε», ακούγεται ευχάριστα και είναι ευπρόσδεκτος στη διεθνή λογοτεχνική νομενκλατούρα και στους ανά την υδρόγειο ιδιόρρυθμους φυγοκεντρικούς ή παρατημένους, εξυπηρετώντας συνάμα και κάθε λογής συστήματα και κριτικές εμμονές. Ανοιχτός, πανέξυπνα, σε ποικίλες ερμηνείες και εκδοχές, ο Καβάφης, πέρασε με το χρόνο όλα τα εμπόδια. Τουλάχιστον προς το παρόν. Βεβαίως, από καιρό εις καιρόν, επιχειρούνται κριτικές αποκαθελώσεις και, κάποτε, βιαστικοί, αναίτιοι και άδικοι ασοκεφαλισμοί. Ο Παλαμάς, όπως προηγούμενος ο Σολωμός και ο Κάλβος, δημιουργούν μια άσβεστη συνείδηση ελευθερίας η οποία διαμορφώνει εύψυχους πολίτες που είναι δύσκολο να χειραγωγηθούν. Αυτό δεν αρέσει στην κρατούσα τάξη πραγμάτων. Με τον Καβάφη τα πράγματα είναι ευκολότερα' η συνείδηση της ζωοποιού ελευθερίας αντικαθίσταται από τη συνείδηση της φθοροποιού εμπαρμένης, το «εμείς» με το «εγώ». Η ευψυχία και η ενάρετη τολμηρότητα απουσιάζουν από το καβαφικό έργο. Άλλου είδους είναι η καβαφική «τόλμη» όπου επισημαίνεται. Αυτά, ας τα ψάξουν άλλοι, περισσότερο εύκαιροι από το γράφοντα.

Ο Παλαμάς, αρχικά ζημιώθηκε από την εν ζωή αποθέωσή του και κατόπιν γκρεμίστηκε από «φίλους» και εχθρούς. Μετά την μακρόχρονη «αποκαθήλωση» ήρθε η ώρα να αναστηθεί και να αποκατασταθεί στη σύγχρονη συνείδηση. Αρκεί να μη φτάσουμε στην μετά θάνατο αγιοποίησή του. Γιατί, κατά τη γνώμη μου, οι αποθεωτές και οι αγιοποιητές, είναι οι χειρότεροι υπερασπιστές τού παλαμικού έργου. Εκείνο που χρειάζεται είναι ο κριτικός και νηφάλιος νους και η αμερόληπτη «λογοτεχνική» δικαιοσύνη.

Θα τελειώσω μ' ένα σοφό στίχο τού Παλαμά, από τη συλλογή «Οι νύχτες τού Φήμιου», 1935, (τόμος 9, σελ. 529) που μας παραπέμπει στην πασίγνωστη ροϊκότητα του Ηράκλειτου.

«Ό,τι έφτασε είναι ο τελειωμός, το έρχεται δεν τελειώνει...»

Εύχομαι να είναι κοντά η στιγμή που θα αποδώσουμε, ως έθνος, εκείνο που χρωστάμε στο μεγάλο εθνικό μας ποιητή και να τον τοποθετήσουμε στο βάθρο του. Ως τότε, να μην τον περιφρονούμε και να μην τον λησμονάμε.

Σημείωση: Το παραπάνω κείμενο αποτελεί, κατά βάση, ομιλία στην Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών την 16 Οκτωβρίου 2013

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ Δ.Σ.Π. 2014

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ανταποκρινόμενος στον κοινωνικό του ρόλο, διοργανώνει ημέρα αιμοδοσίας την Δευτέρα, 15 Δεκεμβρίου 2014 (ώρα 10:00 -14:00) στον 3ο όροφο του Πρωτοδικείου Πειραιά και καλεί όλα τα μέλη του να συμμετάσχουν προκειμένου να ενισχυθεί η Τράπεζα αίματος που διατηρεί ο Σύλλογος στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιά, για τις ανάγκες των συναδέλφων και των οικογενειών τους.

Η ανταπόκρισή σας είναι ιδιαίτερως σημαντική και αναγκαία.

Υπεύθυνος για το Διοικητικό Συμβούλιο του Δ.Σ.Π., ο κ. Ηλίας Κλάππας.

Για καλύτερη οργάνωση της αιμοδοσίας, παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν να ενημερώσουν την Γραμματεία του Συλλόγου (κ. Λιάνα Κονδύλη, τηλ.: 210 4220625, 210 4115703 εσ. 2) ή τον κ. Ηλία Κλάππα τηλ. :210 4916192.

Η χορωδία του Δ.Σ.Π. τίμησε την Τρίτη ηλικία στο Δημοτικό Γηροκομείο Πειραιά

Στις 23 Οκτωβρίου 2014, η χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, υπό τη διεύθυνση του συναδέλφου και μαέστρου Μάριου Καζά, εκπροσώπησε τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά στην εορτή που έγινε στο Δημοτικό Γηροκομείο Πειραιά, στα πλαίσια της παγκόσμιας ημέρας που ήταν αφιερωμένη στην τρίτη ηλικία.

Παιδική χορωδία

Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Η Παιδική Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά ξεκίνησε τις πρόβες της κάθε Παρασκευή στις 18:15μ.μ. – 20:00μ.μ. στην αίθουσα του Δ.Σ.Π. (Ηρώων Πολυτεχνείου 47 – Πειραιάς) και θα χαρούμε πολύ να υποδεχθούμε τους μικρούς μας φίλους! Με τραγούδια και θεατρικό παιχνίδι δημιουργούμε μια ωραία παρέα για τα παιδιά σας! Σας περιμένουμε!

Πληροφορίες:

Κα Μαρίλη Τηλ. : 210.4220625 (εσωτ.2)

